

unfoldingWord®

Open Bible Stories

Takestani

tk

داستان‌های آزاد از کتاب مقدس

Open Bible Stories

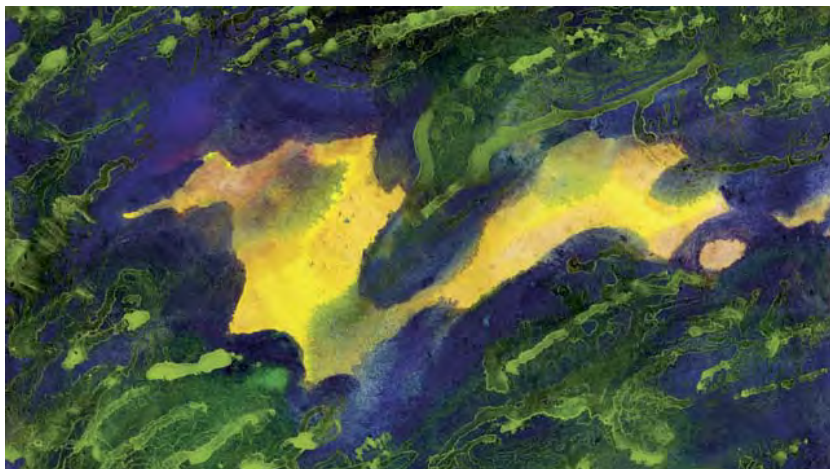
5	۱- به وجود بُورَدَن
14	۲- گنا بومیین به دنیا
21	۳- سیل
30	۴- پیمون خدا ابراهیمه وی
36	۵- وعده فَرّه
42	۶- خدا اسحاق را سامدیه
47	۷- خدا یعقوبه را بَرکَتش آدا
53	۸- خدا یوسفیون عیالرش نجات آندیه
62	۹- خدا موسی گوریه مَزَنه
71	۱۰- دَه بَلا
78	۱۱- عید پَسَخ
83	۱۲- بیشین بَر
91	۱۳- خدا عهد اسرایلیون بی
100	۱۴- سَرگردونی بیابون مونه د
109	۱۵- سرزمین موعود
117	۱۶- نجات آدیه کسون
127	۱۷- پیمون خدا با داود
135	۱۸- اسراییل پادشاهی قِسْمه یَرَدَن
143	۱۹- پیامبرون
153	۲۰- تبعید و اگر دَسْتَن
161	۲۱- خداوند مسیح بومیین وعده آندیه
170	۲۲- یوحنا تعمید دهندی تولد
175	۲۳- عیسی تولد
181	۲۴- یوحنا عیسی تعمید آندی یه
187	۲۵- شیطان عیسی وسوسه می یَرّه
192	۲۶- شروع عیسی خدمت
198	۲۷- خوره سامری داستون
205	۲۸- مالداره جوون
211	۲۹- نوکر سنگدل داستون
217	۳۰- عیسی مسیح پنج هزار نفره را غذا آندیه
223	۳۱- عیسی وییه سَرّه را میشو
228	۳۲- عیسی ایینه دیو پَرَنده مردکیون مریضه زینیه شفا آندیه
237	۳۳- کِشاوَرز داستون
243	۳۴- عیسی الاده مَثَلون بَلَدیه میدیه
249	۳۵- دلسوزه پیه داستون
257	۳۶- مسیح دیم دگرگوناوی

262	۳۷- عیسی ایلعازرش زنده یه
269	۳۸- خیانت به عیسی
278	۳۹- محاکمه عیسی
285	عیسی به صلیب پکشستن
291	۴۱- خدا عیسی مُردون مونه پامییره
296	۴۲- عیسی آگردستن به آسمون
303	۴۳- شروع کلیسا
311	۴۴- گدا مُردکه شفا پترسیون یوخنا طریقه
317	استیفانیون فیلیپس
325	۴۶- پولس مسیحی مگرده
331	۴۷- پولسیون سیلاس فیلیپی د
339	۴۸- عیسی مسیح وعده آدیپستی
347	۴۹- خدا تازه بیمون
357	۵۰- عیسی آنگرده

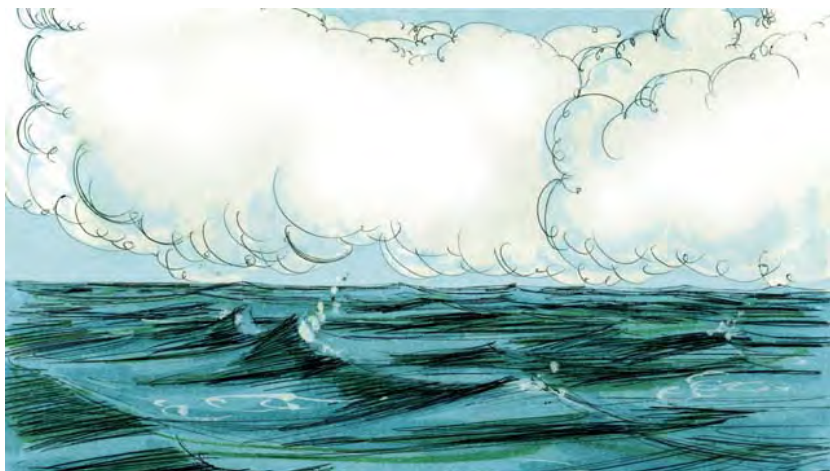
۱- به وجود بُوردن

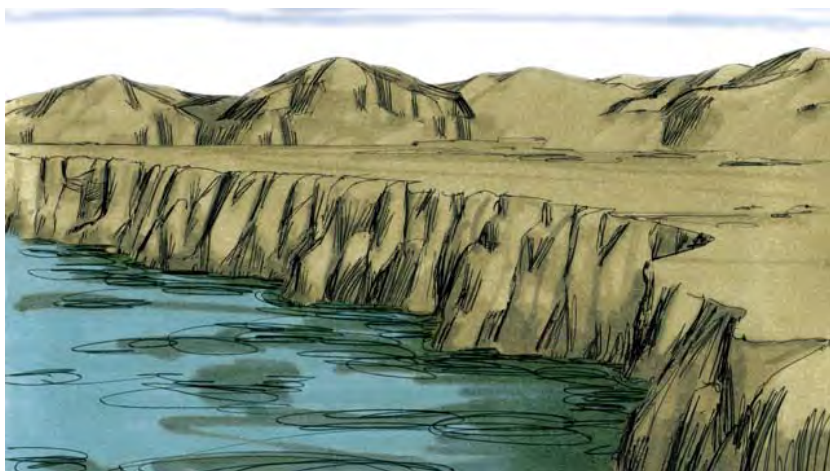
از جا اوّل خدا همچیش بَین ساش پدا: جی دُنیاش و کله جوئورون شش رو مونه خَلقش یه. بعد از جا زمینش سا پدا، چون خدا هجش شَکِلش آندایشه همه لکا زَلَمات و خالی و. اما وین سر خدا روح و.

خدا واچه که: «روشینا گرده» و گردست. خدا وینچه روشینا خوره و جاش نوم آنا رو. و خدا زَلَماته روشیناخو ساش پدا جاش نوم د آنا شو. خدا رو اوّله روشیناش سا پدا.

رو دومه سابدين، خدا واچه كه: «فلكى ويه سر گرده» كه گردست جاش نوم آنا آسمون.

رو سؤمه خدا واچه كه: «وين كه آسمون بخه ينده گردآوينده ايلكا تا خوشكى آوربده خوشترش.» آ خوشكيش نوم آنا «زمين» و وياش وات «دريا». خدا وينچه جاش كه سال پدا خوره.

بعد جینا خدا واچه که: «زمینه سر دَرختیون و گیاهون برآنده» و باین گردست. خدا ویندیش آچی ک ساش پدا خوراوی.

چارمین رو افریئن، خدا واچه که: «آسمونه نور بَرا.» «بَین گردست که خدا خورشید، د ماتبه و ستارون ساش پدا تا زمینه را نور آدینده. بَین گردست که رو، شو، فصلون و سالون همدی بَره خو جوآوینده. خدا وینچه جیناش که سال پدا خوراوی.

بَنجُمین رو مونه خُدا واچِه که: «اَبزِیون، وِیه پُره یَرِنده و پَزَندون اَسْمون پِرواز بَرِنده.» بَین گَرِست که خُدا اَبزِیون و پَزَندون ساش پدا. خُدا وِینچه اَچیش که ساش پدا خوراوی و جانش بَرکت ادا.

شوشمین رو اَفرینش خُدا واچِه که: «زَمینه سر، پوراوه هیؤن خو» و اَچی که خُدا واچِه گَرِست. آ هیونون، وَحشیون، خَزَندون و خَشرون وِینده. خُدا وِینچه اَچیش که خلقه پردی نیکوینده و خوشنونده.

بعد جینا خدا واچه که: «انسون خوشترم شبیه سا پدم تا جینا شاه گرده.»

خدا ققنه خاکاش اوقو جاش انسون وارین ساش پدا و جا مونه خیاتش آدا جاش نوم آنا آدم و ایدنه پله زرش جارا ساش پدا تا آقاده زندگی پره و جا خو پاسپونی پره.

خدا دو دونه درختش جا رز مونا فاده آنایشه، ای دینه درخت حیات و الاده درخت نیک و بده شنایسشن. خدا آدمیش وات که موتونی همه ی جی درختون میوه بوخاری پجز درخت پشنایسشن نیک و بد. اگر آو جا درخت میوه خود موخارچه مقر.

آ سان خدا واچه: «خور نیه که آدم تنا بیمینه.» چونکه حیوونون مونوتونستینده آدمه را خورهمدم گردنده.

پس جی واسین آدمش عمیق خواب مونه آخوستئس. آسان ایدینه جا دَیون خو پگرچه و جاوه خو زینیاش دنیا بورچه و جاواش پگرچه آدمه پَلَف.

وقتی آدم جاواش وین، واچه: «ام موجود لاب چمه موشو. جاوه زینیه نوم آنمه، چون مردکه خو بگردیماش.» بَین آوه که مردک پیر مارش خو جو آوه بعدجا اگر دست بشو زُترش پَلَف و آسان، آ دونفر، ایتن گردستینده.

خدا مَرَدَک و زَینیه اوسِتترش وارین ساش پدا. آ جانارا بَرکیش آدا و واچه: «اوستن آویهیا، زارین و به جی دونیا پورا.» و خدا وینچه هر آنچه که بورچییه جی دونیا خوره و خوشحال آوه. همه اما روح ششمه اِتفاق کت.

اموقع که هَفْشَمین رو گردست، خدا کارش جانا وی تامون آوه، هَفْشَمین رو بَرکیش آدا و جا رونون مُقَدّس آنایش؛ چون آن رو خدا بعد از اینکه کارش تامون آوه، آروم آوه. بَین آوه که خدا هرچی زمینه یه ساش پدا.

داستون بگَرستی از کتاب مقدس (کتاب پیدایش فصل ۱، ۲)

۲- گنا بومیین به دنیا

آدمیون و زینیاش قشنگ رز مونه که خدا جانا را ساش پداوی، دلخوشی بی زندگیشون میوه. با اینکه
لوت وینده، جاوه خو شرمشون یدشت، چونکه هنوز گنا جانا زندگیمون نومه وی، آنا رز مونه
قدمشون مزن و خدا بی گشون مزن.

اما فریب کار مار، جا رز مونه وه. آ مار جا زینیه خو آپرسچه: «حقیقت دره که خدا از میوه بخاردن
همه ی درختون رز منعاش پردی؟»

زینیه جوابش آدا: «آما اجازه درؤم همه درختون، میوی خو به غیر از درخت خور و قولی بخاروم. خدا چوماش واتی: «اگه شما جا درخت میوی خو بوخارا یا ختی جا دست پزنا ده مومورا.»

مار، زینپاش وات: «ام درست نیه! شما مونومورا. خدا موزونه آ موقعی که شما جا درخت میوی خو بخارا، خدا پرین خور و قولی تشخیص آندیا.»

زینیه وینچه که جا درخت میوه قشنگه و نظرش خوشمزه مومه. آوه که مگوچه همه چی بوزونیه، جا درخته خو میویش بیچینچه و بوخارچه، بعدش جا میوی خو شورش را ده آدایشه و آیده بوخارچه.

ای پده، جانا چوشمون، اوشاریستینده و حالی آوینده که لوتنده. آدم و زینیاش تلاشون یه تا درخت غلفی بی خوشترشون لوتی اوپیچدنده.

بعدش آدم و زینبش خدایشون صدا بشونس که رز مونه را موشو. آنا خوشترشون خدا خو غایماشون یه. خدا واچه: «آدم کا دیریشه؟» آدم جوابش ادا: «ایشتم صدا رز مونه بشونس چون لوت ویمه بترسستیم و خوشترم غایمام یه.»

بعدش خدا آپرسچه: «که ایشتمیش واتی لوتیش؟ مگه جا دزخت میوی خو که منعام یرده وی بوخاردی؟» آدم جوابش ادا: «چی زینیه که چمه را آدای، جا میوه خو چمه را آدایشه.» آ موقع خدا زینیه خو آپرسچه: «ام چه کاری وه که پردی؟» زینیه واچه: «مار چیمیش گول بزنجه.»

خدا مارش وات: «ته ملعونیشه. إشکمی سره مخزی و خاک موخاری. تیون و زینیه همدیره خو نفرت آندارا و همچنین بین اشته نسل و زینی نسل، دشمنی اینم. ای نفر زینیه نسل خو اشته کله ده انکونیه و ته جاوه پاشینیده مزنی.»

بعدش خدا زینیه وات: «اشته زایمان درد، لاب زیاده میژم. اشته میل به شوری مگرده و آ بر اشته تسلط دره.»

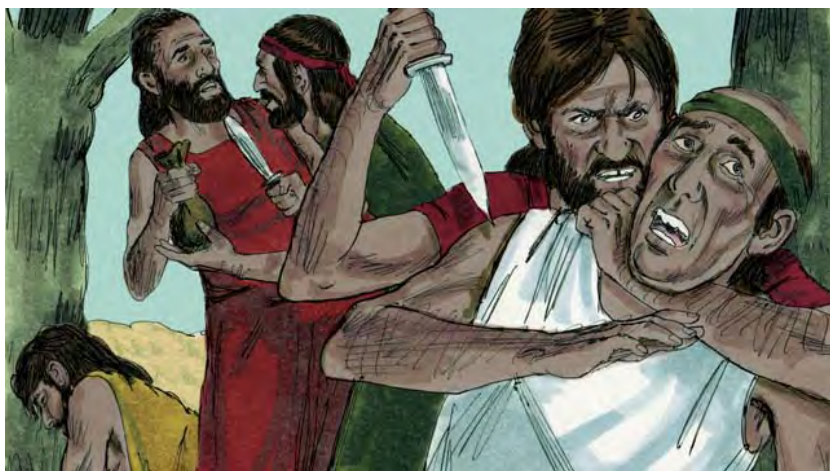
خدا مردکیش وات: «چون زتری گف گوشای یردی و چمه خو سَریچی یردی. زمین میشو نفرینای بخ و ت زحمتی بی غذا آنداری و زندگی میخردنی. خو اشته جسم به خاکه ایگرده.» آدم خوشترش زتر نوم حوا آنایشه که معنیش زندگی بخش عه. چون آوه همی آدمون مایه مگردیه. خدا جاناش حیونون لباسی بی اومپیچدنه.

بعدش خدا واچه: «انه که انسون چوما واری گردستی و خوریون و قولبه تشخیص آندیه. نباید برزی که درخت حیات میوی خو ده بوخاره و تا آخر زنده بیمینه.» بنابراین خدا جاناش جا قشنگ رز خو برش یه بر. رز بر وروودی پَلفه، قویه فرشتگون آنایشه تا نرزنده دزخت حیات میوی خو بوخارنده.

داستون بگرستی از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش فصل ۳)

۳- سیل

بعد چند سال تعداد آدمون زمین سره زیاد اوینده. آنا بقد بد تب و قولی وینده که خدا تصمیمش پگه کل دنیا اینه سیل پلی وی پینه پیره.

آما خدا نوح خو راضی وه. آ عادلہ مردک وه که هدره آدمون مونه زندگی‌ش میه. خدا نوحش هالیه یزدنس که تصمیمش پگردی راجب جا پله سیل. خدا نوحش وات که اینه پله کشتی سابیديه.

خدا نوحش وات که کشتی به درازی صد و چل متر، فراییش د ویست و سو متر و پلندیش د صد سینزه متر نیم ساییدیه. نوح باید جی کشتی سو طَبَقَش سَرو درخته چووی سامدا. کشتی باید سَقفیون فراوونه، اتاقویون و پنجریش مَدشت. کشتیشون چی واسین سامدای که نوح، خوشترش خانوادیر و حیوونون خشکی سیل خو هادریا.

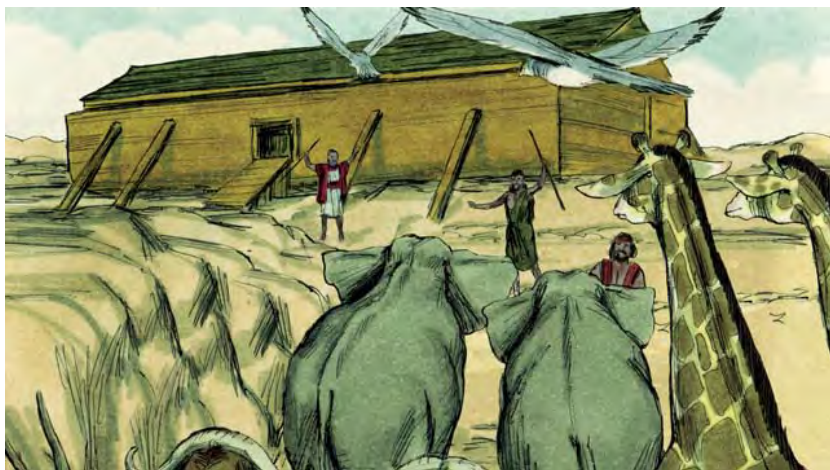

نوح خدا خو اطاعتش بیه. آ سو فرونش وی کشتی همی باین که خدا دستورش آده وی ساشون پدا. چون کشتی خیلی پله وه، چندسال وقتش به تا ساییدینه. نوح مردمون را هُشارش آدا که سیل ما و آنا باس خدا طرف بیشینده. آما آنا نوحشون گپ باواره بیه.

خدا دستورش آدا نوحیون زینیه زارینش بوخار آخار خوشترشون اندازه و حیوونون را گرده گرنده. وقتی همه چی حاضراره، خدا نوحش وات وقتیش بریستی تا آهش نفر یعنی آ، زناش، سونه فرونش و ویونش بیشینده کشتی مون.

خدا هر نوع حیوونیون پَرنِدی خو، ای جفت نژ مایه بُروستایشه نوح را تا بیشینده کشتی مون و موقع سیل در آمون گردنده. همچنین خدا، هف جف تر و مایه همه ی حیوونونی که قوربونی را خور وینده، بُروستایش. وقتی همه بیشینده کشتی مون، خدا کشتیش بر پَست.

بعد چل رو یه سره وارون بومه وییه زمین خو بَین موگوئس که همه چی، حتی پلنده کویون جاوی
اپچیپستینده.

همه موجوداتی که خُشکی سره زندگیشون میه، به جُز آدمون و حیئونون کشتی مونه، پینه بیشینده.
کشتی وییه سره بشدا و همه چی جامونه غرقاوین خو در امون پهندینده.

بد اینکه واران تاموناوه کشتی پنج ما ویه سره شناور وه و جی مدت مونه ویه هی بیشیه جیر. تا اینکه ای رو کشتی کو سره بَشدای. اما دنیا هنوز ویه پخه وه. بعد سوماه کویون توک معلوماوه.

چل رو دیگه، نوح قالاچاش بَروستای اینه خُشکه زمین آنداره. قالاچه پَپرسته آما خُشکیش آنداس.

بعد جاوه نوح اینه کوترش بُروستای. آما کوتر د نوتونسچه خشکه زمین آنداره، پس آگردس نوح طَرف. هفته بعد، کوترش هامونده بُرستا و کوتر اینه وِگ از زیتون وی آگردس کشتی ویه! آکِشسته ویه و غلفون زُشدشون بیردوی.

نوح ای هفته د مُنتظر بَمد و کوترش سومین بار بُروستا. جیش آنداسته وی کوتر بار آنگردس. ویه آکِشسته ویه و کوتر ای یاقا خشکی سره.

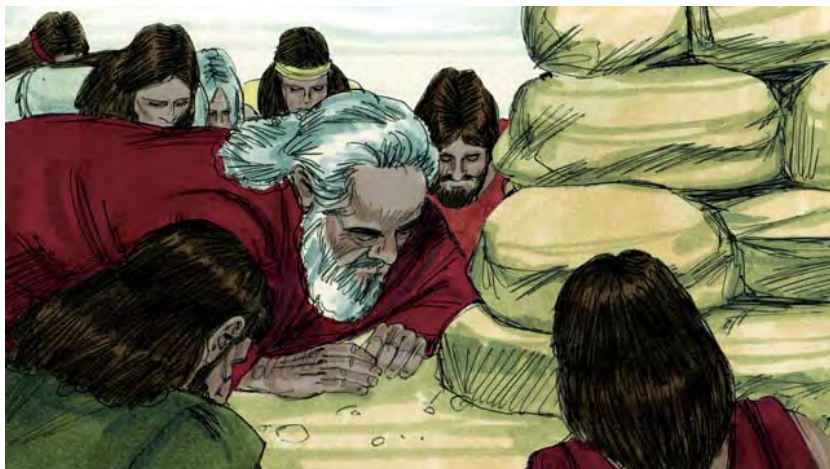

بعد دو ماه ديگه خدا نوح را دستورش آدا: «زینیه زارینه ری وی و حیوونون وی کشتی خو ٻشیا ٻر. استناویا، زارین بورا و زمین ٻزرا.» نوحیون و زینیه زارینش کشتی خو بومینده ٻر.

نوح بعد از اینکه کشتی خو بومه ٻر، قوریونی یاقاش ساپدا و حیوونونی که چی واسین بورده، ویش قوریونیش په. خدا نوح جی کارخو خوشش بومه و نوح ال طایفی را برکتش آد.

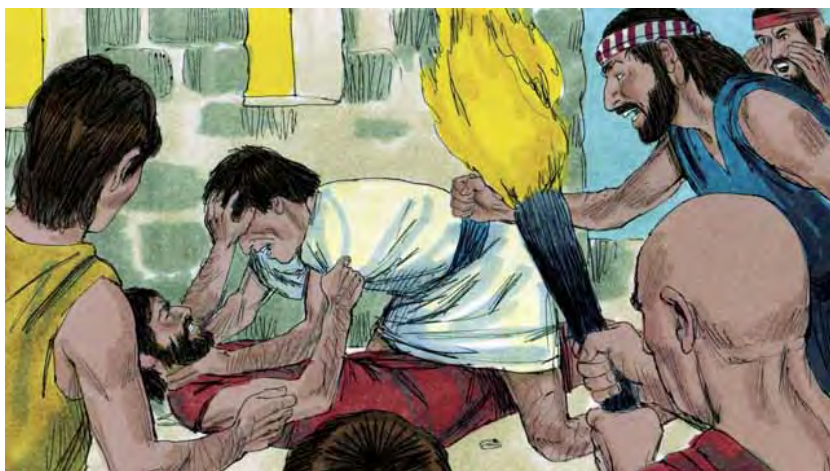
بعدش خدا بَیِّن قولش آدا: «دیه زمین بخاطر آدم بدی، سیل وی نیفینه یا پینه منبرم؛ اگر چه آدم دل زارینه موقع دانه گناکاره.»

بعد خدا به نشونه، خوشترش واژه اولین رنگین کمونش آسمونه ساپدا. هر موقع رنگین کمون آسمونه آنداریس، خدا و آدمونش جاوه واژه خیالشون مکت.

داستون بگړستی از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش فصل ۶-۸)

۴- پیمون خدا ابراهیمه وی

خیلی سالون پیش، بعدہ اینکه نوحذ توفون رُخش آدا، تعداد مرڈم هم زیاد آوه. آناڊهم نسبت به خدا و همدیگه گوناگون میه و چون همشون ایدینه زبونی جی گهشون میزند، بجای اینکه خدا خو اطاعت یرنده یا زمین موند پخشاوند، همیشون ایدینه یاقاد گرداوینده و شهرشون ساپدا.

آنا خیلی مُکبَر ویندی و مینوقو چون دستور خدایی زندگی یرنده و وقتی آنا بُرج بلندیشون هم ساپدا که سَرِبِه آسمون مکشچه. خدا د وینچه آنا به شرارتشون ادامه آندینده، وچه که آنا به گنابی مُرتکب آوینده.

جا خاطر خدا د جاناش به ژبون مختلفې تبدیلاش یه و جاناش دنیا موندې پخاش یه. جا شهرمونی که مردمونش آغاشون ساپداوه، جا شهرنوم د بابلشون آنا که معنیش مگردست اشفته.

خدا د بعد صدسال با مردکی به نام ابرام گېش پزند. خدا جاوش وات: «شهری و پیری کیه ترکه یه و از اشته هدايته میرم الاد شهر. از اشته را برکت آندم و اشته را پله قوم سامدم. از اشته نوم پله میرم و ای کسای را که اشته را برکت آندینده، برکت آندم و آ کسای را که اشته را لعنت مرستونده ملعون میرم. همه ی خانوادون را ایشه خاطر برکت آندمه.»

ابرام هم خدا خو إطاغتش ميه. جاوه زتره سارا، فلولش اوقدچه و بشيه كنعونه سرزمينه طَرْف.

زموئی که ابرام پشو کتعه مون، خدا واچه: «اطرافی پشکس. جی سرزمینه پشکه همیشه آنوم ایسته و زارونی.» آنام وقتی جیش پشونست آقاده بیمینده و زندگیشون بیه.

آقاده ایدینه مردکه که نومش ملکصدیق وه کاهن خداوند وه. ابرام جاش آخرین جنگش مونده وینجه. ملکصدیق ابرام جاش برکت آدا و واچه: «خداوند که صاحب آسمون و زمین و ابرامش برکت آدا.» جاموقده ابرام جنگیش را پسبرد ملکصدیق را.

خیلی سالون بگذرستینده و ابرام و زینباش هنوز زارینشون نداشت. خدا د ابرامی بی گهش پزند و واچه که ایسته را ایدینه زاربن آندم و تسلیون بین ادامه آنداریه و ستارگون وارینا زیاد آوینده. خدا د ابرامش عادل فرضهیه، زیرا آ خداوندش وعدون باور یرده.

تا کاری رو دیگرون را بپرند. اما جا موقع خدا ابرامو بی ایدینه پیمونی بی و بچه. که پیمونی هم توافقی یه و دو طرف هم متعهد وینده و ابرومه خاطره واسین، خدا جی پیمونش دبست، ابروم در بشو عمیقی مون جی خاطره واسین هم ابروم خداهش صدا بشونس. خدا د واچه: «از اشته وجود خو زارینی اشته را مبخشمه و کنعونه سرزمین را آندمه اشته را.» اما ابروم هنوز د که هنوز یه زارینی ندرنده.

داستون پگرسستی از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش فصل ۱۱-۱۵)

۵- وعده فِرَره

ده سال بعد از مهاجرت به سرزمین کنعان، ابرام و سارای هنوز زارینشون نداشت. سِپَس سارای، ابرامه زینی جاوه واجه: «حالا که خدا چمه را زارینش آندا و اجازیش آندا از زارینم دشته وی و حالا که از اوستن گردستن را پیراویمه چمه خدمتکار وی هاجر ویه بیه تا آوه اشته را زارین بوریه.»

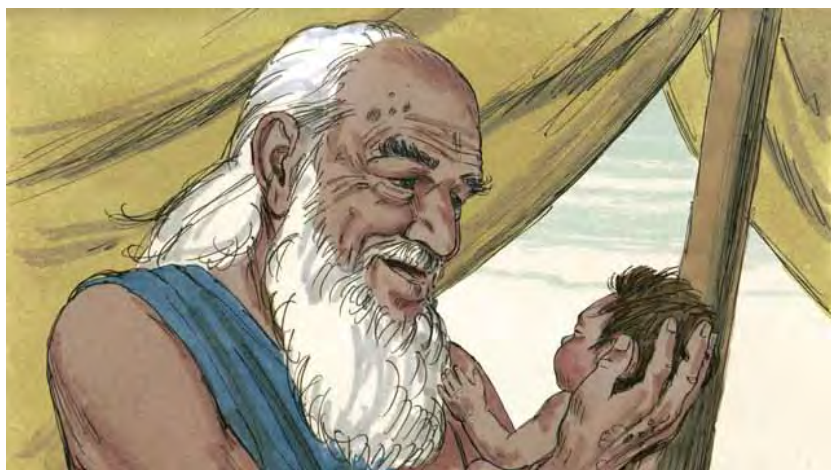
بَس ابرام هاجر وی، ویش بیه. هاجر، فره دنیا بورچه و ابرام جا نوم آنایچه اسماعیل. اما سارای هاجر خونده حسودیش میه. آ موقع که اسماعیل سیزده ساله گردست، خدا ابرام وی گپش پزند.

خدا واچه: «از خدای قادریمه و اشته وی عهدی میندم.» آ وقت ابرام خدا را تعظیمش بیه. خدا هم ابرامه واچه: «ته پیه قوم های زیادی دیری ته. و از کنعونه اشته را برای، میراث اندیم و خدای همه بیمه و ت باید همه ی فرونی ختنه یری.»

«زنای سارای فرهیی موره که وعده ی زارینی یه. جا نومی آنا اسحاق. از جاوی عهد میندم و از جا خون د نسلی پله مسازم. اسماعیل د جا وارین اما چمه عهد اسحاق ویه.» بعد خدا ابرامه نوم آنایشه ابراهیم، یعنی پله قومون پیه. و سارای نوم آنایشه سازه، یعنی «شاهزاده».

آ رو ابراهيم، تموم فرونش يه ختنه يه. پَس از ايسال، ابراهيم صد سالش دشت و ساره نود سال، ساره ايدينه فرس پزاست. آجور که خدا بوقوچه جاشون نوم آنا اسحاق.

وقتی که اسحاق مردکی جِوون گردست، خدا ابراهيمش را امتحونش بيه و واچه: «فوری اسحاق چمه را قربونی بيه». ابراهيم ايرا ديه د آماده گردست که زاريترش خدا را د قربونی يره.

وقتی ابراهیم و اسحاق مشونده قربانگاه طَرْف، اسحاق آپریست: «بیوم، هیژم یه اما قربونی کا یره؟!» ابراهیم واچه: «فروم، خدا قوریونی موره وقتی پرستینده.»

ابراهیم، اسحاق را طناب وی د پَست قربونگاه. ابراهیم موقوچه فزرش قوریونی یره، خدا واچه: «بَشتا دَست نیا د، فزری مَکوش. الان موزونومه ت چمه خون د دلی مَترسی. چون تک فزری چمه خو هیچ موقع کم نوزونستی و چمه خو هیچی کم نشتی.»

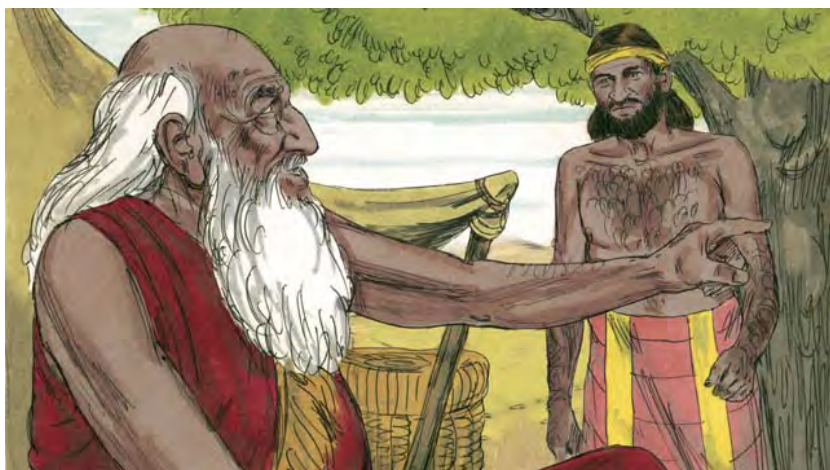
ابراهیم آقاده قوچی ویند ک بوتی مونه د گیرش یرده وی. خدا قوچش غوض إسحاق قوربونی را بورده ویشو. ابراهیم با خوشحالی قوچش خدارا قربونیش بیه.

خدا ابراهیمش وات: «چونکه ت حاضر ویشه تک فزری، تک زارینی، چمه را فدا یری، از د قول آندم ایسته را برکت آندم. ایسته نسل ستارگون نسل ویشتر آمیه. چون چمه خو اطاعتی په همه ی خونوادون زمینه مونه ده، ایسته خانوادی خو برکت مگیرنده.»

داستون بگرستی از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش فصل ۱۶-۲۲)

۶- خدا اسحاق را سامدیه

آ موقع که ابراهيم پيراوه و فرس اسحاق بزسته جوون گرده وي، ابراهيم ابراهيم ايده از خوشترش خونه خايون خو بروسايشه خوشترش وطن تا اوقاوه اسحاق را زنيه بوره.

بعد ای سفر طولانی به سرزمینی که ابراهيم ال طایفه جا مونه زندی شون ميه، خدا جا خونه خاش بروسا ريكا طرف که ابراهيم برار رویازا ويه. آوه ابراهيم برار رویازا ويه.

رېکا راضياوويه که پير مارش خو جويواويه و جا خونه خاوی بېشيه اسحاق کهه. بی لنگی بعد جانا پزسستن، اسحاق جاوه وی ویش یه.

بعد از چند مدت ابراهیم بمرد و خدا جی عهد واسین که ابراهیم وی بېسته ویشه اسحاق را برکتش آدا. ایدنه وعدون خو که خدا جا عهد مونه واته ویش ام وه که ابراهیم، فراوونه ال طایفیش دشته وی، آما ریکا اسحاق زنه مونوتونسجه زارین دارا ویه.

خدا إجازيش آدا اسحاق دُعاوی، ربکا دوقلو استناویه. آدونه زارین، قبل از دنیا بومین، ربکا رحم مونه باهم داواشون دشت همی جی خاطره، ربکا خدا خو جیش آپرسس.

خدا ربکاش وات: «ته دونه زارین مزای. هرکون خو ای ال طایفه جویا به وجود ما. آنا همیشه همدیروی داوا درنده، آما پله فری ال طایفه گوجیله فیری ال طایفی خو فرمونشون مبه.

وقتی که ربکا زارو دنیا بومپنده، اولین فره، سرخه دیم وه و یویش د مول وه جاشون نوم، آنا عیسو.
بعد دومین فره عیسوش پاشنیه پگردوی دیش بومه دنیا. جاشون نوم د آنا یعقوب.

داستون پگرستی از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش فصل ۲۴ آیات ۱-۲۵ و فصل ۲۶)

۷- خدا یعقوبه را بَرکَتش آدا

آ دودونه زارین پله آوینده. عیسوی دیش موقوچه بیشو شکار، ولی یعقوب کیه دآنیشته. ربکا یعقوبش موقوس ولی اسحاق، عیسوش موقوست.

ای رو که عیسو گسسه و، شکار خو آگردست. عیسو یعقوبش وات: «لطفاً ققنه جا غذای خو چمه را آدی.» یعقوب جاش وات: «اول چمه را قول آدی که هرچه دیری از اولین زارین گردستن خو، آدی چمه.» عیسو واچه که: اشته را قول آندم که جی امتیازون آدم اشته. یعقوب د عیسو را غذاش آدا.

اَوخ که اسحاق موقوچه خوشترش بَرکت آدی عیسو، ربکا فریبی بی یعقوبش عیسو یاقا بروسنایشه اتاقه مون. اسحاق که پیر و، مونوتوئست خور وینه. یعقوب، عیسوش لباس تن یه، گردن و دستوئش، بزه پوستی وی اپیشدنسچه.

یعقوب پوشو پیرش پَلَف، واجه که: «از عیسویمه و بومیمه چمه را بَرکت آدی.» وقتی اسحاق پزاش مو لمسه یه و لباسش بو یه، فکرش بیه که عیسو بومی و جاوه را بَرکتش آدا.

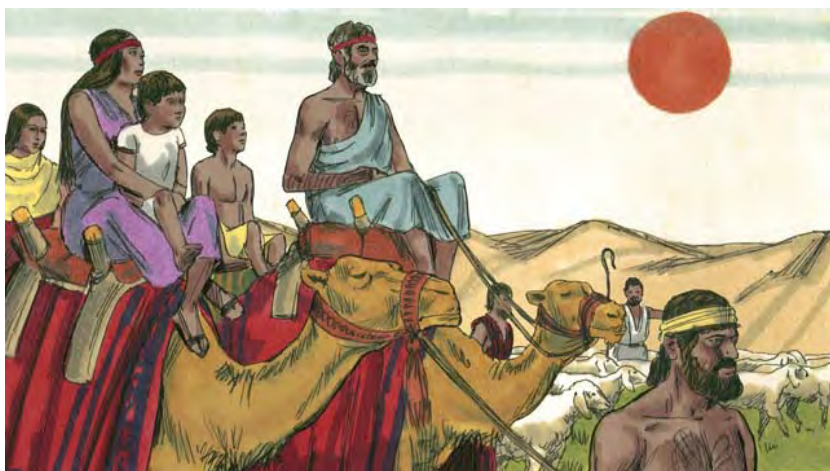
عيسو يعقوبه خو نښتېش دشت، چون آ حق اولين زارين دارا وين و برکتش جا خو پېرده وي. پس
تصميمش پگه، اسحاق بقدر، يعقوبه ډ بوکوشه.

اما رېکا حالي يايوه. آوه يون اسحاق، يعقوبشون بړوستاي دروه لکا رېکا فاميلون پلف.

يعقوب چندسال ربکا فاميلون پَلَفه زندگيش يه. جا دوران مون زينباش اگر و دوازده دونه فره و ايدينه تيتياش دشت. خدا يعقوبه را خيلي فِلش ادا.

ويست سال بعد يعقوب کل خاندانش بي و کل گليش بي آگردست کنعان.

با جی حال یعقوب خیلی مثرسس، چون فکرش میه عیسو موقوشه جاو بوکوشه. جی خاطره کلی از گلپش حیونون خو هدیه بَروستایشه عیسو را. نوکری که جی گلپش ادا عیسو، واچه که: «ام حیونون، یعقوبه ظَرفه که اشته نوکر بَروستایشه. ا جی زوی مَزه اِنگا».

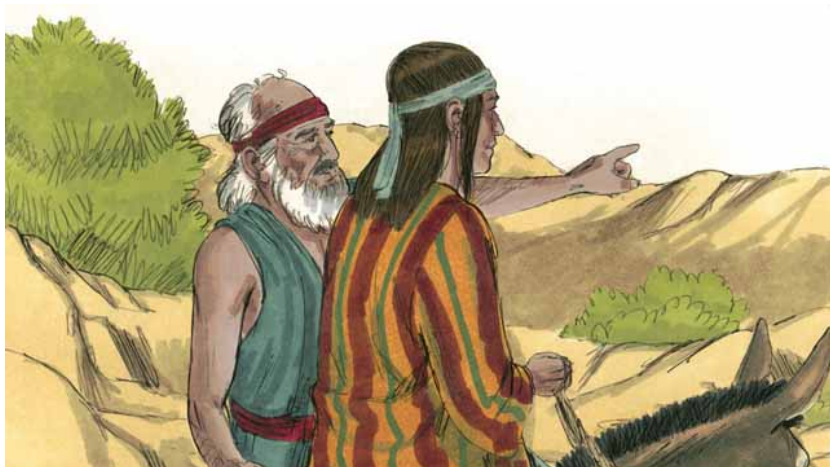

اما عیسو دیه قصدش نَدشت یعقوب ضرر پَرسدنه و از جاو ویندن خیلی خوشحالاوه. یعقوب صلح و آرومی مونه زندیش میه. بعدش اسحاق بُمرد و یعقوبیون عیسو جاشون جیره به. پیمانی که خدایون ابراهیم واچون، به یعقوب پَرسست.

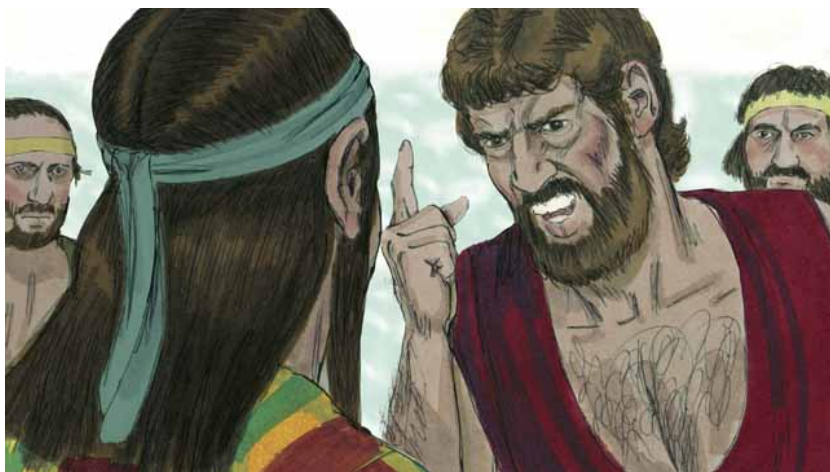
داستون بیگیریستی از از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش فصل ۲۵ آیات ۲۷-۳۵ و فصل ۲۹)

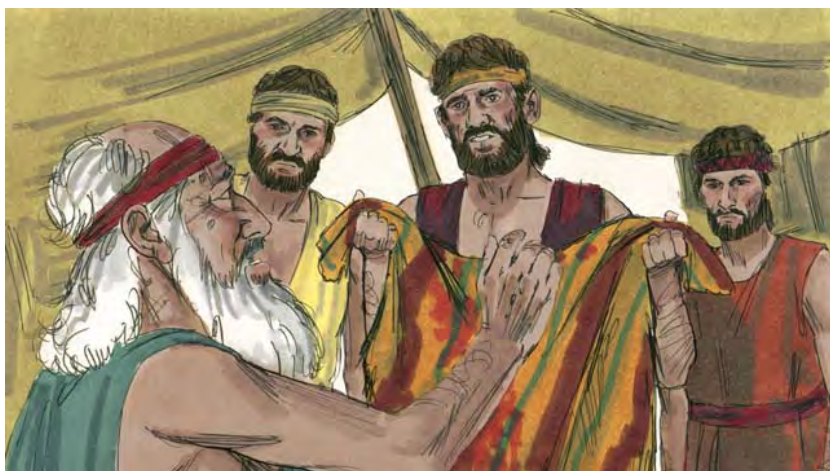
۸- خدا یوسفیون عیالرش نجات آندییه

بعد از چند سال، آزمون که یعقوب پیره مردک گردستوی، خوشترش بوقوستنی فِزَر یوسفش بروستای تا پرایونش خو که کارا چرواشون مچردنست خَبر بوره.

یوسف پرایون چاخو بَدشون مومه، هم اینکه پیاشون جاش جانا ویشتر موقوس، هم یوسف خواب ده ویندویش که ای روی جانا حکم رانی میَره. پس وقتی که یوسف بوشو پرایونش پَلَف، آنا جاشون بودوز بَبرچون بعد بیروچون تاجرای نوکر.

قبل از اینکه یوسف پرایون بزننده کیه، جاوشون شی پاره یه و سرش پزاشون خمن آپات. بعد جاوشون پیرشون را اووردنست تا پیاوشون خیال بیرده دریده حیوون جاوش بکشتی. یعقوب خیلی ناراحتاوه.

تاجرای برده، یوسفشون خوشدترشون وی ببرچون مصر. مصر ای یاقای پله و قوی وه، که روخونه نیل پلفه زدا موه. براپونش جاوشون ای دنه از فلداهای مملکت مصر بیروچون. یوسف خوشدترش اربابر را خیلی خور خدمتش میه و خدا ده جاورا برکتش آدا.

جا مَرَدَك زنه كه موقوچه كه يوسف وي همخواب گرديه، اما يوسف نوقوچه كه گناه خدا انجوم بیدیه. پس ا زینیه جاووخو عصبی یاویه و یوسفش تهفت بزن، بعد جاش بوروستا زندون. حتی زندون مونه دع يوسف به خدا وفادار وه و خدا جاوش برکت آدای.

بعد از اینکه دو سال بگذرست، با اینکه یوسف بی گناه وع ولی زندون مونه وع. ای شو فرعون واچه (مصريون پادشایونشون مواچون فرعون)، دو دونه خوابش وین، كه خیلی جاوش فكر مشغوله یع. هیچکونی از فرعون مشاورون نوتونچون جاو خواب تعبیره یرنده.

چون خدا قدرت خواب تعبیره یردنش یوسف را آدوی، پس فرعون جاوش زندونه گوریه زن تا جاو خواب تعبیره یره. یوسف جاوش وات: «هفت سال فراوونی محصول یع، اما بعد جا هفت سال قحطی یع.»

فرعون جوری یوسف خو خوشش بومه که جاوش آنا دوؤمین مقام قدرتمند مصر.

یوسف مردمش وات هفت سال که فراوونی یع بوخاردنی چیا انبار پرندده. پس از جا که هفت سال قحطی شروع اوه، یوسف جا چیمونش میروت مردمون تا مریم به اندازه کافی غذاش دشته وی.

قحطیون خشکی ن تنها مصر، که کنعان د پرستست، یعنی جا لکایی که یعقوبیون خانوادیش زندگیشون میه.

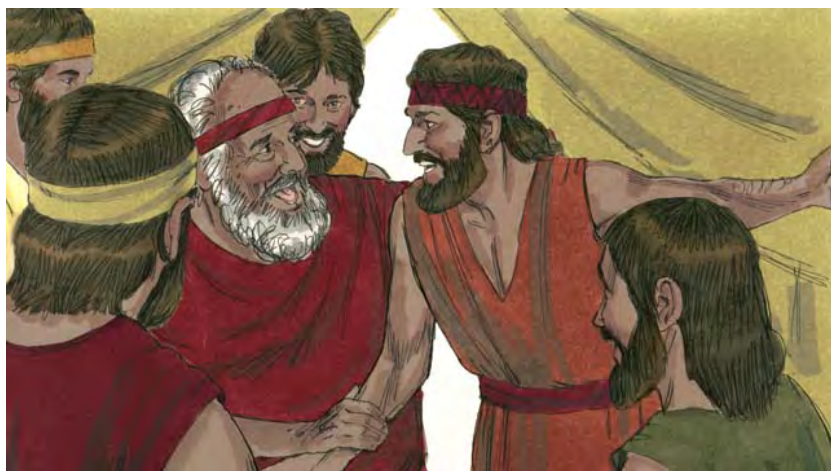

بخاطر جی یعقوب پله فرونش بُروستایشه مصر تا بَلکم بوخاردنی آندارنده. وقتی که آنا یوسفشون وین تا جا خو غذا اگرنده، جاشون نِشنامَس. ولی آ جاناش پِشنامَس.

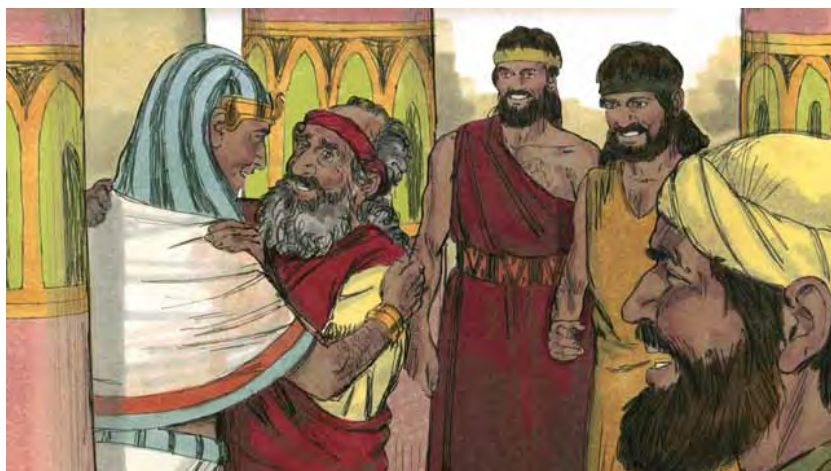

پس از ام کع جاناش !متحون یع، یوسف جاناش وات: «ا شما پرایمه، ولی مَترسا، شما چمه خَقه بدیون بیه، آما خدا شماش بَدی به خوره چی تبدیلاش یع. بایا مصره زندگی بَیرا و از موتونم شما یون خانوادریون را اِنگاده هَمه چی جوهره مَیرم.»

وَقْتِ یوسف پرایون اَگردستینده کیه بَعْد پیرشون را واچون که یوسف زنده یع، آ خیلی خوشحالاوع.

هر چند یعقوب خیلی پیراوه وی، ولی خانوادیرش وی پوشو مصر و آقاده همه باهم پلفندیره زندگیشون بیه. یعقوب قَبْل از بومردنش همه فرونش بَرکت آدا.

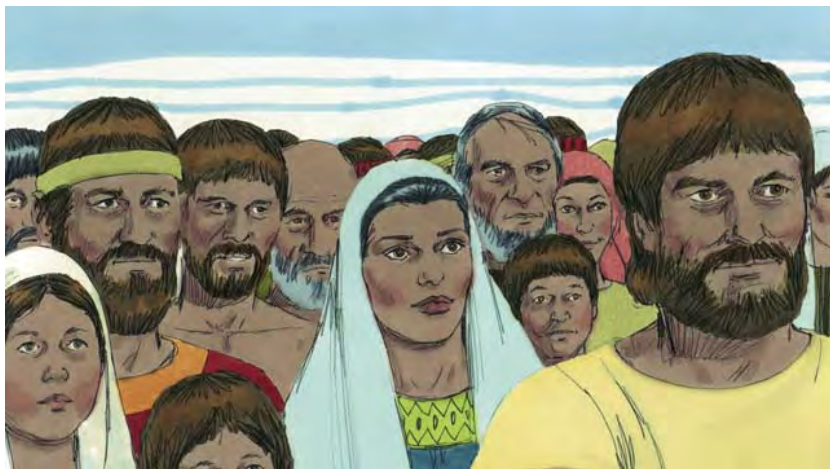

عهدیون پیمونی کع خدا ابراهیم را آده ویش، بعد از اسحاق آدایشه یعقوب بعد جا د دویازده دونه فرونش و خانوادونشون. دویازده دونه یعقوب فرون خو، دویازده دونه ولد اولاد قوم اسرائیل به عمل بومه.

داستون بیگیریستی از از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش پیدایش: فصل ۳۷-۵۰)

۹- خدا موسی گوریه مزنه

بعد از اینکه یوسف بمرد، کل فامیلونش مصرمونه زندگيشون ميه. ساليون زيادي آنا و اولادونشون آقا د پمدينده و زارينشون زياد دشت. مصريون جانشون اسراييلي موات.

بعد از صدهاسال، مصريون تعداد بسيار زياد آوه. مصريون ديه يوسف و گفکونش خيالشون منومه. آنا اسراييليون خو مټرسستينده چون جانا تعداد خيلي زياد وه. فرعون جا زمونه د مصر د حکومتش ميه و اسراييليون بردهی مصريون ټرچه.

مصريون اسرائيليونشون مجبوره يه به سابيديين ساختمونون و حتی خیلی از شهرن يِرچون. کارای سخت، زندگيشون به کام جانا تله پرده وی، ولی خدا جانارا برکتش آدا و کلی زارین داراوينده.

فرعون وينجه که اسرائيليون، اولاد زیادی کارا به دنيا مورنده، خوشئنرش ال طایفه دستورش آدا که همه جانا زارون که فره گردينده و جانا بوکوشنده.

ایدینه زینیه که اسرائیلی ویه، ایدینه فرش به دنیا بو. آوه یون شوش تا موقعی که موتونسچون، زارینشون قایمه یه.

وقتی که جا زارینه پیه مایه، دیه مونوتونسچون زارین قایمه پرنده، برای اینکه جا زارینه نوکوشنده، زارینشون اینه شناوره سبده مونه نیزارهای رود نیل مون آنایشون. ولی پله خاکاش جا زارینش میوین که جاو را مگنه.

فرعون تته، سَبَدش ویند و جاوش مون بشکست. وقتی زارینش ویند، جاوش به غنوان ږرش قبولش یه. او ایدینه اسرائیلی زینباش پگړد تا جا زارین را شیر ادیه. حالی نیویه که ا زینیو جا زارینا مایا. وقتی مایاش زارینش شیرخو اگه، جا زارینه آدا فرعون تتر دست و جا زارینش نوم موسی آنا.

موقعی که موسی پله او ه، اینه مصریش ویند که اسرائیلی بردیش گتک وزن. موسی تلاشش یه اسرائیلی پراش نجات ادیه.

موسی جی فکرش بیه که کسی جاو مینویینه. جا مصریش بوکوست و جاو چنازه د قایماش په. اما ای نفر جا موسی کار، وینچه.

فرعون جی موسی کار حالی آوه و و تقلاش پزن موسی بوکوشه. اما موسی، مصر خو فرارش بیه و بوشو بیابون و فرعون سربازون د نوتونسچون جاو آندارنده.

موسی بیابون مونه درو از مصر چوپونیش میه. آ ایدینه زینیه وی ویش یه آقا د و دو دونه فیریش پزاست.

ای رو، وقتی که موسی پیر زئرش چروایون میاچه، اینه بوتیش وین که مؤشس ولی مینیسوت. پس بيشو نزدیک تا حالی آوه که علتش چو با. و موسی بوتهی شعله وَر نزدیکاوه، خدا جا بوتی لابه لا د جارا ینداش آدا که: «چوستونی ترو، چونکه آ مکانی که جا سَر بشتاپشه، مقدسه».

بعدش خدا واچه: «از رنج و مصیبت قوم خوشترم، مصرمون ویندی. اشته فرعون پلف موروستم تا چمه قوم از بریگی مصر نجات آدی. ا سرزمین کنعون انیمه جانا، سرزمینی که وعدهی جاو به ابراهیم، اسحاق و یعقوب آده ویمه.»

موسی واچه: اگه قوم چمه خو آپرسچون که چه کسی چیمیش پروستا، چه واچمه؟! خدا خدا واچه: «(پییمه آ که پییمه). جانا واتن پییمه، چیمیش شوما پلف پروستا. همچنین جانارا واتن که ا یهوه خدای پیه ریون ابراهیم، اسحاق و یعقوب پییمه. چمه نوم تا ابد همی امه.»

موسیٰ منوقوچه فرعون پَلَف بوشو، چون مثرسست که نوتونه خور گپ پزنه،. بنابراین خدا موسیٰ
پرار هارونش پُروستای تا جا کمک یَره

داستون بیگیپیستی از کتاب مقدس: (کتاب خروج فصل ۴-۱)

۱۰- دَه بِلَا

خدا موسایون هارون را هُشدارش آدا که فرعون خیلی سَرَسخته. موسی و هارون بیشینده فرعون یَلَف، واچون: «ام پیام خدای اسرائیله اشته را: چمه طایفه وله په تا بیشونده.» فرعون جاناش گپ گوشه نیه، غوض اینکه قوم اسرائیله آزاد یره، بتر جاناخو ویشتر کارش پگشست.

فرعون هَمی بَیَن سَرپیچیش میه از اینکه قوم اسرائیله آزاد یره. جی واسین خدا ده جور بَلاش، مصره سَر خالیه په. خدا جی طریقه د فرعونش حالی یردنست که خدا قدرتش از فرعون و هَمی خدایان خو ویشتره.

خدا رود نیلش تبدیل به خم یه. آما همچنان فرعون، اسرائیلیونش وله نیه.

خدا کل سرزمین مصرش پر از قورباغه یه. بعد فرعون، موسی خو درخواستش یه، واچه که: ایکار یه جی قوباغون مصر د بیسون یر. بعد از اینکه قورباغون، بین د بیشینده، تازه فرعون بیرحم تر آوه و بتر اجازه ی خروجش مصر د جانارا آندا.

خدا د بلای پشه و بعداز پشه، بلای مگس‌ویش بُروستای مصر را. فرعون د موسایون هارونش وات: اګه جی بلایون مصر خو دروړنده، اجازه آنډیه که انا مصر خو بیشونده یر. بعد از دعای موسی خدا جی بلایونش دروه یه، منتها هامونډه فرعون دل سخت تر آوه، دوباره جانارا اجازیش آندا مصر ترکه یرنډه.

خدا دوباره ایکارش بیه تمام حیوانات که مصریون وینده، همه مریض آوینده، همه بین د بیشونده. اما فرعون دل سخت‌اوه وی و اِم سیری د جانارا اجازه بیشیښش آندا.

خدا موساش وات مُشتونش پُره يره خاک و فرعون پَلَف د جانا آپاچه ديمه هاوا. وقتی موسی جی کارش بیه، تموم مصریون به غیر از اسرائیلیون دچار مریضی سخت گریستینده. اما هامون د فرعون قلب خیلی سخت تر آوه و هامون د اجازیش آنذا که جانا مصر د خارج اوینده.

دوباره خدا ترزگاش بلا بور جینا سر و ویشتر محصولاتشون و هر جاننداری که فضای آزاد و، بین د پیرچه. بعد فرعون، موسی و هارونش وات که: «از ام سیری گونام بیردی، شما آزادپون که بشیا». بعد موسی دُعاش بیه و ترزگه بندومیه.

آما هامون د فرعون گوناش بيه و قلبش سخت تراش يه و اجازيش آندا كه اسرائيليون آزاد آوينده و بيشونده.

دوباره خدا ملخونش پروسنا سرزمين مصر. آ ملخون د هر چي محصولات كه ترزگ خو در امون وينده و پمنده وينده، آ ملخون جانا شون بوخا.

آسان خدا ای بلای تارکش پروستا که سو رو طولش پکشت. همه یاقا ببن تارک و که مصریون اصلا مونوتونستینده کیشون برانده پر. اما آقا د که اسرائیلیون زندگیشون میه، روشیناوه.

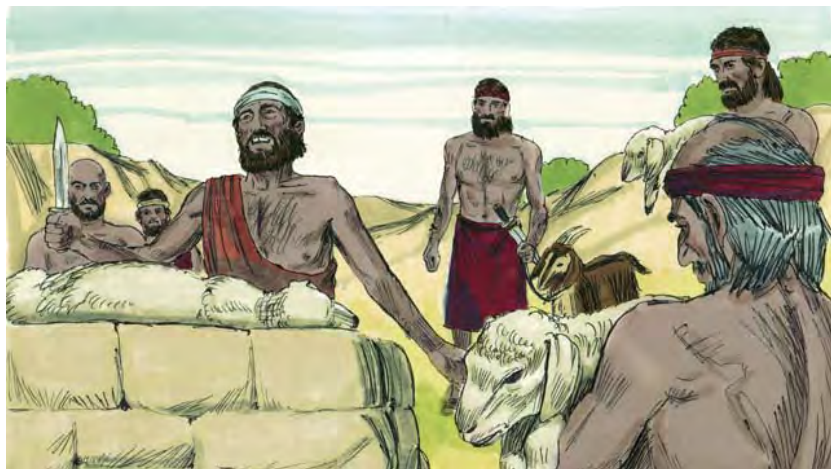
هامون د جی ای ببن بلا وی، هامون د فرعون اجازیش آندا که اسرائیلیون بیشونده. از آقایی که فرعون گوش شتواش نذشت، خدا تصمیمش پگر آخرین بلا د نازله بیره. ام آخرین بلا باعث مگرده که فرعون نظرش عوض آوه.

داستون بیگیریستی از از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش پیدایش: فصل ۵-۱۰)

۱۱ - عید پَسَخ

خدا موسایون هارونش بُرستای فرعون پَلَف که جا واجنده اسرائیلیون آزاده یرِه. آنا فرعون را هُشدارشون ادا که اگه قوم اسرائیل وله نَیرِه، خدا همه مصر اولین فره زایون و حتی حیوونون بینِه مَبرِه. وقتی فرعون جیش بَشونس باواراش نیه و هامون خدا دستور خو فرمونش نِه.

خدا برای آنایی که ایمونشون دَشت راش اوشا تا اولین فره زایون جی بلا خو نجات آندارنده. هر خانواده باید اینِه وَرِه بی عیبش انتخاب مِه تا جاش قربونی مِه.

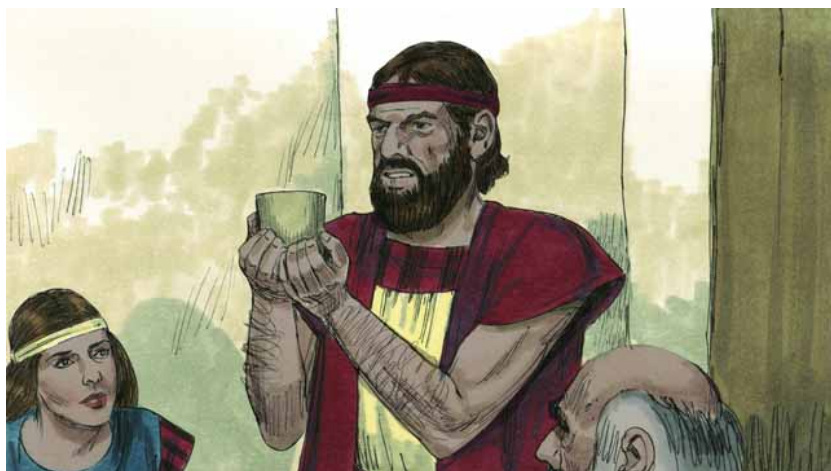

خدا اسرائیلش ال طایفه وات تا وری خمن اوسینده به دور وَر کیشون. آنا باید وَریشون گوشت کباب میه و نون اوی خمیر مایه تند موخارچون. خدا همچنین جاناش وات تا آماداوینده که بعد از جاوه بوخاردن تند مصر خو بیشینده بَر.

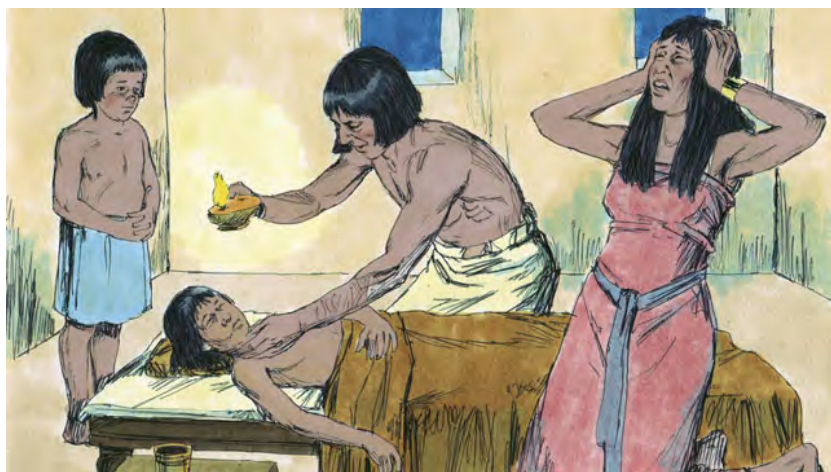

اسرائیلیون خدا همه دَستورون به دقت انجومشون آدا. نیمه شو خدا مصر خو زداوه و همه مصریون پله فرون بینه پَرچه.

خدا همه اسرائیل ال طایفی یر خو که نشون خمنشون پزندوی برشون سر ردا موه. همه آنایی که کیشون مونه وینده به خاطر وری خمن در امون وینده.

اما خدا مصریون کی پلفه که ایمونشون نداشت خدا و جاوه دستورون خو إطاغتشن مینیه ردا منوه و همه ی جاناش پله فرعون بگشت.

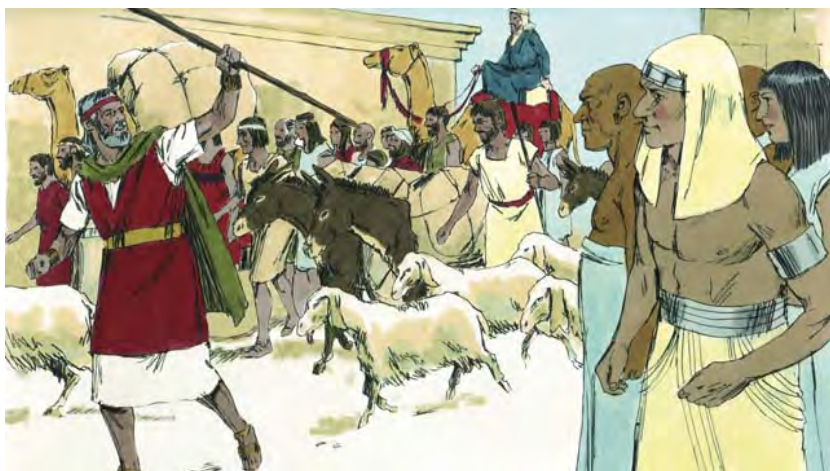
اولین فرّه زایون کل مصریون بُهردینده. از فرعون پله فر پگرده تا غلامی پله فر که زندونه وه. خیلی از مردم مصر به خاطر غم و غصه زیاد آه و زاریشون میه.

فرعون همی آشو موسایون هارونش گوریه زن واچه: «اسرائیل ال طایفه اقورا و بدون لنگی مصر خو پشیا بُر.» مصریون د جانشون اصراریه که هر چه زوتر جا سرزمین خو بیشینده بُر.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب خروج فصل ۱۱ تا فصل ۱۲ آیه ۳۲)

۱۲- بیشین بر

اسرائیلیون خیلی خوشحال وینده که مصر ترک می‌رنده. آنا دیه نوکر نیوینده و سرزمین موعود طَرف میشینده. مصریون، هرچه که اسرائیلیون موقوچون از جمله نقره یون طلا و گروه چپاشون مهخستینده جینا. بعضی از الاده قومون خو که به خدا ایمونشون بوردوی جانا وی همراه مصرشون ترکه په.

سُتونی از ابر رو مونه و ستونی از آتش شو مونه جانا روپ رو ده راموشو. خدا ستون ابرو آتسه جانا یَلَف د و، و همراه جانا، جاناش هدایت میه. تنها کاری که باید می‌رجه، باید جاناش همراهی میه.

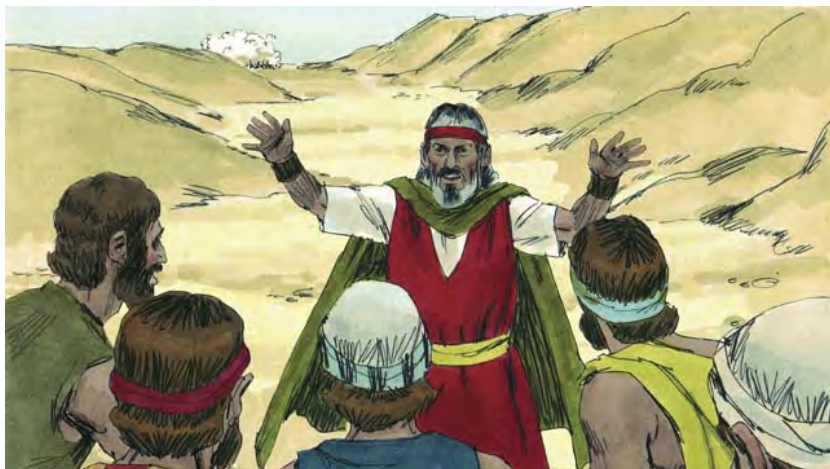

بعد ای مدت کوتا، فرعون یون ال طایفیش جاکار خو پشیموناوینده و جاناش تعقیب یه تا ایرا دیه اسرائیلیون، خوشترش نوکر یرِه. ام خدا و که جاناش نظر غوض یه که فقط خدا حقیقی یه که مردم حالی یاوینده که یهوه، قوی تراز خدایان مصر وینده.

وقتی اسرائیلیون، سپاهیان مصر میوینده، حالی یاوینده که بین دریای سرخیون و سپاه فرعون، تله مون کتینده. آنا پترسستینده و دادشون بزند: «چیرا مصرمون ترک یه؟» «آما خیلی زو مومورمون.»

موسی اسرائیلیونش وات: «مترسا، خدا اړو شما را مېچنگه و شما نجات آندیه. آسان خدا موساش وات: «قوم اسرائیلیون را واتن بیشونده دریای سورخ طرّف.»

پس خدا ستون ابرش تاګودا و جاش سپاه فرعون و بنی اسرائیل موناقاد آناپشه تا سپاه مصری دیه نوشونده جانا ویننده.

خدا موساش دستور آدا که خوشترش دست دریا جور پلنده یره. آ سان خدا یاواش پروستا که دریا ویه به چپ و راست بزنه، تا ایدینه راه جا موناقاد بومه.

بعد اسرائیل قوم در حالی که در دو طرف جانا ویه دیوار وری وه، دریا مونه خوشترشون راه ادمیشون آدا.

بعد جا، خدا ابرونش کنار بزند تا مصریون وینده که اسرائیلیون میرویجده جینا دسه د. در نتیجه مصریون تصمیمشون بگر که جانا تعقیب یرنده.

آسان آنا اسرائیلیون پیله د پیشونده دریا ویه مون. اما خدا، وحشتش باشین مصریون یون و ایکارش بیه که جینا پاک ازابونشون همه گیل مونه گیر بیرنده. آنا خوار خوارشون بزند و واچون: «ویريجا، چون خدا اسرائیلیون را مجنگه.»

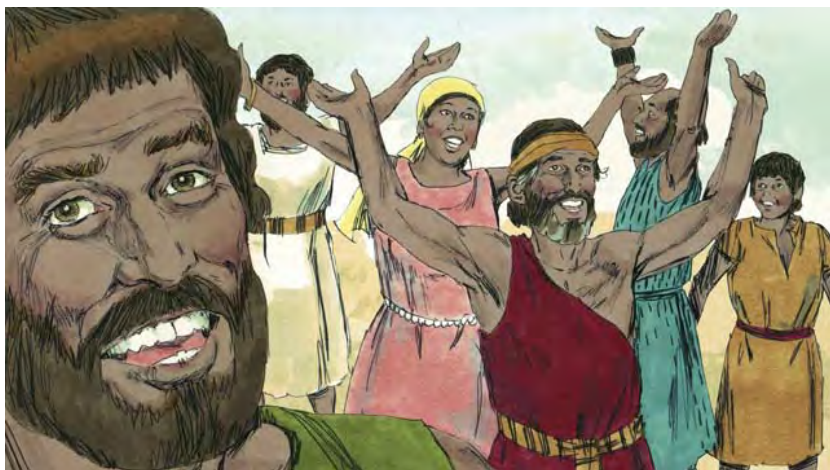
بعد از اَم که قوم اسرائیل به سلامت اگر دستپنده دریا طرف، خدا طرف د ینا بومه که موساش وات: «ایرا د ښی دریا طرفه ډراز یه.» زمانی که موسی جی کارش بیه، دستش ډرازاش یه دریا طرف، وویه مصریون سر و ازبونش سر بیریحییس و همیشون دریا مونه د غرق آوینده.

وقتی اسرائیلیون، وینچون که سپاه مصر نابود آوینده، خداشون اعتماد په و به جی باور پرستینده که پَس موسی خدا طرفه د پیامبره.

قوم اسرائیل خیلی خوشحال آوینده چون خدا جاناش نوکریون، مرگ خو نجات آدا. حالا آنا دیه آزاد وینده که که خدا پرستش یرنده و جا خو پیروی یرنده. اسرائیلیون خوشنوره د سرود آزادیشون بچند و خداشون ستایش یه که جیناش از دست مصریون نجات آدا.

پس خدا قومه را فرمائش آدا که هر سال، جی اتفاق جشن بگرنده و و خیالشونه گرده که خدا چین مصریونش شکست آدا و قوم اسرائیلش بردگی خو آزاده یه. جی جشنشون نوم آنا پسخ. آنا هر سال خرواشون قربونی یه، آسان خرواشون کباب یه و فطیه نون همراه، بین جشنشون بگرد.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب خروج فصل ۱۲ آیه ۳۳ تا فصل ۱۵ آیه ۲۱)

۱۳- خدا عهدِ اسرائیلیون بی

بعد از اینکه اسرائیل ال طایفه دریای سرخ خو پگذرستینده خدا جاناش به طرف کوه سینا بزوستا. یعنی همه آ کوهی ک موسی بوتیش آتشف کده وینده وی جاوه سره، ال طایفه جا کوه دامنه د چادرشون بزن .

خدا موسی و اسرائیلش قوم وات: «شما همیشه باید چمه خو فرمون ببرا و عهدی که شما وی میندم وفادار بیهینا. اگه جی کار بیرا، چمه را سرزمینی خاص، مملکتی از کاهنون و مردمی مقدس مگردا.»

مردم به مدت سو رو خوشترشون آماده خدا ويندن یرچون. پس خدا رعذ برقیون، دویوون شیپور وحشتناکه صداوی قله کوه سینا سره بومه جیر. موسی تک تنا بوشو کو سر.

بعد خدا جاناوی عهدش ببست و واچه: «ایْهوه اشته خدایمه، که ایشتیش اسیری و بندگی مصرخو آزاده به. الاده خدا غیر از چمه مَپرست.»

«بُت سامدی و جاوه پَرسَتش مَیه؛ چون اَیهوه، باید خدای اویتای اِشتِه گردم. چمه نوم بی احترامیه مَیه و رو شبات مقدس بُوزون. همه کارونی شش رو مونه انجوم ادی چون ته باید رو هفتم اروم بگری و چمه به یاد بُوری.»

بیر ماری قدر بُوزون. آدم مَکش، زنا مَیه، دزدی مَیه، دُزو مَواتن. هَمساری مالیوون و زَنر چُشم طامای نِدشته وی.

طایفه قبولش په جا قانونونی که خدا آده ویشه پیږوی یرنډه. آنا قبولشون یه که فقط خدا ګرډنډه و فقط خدا پږستش یرنډه.

خدا اسرائیلش مردمون وات: که پلکی چادر پږنډه. آ دستور چادر پږنډن همه ریزه کارونش وی و هر چی که موقو جا مونه ګرده آدایش جانا. آ دستورش آدای پلکی پرده پږنډه که چادر دو قسمه یره. خدا د جا پږدی پږسته اتاق مونه حاضر امه و امنیت. فقط کاهن پله اجازیش دشت که بیشو جا اتاق مون خدا پلف.

ال طایفه باید قوربونی یاقاشون خیمه . ویندن پرونه برپاشون میه. هر که ک خدا قانون خو سرپیچیش میه، باید اینه حیوونش مبه قوربونی یاقا. اینه کاهن باید جا حیوون بکشه و جاوه به عنوان قوربونی خدا را. قوربونی یاقاده بیسوزدنه، خداوند واچه که جا حیوون خمن که قوربونی گردستی، گناه جا آدمه امپیشدنه. بیتاوه که خدا جاش گنا ندید مگه و آدم خدا دیده پاک به حساب مومه. خدا موسی پرار، هارون و جاوه نسل انتخاباش په تا جاوه کاهنون گردنده.

بعد خدا ده دونه فرمونش لوح سنگی سره بینیس و آدایشه موسی. همچنین خدا قوم را الاده قانونش د آدای تا جاخو پیژوی یرنده. خدا جانارا وعیدش آدا، اگه جا قانونون خو پیژوی یرنده جانا را برکت آندییه و جانا هادر ما ولی اگه سرپیچی یرنده جانا مجازات میره.

موسی خیلی رُؤون کوه سینا سره بَمَند و خدا وی گَپش بَزَند. مرَدَم خستاو بَیَنده از بس چُشم به راه بَمَندینده موسی اگَر دَستَن را. پس طلا یونِشون بَپه هارون پَلَف و جَاخو بو قو چون که بُت سابیدییه تا خدا غَوُض بَپَر سَتنده. پس بَیَناوه که ای گناه وحشتناکشون در حق خدا بَپه.

هارون اینه بُت طلا یی به شکل چَروا ساپدا. مرَدَم وحشیانه جا بُتِشون پَرستِش میه و جاورا قوربونِشون مُکَشت! خدا بخاطر جی گناه جانا خیلی خشمگیناوه و موساش وات که تصمیم دره جانا نابوده یَره. اما موسی خدا خو درخاستِش بَپه که جی کار انجوم آنیدییه. خدا موساش دُویا بشوتس و جاناش بَپَینه نَپه.

هنگامی که موسی کوه سینا خو بومه جیر دونه لوح سنگی که خدا ده دستورش جاوه سره بینیسته وی دسسه وه. چون که بُتش وین خیلی خشمگیناوه ای جور که لوچش اکون زمین بیشکیس.

بعدش بُتش بیسوزدنس و جاش خورده په، گرداش په. گرداش بیه ویه مون و مردمش مجبوره په جا آخارنده. خدا بلاش به مردم پزسدنس و ویشتر آنا بُمردینده.

موسی عوض جا لوح‌های سنگی که خوشنیش بشکسته ویش الاده لوحونش جا ده دستورا پتراشستچه. بعدش دوباره بوشو کوه سر و برای بخشش طایفیش گوناویون نعاش بیه. خدا موساش دوعایون بشونس و جاناش پبخشس. موسی ده دستوری وی که خدا تازه لوحون سره بینسته ویش کوه خو بومه جیر. بعدش خدا جاناش از کوه سینا به طرف سرزمین موعود بروستا و هدایتش یه.

داستون پگرستی از کتاب مقدس: (کتاب خروج فصل ۱۹ تا ۲۴)

۱۴- سَرگردونی بیابون مونه د

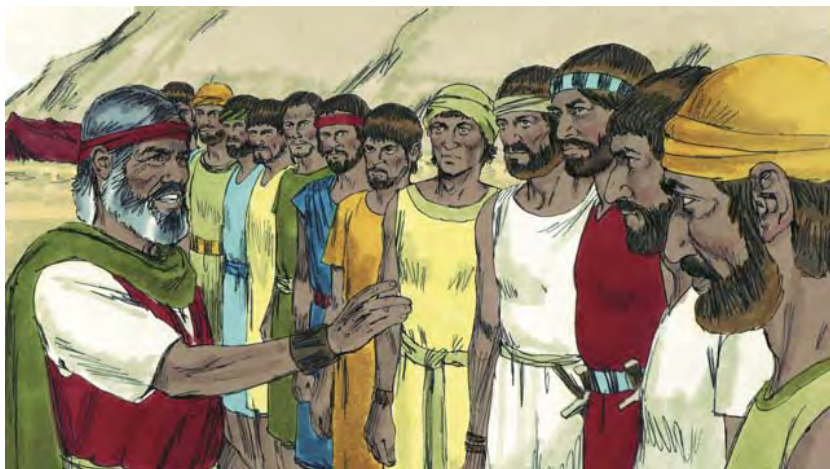
بعد جا که خدا جی مَرْدُمونش از قوانین شریعت آگاه یه، جاناش کوه سینا طرف هدایت یه. آنا بخاطر جا عهدی که خدا بی هسته ویشون، باید جا قوانینه خو اِطاعتشون میه. خدا موقوچه که آنا به سرزمین موعود (یعنی کنعان) پَرَسَندِه. خدا جانا بی سْتون ابر مونه د موشو و و مردم د جا پیه بیشینده.

خدا، ابراهیم، اسحاق و یعقوبه را قولش آده وی، که سرزمین موعود آدیه جانا زارون. ولی جا زمانه د خیلی قبیلون آگا د زندگیشون میه که جانا نوم کنعانیون و. کنعانیون، پیژو خدا نیوینده و خداهشون پَرَسَتنش مینیه. آنا خدایان دِروغینشون پَرَسَتنش میه و کارهای زشت و ناپسندشون انجومش آندای.

خدا قوم اسرائیلہ را دستورش آدا: «ہر لحظہ کہ پرستیندہ بہ سرزمین موعود، باید خوشترشون کنعانینو شُر ۛ نجات آدیندہ. واچہ جانا بی ضلح و ازدواج مَیرا. شما باید جانا بُتون، ہمہ بینہ پَیرا. نتیجہ سرپیچی از جی دستورون پرستش جانا بُتون چمہ عوض.»

وَقْتِ اسرائیلیون بہ سَرزمین کنعان پرستیندہ، موسی ہر قبیلہ خو ای نفر، یعنی دوازده مَرَدکَش انتخابہ یہ. موسی جانارا راہکارش بِلدا کہ جاسوسی یَرندہ سَرزمین کنعان د. ہمچنین جانا خو بوگوچہ تا بَررسی یَرندہ، ویندہ آیا کنعانیون نیرومند پندہ یا نہ.

آ دوازده مَرَدَك چهل رو سراسر كنعانه ب سفرشون يه و پس از اين كه آگردستينده. آنا قومه را واچون كه: «زمين حاصلخيزه و محصول فراوون ږره.» اما ده نفر از جاسوسان واچون كه: «شهرونشون همه استوارينده آما مُردمونشون همه غول پيكرنډه. اِگه جانا خمله يروم بى شك شكست موخاروم و آنا چما موكوشنډه.»

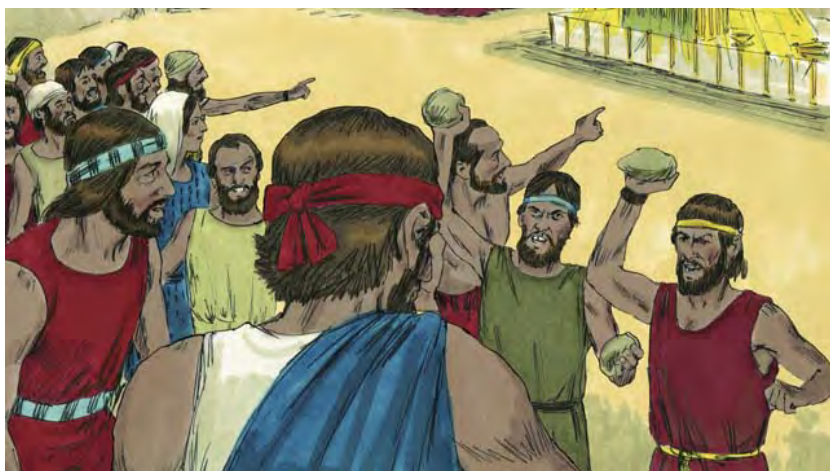

آ سانی آ دو جاسوس كه نومونشون كالپ و يوشع و واچون: «درسته كه مردمون كنعان چما خو بَلند تر و قوي ترنډه، ولی بى شك آما موتونوم جانا شكست آدام! چون خدا چما را مِچنگه.»

آما قوم، يوشع و کالېشون گپگوش نيه. و خشم وی موسايون هارونشون وات: «چرا چومايون بوردي جی و حشتناکه ياکا؟ اما بايد سرزمين مصر د مهنديمون. اگه پشوم جا سرزمينمون وارد اووم، جنگ مونه د مومرديمون و زنون و زارونمون اسيراميوينده.» آنا موقوشون ايدينه الاده رهبر خوشترشون انتخاب یرنده که باعث گرده که جانا اگرښنده مصر.

خدا جی مردمون رفتار واسين خپلی خشميگن و ناراحت آوه. بنابر اين خيمه ملاقات مون بومه و جانا را وچه که: «شما نسبت به چمه، همه سرکش آويون، بنابر اين بيايون بی آب و علف مونه د سرگردون امبه يا. وچه همهی افراد ويست سال به بالا، به جزکاليپ و پوشع همه بيايون مون د بين ميشونده و وارد سرزمين موعود ميگردنده.»

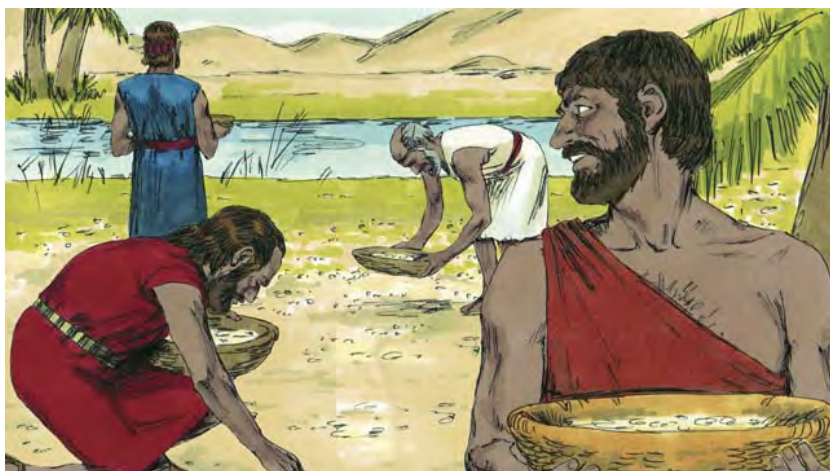

وقتی مردم خدا واتى خو خبرداراوینده، خوشترشون گنایون خو پشمنواوینده و تصمیمشون بگر که به کنعانیون حمله یرنده. موسی جانا را واچه که: مَشایا، چون خداوند جانا بی نووی. اما انا موساشون گپ گوش نیه.

خدا جا جنگ مونه د، جانا بی نو. بنابراین انا شکستشون بوخا و خیلی آدمونشون پهردینده. آسان قوم اسرائیل، سرزمین کنعانه د اگر دستینده و چهل سال بیابونه د سرگردون.

جا چهل سالمونه که اسرائیلیون بیابونه مون سردون وینده، خدا جاناش خواسته برآورده میه. خدا جینارا آسمونه ډ نونش آدا، جا نون نوم مئاوه. ا همچنین جانارا بلدرچینش موروستا تا گوشتشون دشته وی بوخاردن را. در تمام جا مُدّت مونه ډ، خدا نچه جانا چستون و لباسون کونا وینده.

خدا به صورت معجزه آسایی، سختی لاد جانارا وویاش پروستا. اما حُب هامون ډ ای بِن نِعْمَتِه بی آنا خدا خو راضی نیوینده و همیشه غوروشون مزن. با همه ی جینا، هامونه خدا، بخاطر عهدی که ابراهیمون، اسحاقیون و یعقوبی، پسته ویشه وفادار وه.

ایرا ډ که دوباره مردم وویاشون نډشت آخارنده، خدا، موسی را دستورش آدا که: «سخری را واتن که ووی آدیه.» اما موسی عوض اینکه صخری واچه که وپه آدی، دورا غصا بی سخریش پزند و و جی کارش بی خدایش بی احترامی بیه و وپه به اندازه کافی همی را صخری دل مونه بومه ټر، بعد خدا موسی خو خشمگین آوه و موسی را واچه که: «ت به سرزمین موعود واردا منوی.»

پس از چهل سال که اسرائیل ال طایفه بیابونه سرگردون وینده، همه آنا که بر ضد خدا شوریشون بیرده وی، همه پمردینده. بعد جا خدا دوباره ایرا جی قومش به مرز سرزمین موعود، هدایتش بیه. چون موسی خیلی پیر آوه وی، خدا یوشعش انتخابه یه رهبری قوم را. خدا، موسی را قولش آداوی که، ای روی ایدینه رهبر، خوشترش پری مردمون را بوروسته.

خدا، موسی را دستورش آدا و واچه: بیشو ایدینه بلند کوه، سر، تا آگا د سرزمین موعود بوتونه وینه. موسی سرزمین موعودش ویند، اما خدا جاو را اجازهی ورودش آندا. بعد جا موسی بقرد و قوم بنی اسرائیل جاوه را سی رو عزاداریشون یه. بعد یوشع جانا رهبر گردست. آ خیلی درست کار و چون هم خداهش قبول دشت و هم خداهش اطاعت میه.

داستون بیگیرییستی از کتاب مقدس: (کتاب خروج باب ۱۶ و ۱۷، کتاب اعداد باب ۱۰ تا ۱۴ و کتاب تثنیه باب ۲۴)

۱۵ - سرزمین موعود

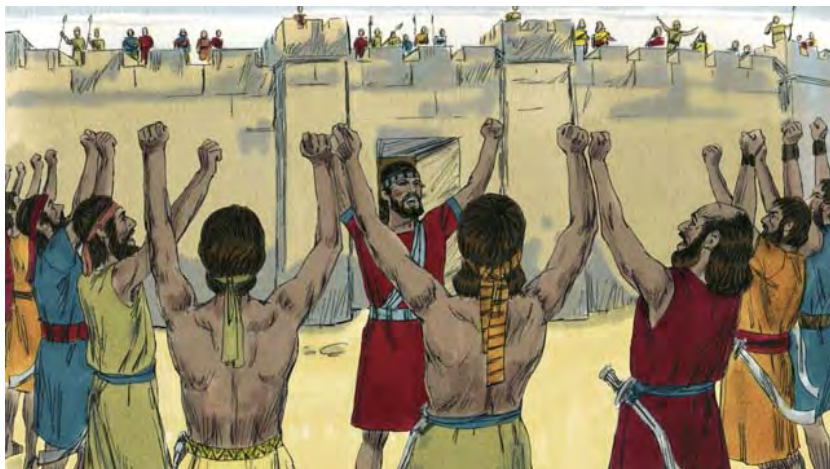
سر انجام موقیش گردست که قوم اسرائیل وارد سرزمین موعود یعنی کنعان گردند. آگا د ایدینه شهر و به نام اریحا که گردا گردش پله که دیوار و. یوشع دو دونه جاسوسیش پروستا جا شهر. آگا د ایدینه بدکاره زینیه زندگیش میه به نوم راحاب. او جا، جاسوسونش خوشترش ور د نیاش مذشت و جاناش کمک میه که شهر خو ویرجند. او چون خداش ایمانش دشت، جی کارش بیه. جاسوسون راحابه را قولشون آدا وقتی اریحاشون نابودی، جاویون خونادیش خو محافظت یرند.

برای اینکه اسرائیلیون پتونونده پزسنده به سرزمین موعود، باید رود اردنه خو عبورشون میه. خداوند یوشع را دستورش آدا: «کاهنون پیشاپیش پروست.» وقتی کاهنون پا بوخارچه رودخونه وویه، وویه بند بومیه و اسرائیلیون بوتوئستینده زمین خشک سر د بیشینده رودخونهی آور طرف.

بعد جا که قوم، رود اردن خو رد آوینده، خدا یوشع را واچه که: آماداوہ برای یورش به شهر قدرتمند اریحا. خدا مردمون را واچه کاهنون و سربازون باید شیش رو، روی ایرا شهر دور د راهپیمایی یزنده. پس کاهنون و سربازون جی کارشون انجوم آدا.

هفتمین رو د باید اسرائیلیون هفت را، شهر دور، دورشون مژند، آسان کاهنون شیپور پزننده و اعلام یزنده و همه‌ی مردم فریاد پزننده و واجنده که آنا جی کارشون انجام آدا.

آسان دور تا دور دیوار اریحا همه بوخوریس زمین. اسرائیلیون هر چی شهر مونه د و همیشون نابود یه طبق دستور خداوند. تنها راحییون و خانوادیش که پیوستینده به اسرائیلیون، در امان پمندنده. وقتی دیگر اقوامی که سرزمین کنعانه د ساکن وینده، حالی آوینده که اسرائیلیون، اریحاشون و بیرون یردی، پترسستینده و واچون مبدا قوم اسرائیل به چوما د یورش بوره.

خدا قوم اسرائیله را دستورش آدا که کنعانه د هیچ قومی، پیمان آشتی نَبندنده. ولی ایدینه قبیله ی کنعانی به نوم جبعونیون، یوشع را دوروشون وات و اِداشون یه که خیلی دروتر از کنعونه بومینده. آنا یوشع خو بوقوچون که جانابی پیمان دوستی پَنده. یوشع و الادّه زهبرون اسرائیل، بدون اینکه خدابی مشورت یرنده، پیمان صلح با جبعونیون بی پنچون.

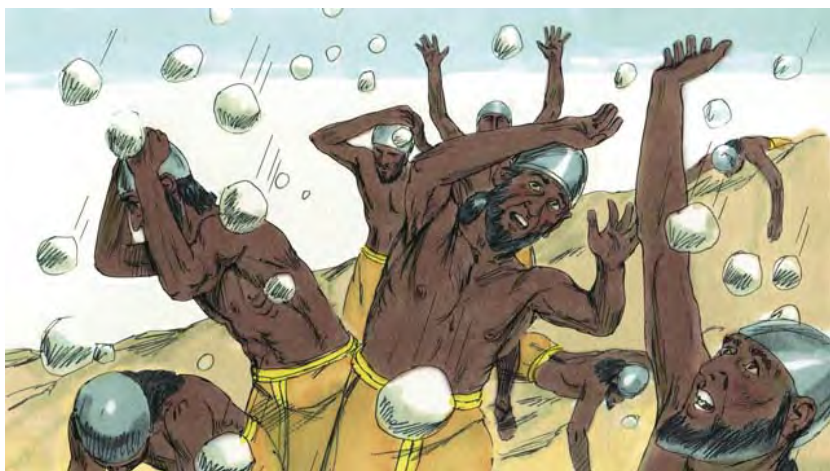

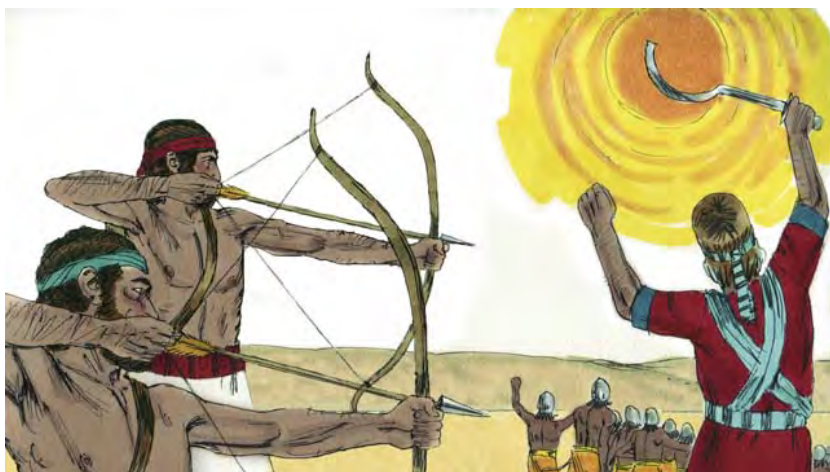
بعد از سو رو اسرائیلیون حالی یاونیده که جبعونیون در حقیقت همین اهل کنعانیده. بعد از اینکه حالی یاونیده جیناشون فریب آدا، خیلی ناراحت اوینده. آما پیمان ضلحشون جانا بی نشکست، چون آ پیمون در حضور خدا بندی پیسته وی. ای موڈت بعد جا، پادشاهون الاز قبیلون، از کنعانیده به نام اموریون وقتی حالی یاونیده که جبعونیون بنی اسرائیل به پیمان ضلحشون بهستی، هم دیری بی هم پیمون اوینده که خوشترشون سپاه گرده گرنده و به جبعونیون حمله یرنده. جبعونیون یوشع خو درخواست کومکشون یه.

یوشع تموم سپاه اسرائیلش گرده گه. آنا کولن شو رامونه وینده تا به جبعون پرستینده. ضبح زو آنا، اموریونشون غافلگیر یه و جانشون خمله یه.

خدا آ رو اسرائیلیون را چنگش یه، خدا اموریونش سردرگمه به، پله تیزگونش پروستا آسمون د و خیلی از اموریونوش پکوست.

همچنین خدا ایپکارش بیه که خورشید آسمونه مونه د حرکتش نیه، تا سربازان اسرائیلی زمان ویبشترشون دشته وی برای شکست کامل اموریون. خدا آ رو پله ترین پیروزیش برای اسرائیلیون فراهم یه.

بعد جا که خدا جا لشکریونش شکست آدا، خیلی از قبیله های کنعانی برای اینکه اسرائیلیون حمله یرنده، دوباره هم پیمان آوینده باهم. یوشع و اسرائیلیون تصمیمشون بگه حمله پرنده جانا و جانشون نابوده یه.

پس از جی جنگون خدا همه ی اسرائیلیون سهم، سرزمین موعود خو آدایشه. سپس خدا آرامشش در سرزمین مرزهای اسرائیل برقرار یه.

چون یوشع پیر آوه وی، همه‌ی قوم بنی‌اسرائیلش گوریه زند هم دیره پَلَف. بعد آ مردومونش خیال شین که آنا قولشون اده وی که آ عهدی که خدا کوه سینا سَره جاناوی پهسته ویش اطاعت بَیَرَنده. مردم قولشون آدا که نسبت به خدا وفادار بیمیننده و از شریعت خدا اطاعت یَرَنده.

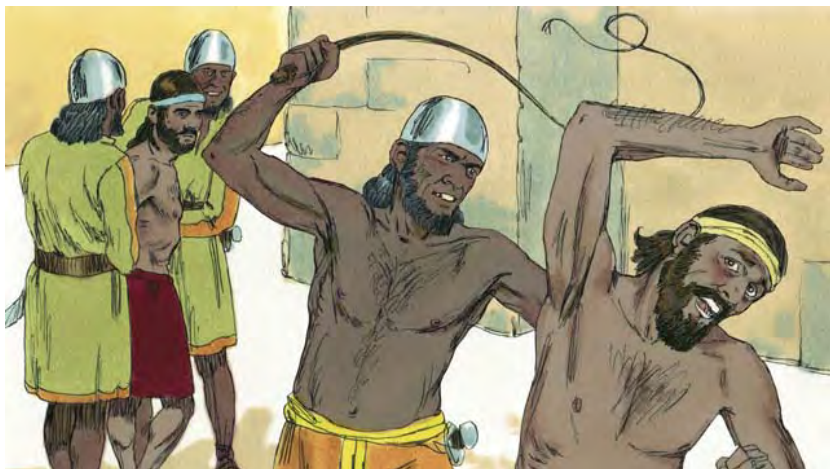
داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب یوشع باب ۱ تا ۲۴)

۱۶- نجات آدیہ کسون

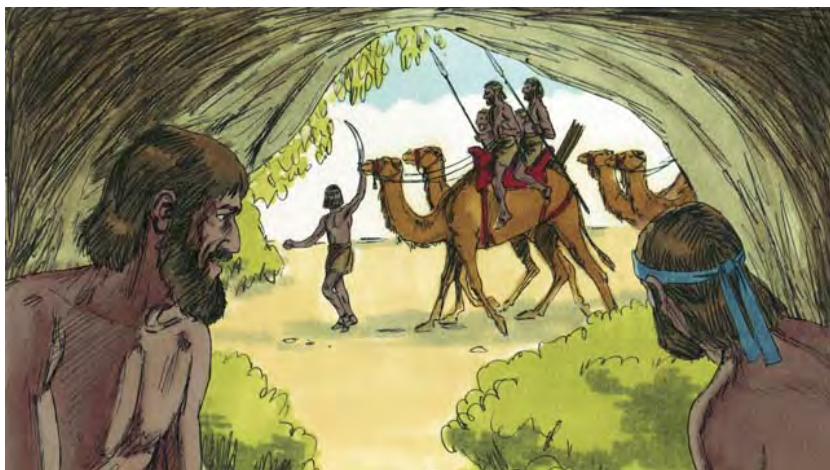
بعد از بُمَرَدَن یوشع، اسرائیل ال طایفه خدا دَسُتورون خو فرمونشون نِه و همه کنعونیونشون جا سرزمین خو بُر یه. انا همچنین غَوْض یهوه خدای راستکی، کنعونیون بُتون بپُرسَستینده. ا زَمون اسرائیل قوم پادشاشون نَدشت، پس هر کس هر پیش که فک میه دُزسته می یِرجه.

اسرائیل ال طایفی نافرمونی باعث گردَس که ای سیری اِتفاقون بگینه که بارها قوم اسرائیل زندگی مونه تکرار اوه. اتفاقای که مکت بیین وه که: قوم اسرائیل چندین سال به نافرمونی خدا خو اِدومیشون ادا. بعدش خدا جانا مجازات را جانا دُشمنون را اِجازیش اَندا تا جانا بچَرونده. دُشمنونشون جانشون مال چاؤل یه و بیینه بپرچون و خیلی از جانایونشون بوکوش. بعدجا بعد اینکه سالیون سال دشمنون جیناشون ازار مَدای، خدا پَلْفه توبیشون میه و خداخو موفقون تا خدا جانا دُشمنون دسه خلاصه یِره.

هر سیری که آنا توپیشون مییه، خدا ای دنه نجات آدیه کس موروستای تا جانا نجات آدیه. آ آدم جانا دشمنون وی مجنگس و جاناش شکست اندای. بیناوه که آرامش جانا سرزمینه د برقراراوه و آدم نجاتگر به خوری برجانا حکومتش میه. خدا رهاندگون زیادیش بَروستای که قوم اسرائیل نجات اندارنده. بعد از اینکه خدا اجازیش آدا تا ای گروهی از دشمنون به نوم مدیان قوم اسرائیل شکست آدیینده، دوباره جانارا نجات آدیه کسش بَروستای.

مدیانین به مدت هفت سال، اسرائیل ال طایفی بار خو چپاولشون بیه. اسرائیل ال طایفه تریشونه چپاولون مونه قایم‌امیوینده تا مابادا که مدیونین جانا اندارنده. تا اینکه آنا خدا خو التماسشون بیه تا جانا نجات آدی یه.

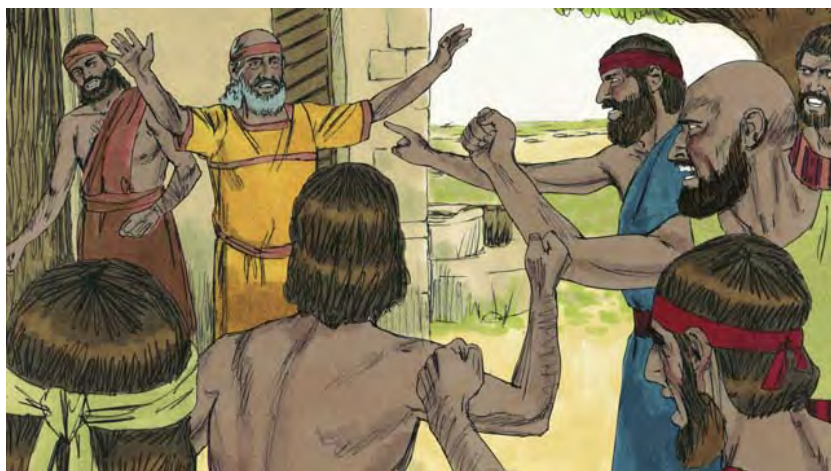

ای رو ای مَرَدک که نومش جدعون وه، قایمه کتا کارا گنذمش آنکون تا مدیونیون نوتوننده جاوه چپاول یرنده. همی جا ساته فرشته یهوه آنداریسته وچه: «ای جنگجوی دلیر، خدا اشته وی یه. پشه و اسرائیل مدیونیون دسه خلاصه یه.»

جدعون پیه قربونی یاقاش آده وی اینه بُت. اولین خواسته ی خدا جدعون خو خرابه یردن آ قربونی یاقا وه. اما چون مردمون خو مژرسست تا نیمه ی شو منتظر بقند. بعد قربونی یاقاش بهم بزن و همیش خوردیه. جدعون نزدیکی جا یاقا، تازه قوربونی یاقاش خدا را ساپدا و جاورا قوربونیش آنا.

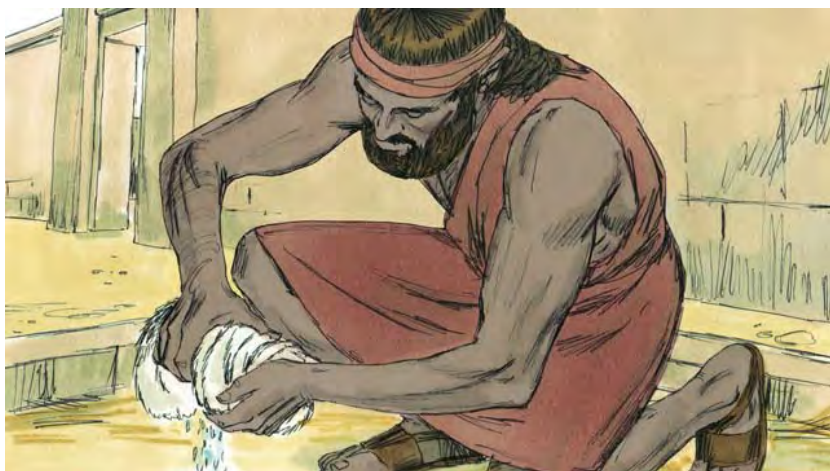

ساباينه رو مردم از ويندن اِم که ای نفر قربونيش لکا بشکستی و جاش ويرونه پردي خيلي خشمگينامبينده. انا بيشينده جدعون کی ظرف تا جا بگشنده، اما جدعون پيه وچه: «چرا موقويون خوشذريون خداير کفک يرا؟ اگه آ خدای برزا خوشذنرش خو دفاع پيره.» انا پخاطر جاو واتيه، جا بگشندن خو دسشون پگشست.

پسه جا مديانيون هامونده بومينده تا اسرائيل قومر چاپول يرنده. جانا آدمون انقدر زياد و که منگردس جانا بشماري. جدعون کل قومش جنگ با مديانيون واسين گوريه زن. جدعون خدا خوده دو دونه نشونيش بوقوس تا خاطر جمعاوه که خدا جاخو واقعا موقوش تا اسرائيل آقاده بر يره.

اولين نشوني را جدعون ای تیکه پُرواش پوست آنا زمین و خدا خو بوقوچه که فقط پوست سر پزقه انیشینیه، اما زمین خشک بیمینه. خدا جی کارش انجوم پدا. ساباینه رو آ خدا خو بوقوچه که زمین خس گرده، اما پوست خشک بیمینه، خدا جی کارش ده انجوم پدا. ام دو دونه نشونه جدعونش حالیردنست که خدا جاقو موقوشه که اسرائیل مدیانیون دسته نجات آدی.

۲۲۰۰۰ دونه اسرائیلی سرباز بومینده جدعون پلف، اما خدا جاش وات جانا تعداد خیلی زیاده. جی خاطره ده جدعون ۲۲۰۰۰ دونه سرباز که جنگ خو ده مترسستینده بوروستایشه کیه. هامونده خدا جدعونش وات که ایبیین هامونده زیاده. پس جدعون همه جاناش به جزء ۳۰۰ نفر اگررنجه کیه.

همی آ شو خدا جدعونش وات: «یاواشه کتا پشه مدیانیون پادگون، اگه جانا گپون بَشونی دپه از خمله به جانا خوف یدری.» جدعون بْشو جانا پادگون وَبشونچه که ای دنه از مدیونی سربازون جا چیش که خوابه ویندوی زَققرش را تعریفش میه. زَققرش جاش وات: «معنی جی خوابی که ت ویندی اِمه که جدعون لشگر جوما مدیونیون لشگر شکست آندی.» وقتی جدعون جیوش بَشونست خداهش شکر بپیه.

جدعون بْشو سربازونش پَلَف و هَرکن از جاناخو را ای دنه رُزنا و ای دنه سَفالی تیلیکاش آدا که جا مونه ای دنه چراشون آنا. انا وقتی که مدیونی سربازون خاوه وینده پادگونشون پَگه. جدعون ۳۰۰ دونه سرباز چرایونشون آنویشون تیلیکه مُون تا مدیونیون نوتونده چرا روشینا ویننده.

بعد جا جدعون سربازون همه تیلیکونشون باهم بشکست و چرا روشینایی معلوماوه. و همزمون با اینکه ژرناشون مزن، دابشون مزن: «شمشیر یهوه و جدعون را.»

خدا بین که مدیونیونش پکره په که شروعاشون به هنذره خمله یردن و بکشتن. جدعون پدون لنگه یردن، بقیه اسرائیل طایفه گوریه زن، تا مدیونین پیه بیشین مونه جانا کفک یرنده. آنا تعداد زیادی از مدیونیونشون بوکوست و بقییشون سرزمین اسرائیل خو بر په. آ رو ۱۲۰,۰۰۰ نفر از مدیونیون کشتاوینده. بییاناوه که خدا اسرائیلش قوم نجات آدای.

مردم بوقوچون که جدعون خوشترشون پادشاه یرنده. آ اجازه جی کارش جانارا آندا، اما جانا خو بوقوچه که ای مقدار از حلقه های طلائی که مدیونیون خو به دستشون بورده وی آدینده جاوه. مردم خیلی تلاش آدای جدعون.

بعد جدعون جا طلائیون وی ایینه جرقه جا جرقون خو که رئیس کاهنون تن می یره ساش پدا. آما مردم بُت وری جا جرقیشون که ساپداوی میژسست. بنابراین، خدا دوباره اسرائیلش قوم تنبیهه په، چون که بُتونشون میژسست و دشمنون را إجازیش آدا که جینا شکست آدینده. بالاخره آنا دوباره خدا خو کمکشون بوقوست و خدا جانارا الاده نجات ادیه کیش بروستای.

ام چرخه خیلی تکرار اوه: اسرائیل قوم گوناگون میه، خدا جاناش تنبیه میه، آنا تو بیشتون میه و خدا نجات آدیه کیش جانارا موروستای. در مدت سالای طولانی، خدا آدمای زیادش برای اینکه قوم اسرائیل دشمنونشون خو زهایاوینده بروسیتایش.

آخره اسرائیل مردمون خداخو بوقوچون که الایه ملتون وری اینه پادشاه جانارا آدیه. آنا ای پادشاه بلند قد و پُر زور شون موقوست که بوتونه جنگون مونه جانارا راه پَیره. خدا جی خاستی خو راضی نوه، آما همی باین که پادشاهشون بوقوست خدا جانارا پادشاش آدای.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب داوران فصل ۱ آیه ۳ و ۶ تا ۸ و کتاب اول سموئیل فصل ۱ آیه ۱۰)

۱۷- پیمون خدا با داود

شائول اولین پادشاه اسرائیل وه. همی باین که مَرَدُم موقوچون، قدبلند و خوش سیما و. اول حکومتشه د خیلی خور آدم و، اما یاواش یاواش به مَرَدکی شرور تبدیل آوه که خداس پیژوی مینیه. بنابراین خدا ایدینه الاد مَرَدکش جاوه یاگا به پادشاهی پَرَسِدنس.

خدا ایدینه جوون اسرائیلیش به نوم داوود انتخاب یه تا برای جایگزینی شائول پادشاه آماده یَره. داوود چوپون و، چوپونی از اهالی بیت الحم. در حالی که مشغول نگهبانی پیرش چروایون وه، دو را از حمله ی شیرپون و خرس خو جانانش نجات آدای و جانانش پکوشته وی. خیلی افتاده و عادله مردک وه و خیلی خوداش قبول دشت و خدا خو اطاعتش میه.

زمونى كه داوود خيلى جوون و، با جليات غول پيكرى كه سو متر قدش دشت و خيلى زبر و زرنگ و قوى و، جاوى مبارزيش يه. اما خدا داوودش كمك يه تا جليات بوكوشه و اسرائيله نجات اديه. بعد جا داوود بارها اسرائيلش دوشمنون شكست ادا. آ به سربازى زبر زرنگ معروف اوه و خيلى جنگون مون د قوم اسرائيلش رهبرى يه. همى مردوم بسيار جاشون تقدير و تشكر و تحسين يه.

مردم محبت نسبت به داوود باعث گردست شائول خيسفتى يره. سرانجام شائول تصميميش بگر كه داوود بوكوشه، ولى آ ويريت بيايون و آقا د خوشترش قايماش يه. اى رو كه شائول و سربازونش داوود پى د بومينده، شائول به صورت اتفاقى بوشو ايدينه غارمون كه داوود جاو مون دره. شائول داوودش نيوين غارمون د. داوود خيلى نزديك اوه به شائول و ايتيكه جاش لباس خو پاره يه. وقتى شائول غارش ترك يه، واچه داوود! فريادش پزند وجاش تيكه ي لباس شائول را اوردنست. بعد جا چى ظريقى بى شائوله را تابتاش يه كه داود موقوچه شائول را بوكوشا و به پادشاهى پزسه.

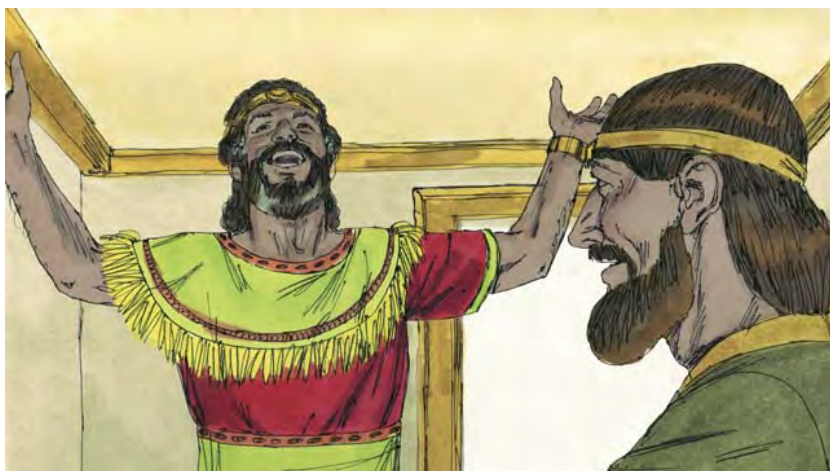
بعد جا شائول ایدینه جنگ مونو بمرد و داوود به پادشاهی پرست. آ خور پادشاه و، و مردم همی جاشون موقوست، خدا داوود را برکتش ادا و جاوش همه کارون مون د کامیاب یه. داوود خیلی جنگون مون شرکتش یه و به کومک خدا دوشمنون اسرائیلش شکست ادا. داوود اورشلیمش فتح یه و آگاش خوشترش پایتخت یه. داوود همی آگا د زندگیش یه و هم آگا د دفن آوه. آ چهل سال پادشاه اسرائیل و، و جی مُدّت د اسرائیل هم قوی و هم ثروتمند او.

داوود موقوشه معبدی سابدیه که تموم مردم اسرائیل آگا د بوتوننده عبادت یَرنده و قربانی تقدیم یَرنده. برای حدود چهارصد سال، مردم ای آگا د عبادتِشون میه و قربونیشون تقدیم میه به نام خیمه‌ی ملاقات و آگاش، حضرت موسی سا پداوی.

آما خدا پیامبری به نوم ناتانش پروستا داوود پَلَف و جاش وات: «که چون ت خیلی جنگون مونه د ویشه، مَعبدی چمه وایسین سا ندا بلکه فَری جاو بنا مِیره. جی بابت د اشته را برکت فراوون انیمه. کسی ایشته نسل خو تا ابد باید چمه قوم سلطنت یره.» تنها کسی که از نسل داوود موتونسجه تا ابد سلطنت یره مسیح یه. مسیح، خدا برگزیده وه که جهونش گنایون خو نجات آدای.»

وقتی داود جی کلومش بشونس، خداهش شکر بیه، خدا د جاوش سربلندیه و برکت فراوونش جاو را آدا. البته داوود حالی نوه کی وعده های خداتحقق آندارنده. اما الان حالیمون که قوم اسرائیل باید از زمون داوود حدوداً هزار سال برای بومین مسیح انتظار پکشه.

داوود سالهای زیادی حکومتش یه، آ مطیع خدا و، و خدا جاو را برکتش آندا. هامون د جی حالی وی
آخرای غمرشه د مرتکب ایدینه گوناو بزرگ در برابر خدا گردست.

ای رو که تموم سربازون داوود همه برای جنگ بومینده بر، پشت بوم کاخشه د ای پشکستست پشت،
وینچه ایدینه زینیه مشغول حمام یردنا. آ جا زینیاش منشناسس ولی حالی آوه که نومش بتشع و.

عوض اینکه جا وسوسی خو دوری بیره، داوود ایترش پروستا جا زینپاشون بو جیوه پلف. آ جا زینیه وی همبستر اوه و بعد جاوش پروستا کیش، بعد ای مدت خیلی کم، بتشیع پیغومش پروستا داوود را که: از استناویمه.

بتشیع شو که اوریا نومش دشت، اینه از بهترین سربازای داود وه. اوریا آ موقع کیه د نوه و درحال جنگیدن و. داوود جاش گوریه زند و واجه که: پیشو کیشونه د زترش پلف د بشتا. اما اوریا قبولش نیه درحالی که الای سربازون تر میدون نبرد وینده. بنابراین داوود دوباره جاوش پروستا به میدون جنگ و و فرمودن خو بوقوچه تا جاوه پرنده خط مقدم جنگ تا بوموره. بیناوه که اوریا جنگ مونه بومرد.

بعد از جا که اوریا کشتاوه، داوود بتشیع وی ویش بیه، بتشیع جاوه را ایدینه فریش بو. خدا داوود کار خو خیلی ناراحت و و خشمگیناوه وی. بنابراین ناتان نبیش پروستا تا کثیفی گونای داود جاو را گوشزد پیره. داوود خوشترش گونا اعترافش یه و خدا د جاش پخشست. داوود د بقیه روای غمرش د حتی لاب سخت ترین روای عمرش د هامون د خداهش پیروی یه.

به عنوان مجازات داوود گناه، فرش بفرد. همچنین خیلی از جاو خاندانوں خو، در برابر جا سرپیچیشون یه و جاشون قدرت، به اندازهی چشمگیری کم یه (بورچون جیر). اما با وجود اینکه داوود نا اطاعتیش میه، هامون د خدا همچنان عهدی که جاوی بهسته ویشه وفادار وه و جاویش به انجام پرسیست. بعد ها، داوودیون بتشیع صاحب ایدینه فره گردستینده که جاشون نوم آنا سلیمان.

داستون بیگیریستی از کتابمقدس: (کتاب اول سموئیل، فصل ۱۰؛ و فصل ۱۵ تا ۱۹ و ۲۴ و ۳۱؛ کتاب دوم سموئیل فصل ۵ و ۷ و ۱۱ و ۱۲)

۱۸- اسرائیل پادشاهی قِسمه یَرَدَن

شاه داوود چل سال سلطنتش بیه. بعد جاوه بُمرتن فرش سلیمون قوم اسرائیل پادشاه گردس. خدا سلیمونی وی گپش پزند و جاخو آپرسجه: «چمه خو چی موقو اشته را ادمه؟» سلیفون خدا خو بوقوچه جا را حکمت آدیه. سلیمون خاسته خداش خوشحاله یه و جاش دوناترین مَرذک زمین سَره یه. سلیمون خیلی چپاش بلده گه و شاه خیلی عاقلی وه. خدا همچنین سلیمونش خیلی دارا یه.

سلیمون اورشلیم شهره اینه مَعبدش ساپدا که داوود جاش بَرنومه بی پرده وی و جاش مصالح گرده گرده وی. از جا زمون مردم موتونسچون خیمه ی ملاقات غَوْض اوقاده خدا پرستش بَرنده و قوریونی تقدیمه بَرنده. خدا معبد موئه حاضر وه و خوشترش قومی وی زندیش میه.

آما سلیمون الادہ قومش زنون دیش پست و جاناش اگہ. آ تقریبا هزاردونہ زینباش اگہ و بیناوه که خدا خو نافرمونیش بیه. خیلی از جا زنون غریبه سرزمینہ بومه وینده و پرستش را خوشترشون را بتشون دشت. وقتی سلیمون به سن پیری برشس، آوده زنونش بتون میزستس.

به جی دلیل خدا سلیمون خو خشمگیناوه و جاش وات مجازات ام نا فرمونی ام که بعد از بفردن پادشاهی اسرائیل دو قسمه می یره.

بَد بُفَرَدَن سُلیمون، فَرش رَحبعام جَاو یاقا پادشا گردَس. همه اسرائیل اِل طایفه گرداوینده تا جاوه به پادشاهی خوشترشون قبول یرنده. انا شکایتشون ببه رَحبعام را که سلیمون جانا خو زیاد کارش مکشست و مجبور وینده خیلی مالیات آدیننده. انا رَحبعام خو بوقوچون که پیرش وری سخت گیر نگرده.

اَما رَحبعام اِخفَه جوابش جانارا آدای و واچه: «شما فِکر میَیرا که پیام سلیمون سخت گیریش میه، ولی از شما ویشتر مجبوره میَیرم کار بیَیرا و عذابِیون اَندم.»

بعد از بشونستن جاوه گیون، خیلی از مردم بر علیه جاوه شوروشون بیه. د قبیله اسرائیل قبیلیون خو جا خو جویایاوینده. فقط دو قبیله به جا وفادار پمندیده و انا خوشترشون پادشاهی نوم آنایشون یهودا.

د دونه الاده قبیله ایته مردک که نومش یزیعام وه خوشترشون پادشا یرچون که منطقه شمالی آ سرزمینه د آنیشته وینده و خوشترشون پادشاه اسرائیل یرچون.

بربعام خدا مُطبيع نوه و باعشش گردس مردم بیشینده گنا طرف. آ دونه بُتش سابد و مردمون خو بوقوچه تا جانا پَزستش یَرَنده. انا ديه پَزستش را به اورشليم که پادشاهی یهودا دوه مینیشینده.

یهودی یون اسرائیل پادشاهی همدییر وی دشمن گردستینده و ویشتتر موقه همدییر وی جنگشون دَشت.

اسرائیل جدیدہ پادشاہی مونہ ہمہ پادشایون شر وینده. خیلی از آنا از طریق آنایی ک موقوچون پادشاہی صاجباوینده کشتاوینده.

همه آ شایون ویشتر اسرائیل مردم بُتِشون پُرسِتَش یه. همی جا زُمونہ که بُتِشون پُرسِتَش میہ هَذَره زَنون وی آنخوتینده و حتی زارونشون بُتون را قوربونوی میہ.

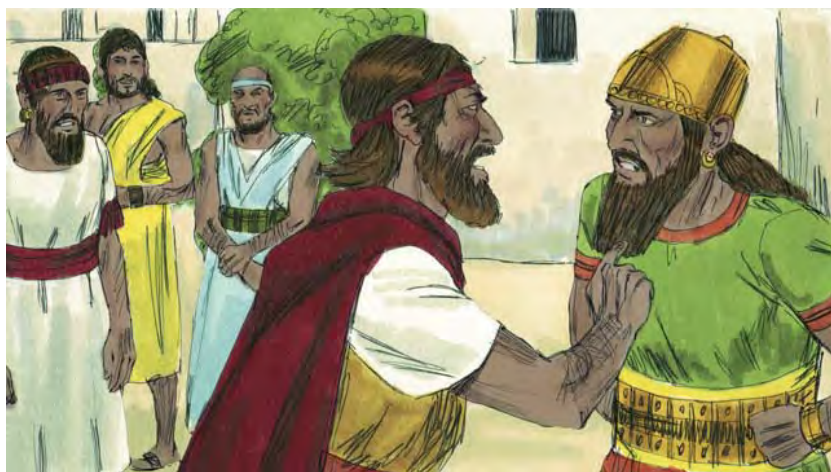
شاهای یهودی داوود نسل خو وینده. بعضی از ام شایون خوره آدم وینده، عدالتی وی حکومتشون میه و خدایشون مپرسئس. اما ویشتر پادشاهای یهودا شر وینده. بعضی جانا خو حتی خوشترشون زارون بئون را قوربونی میه. یهودا مردم ویشتری ضد خدا پاوینده و الاده خدایشون پرسئش یه.

داستون بیگیریستی کتاب مقدس خو: (اولین کتاب پادشایون فصل یک تا شیش و یازدیون دوازه)

۱۹- پیامبرون

در طول تاریخ اسرائیل، خدا ای سیری پیامبرانش جانا را بپروستا. پیامبرون خدا خو ای سیری پیامونشون انکه و جاناهاون مردمون را انتقال آندا.

ایلیا پیامبری و که در زمون اخاب زندگیش میه. اخاب ای شریری مردک و که مردمونش تشویق میه به بُت پَرستی. ایلیا، اخابه را واچه که خدا اشته مجازات میره. آ همچنین اخابه را واچه که در قلمرو اسرائیل، بدون فرمون چمه هیچ وارون یا شبمی به زمین آنینیشینه. اخاب، ایلیا گهون خو خیلی ناراحت آوه و تصمیمش بگر که جاوه بوکوشه.

خدا ايليا را دسټورښ آدا که بېشو بيايون و خوشترش قايمه یره. ايليا پشو بيايون و ايدينه رودخونی پلټف که خدا جاوه را نشونښ آدا وی، آگا د ساکن آوه. هر رو صبح و افته شين، قالاچون جاوه را نونيون گوشتشون مو. جی موډت مون د، اخاييون سپاهيونس ايليا پی گوردوبومينده، اما مونوتونسچون جاو آندارنده.

چون هچ وارون منوارېست، بعد ای موډتی آ رودخونه خوشک آوه. جی واسين ايليا بېشو ايدينه الادہ سرزمين که جا نزديکيو نه د و. آگا د ايدينه پيره زينيه فرزش بی زندگيش ميه که جانا آنوقه بخاطر خشکسالی همه تاموناوه وی. هامون د جی حالی وی آ پير زينيه ايليا خو مواظبتش بيه و خدا جيوه مواظبطه واسين جاوش نیازون برطرف ميه. جاو کوزه، ارد، روين هيچوقت تاموناوه و تمام موډتی که ايليا خو نگهدارېش ميه، جاوه آنوقه هميشه فراهم و. ايليا سو سال آگا د بښند.

بعد از سوسالو نیم خدا ایلیا را واچه که دوباره موقو وارون با. خدا ایلیا خو موقوچه که به قلمرو اسرائیلیون اکرده و جا اخابی وی گپ پزنه. وقتی اخاب ایلیاش وین، جاو را واچه که: «ت پیشه که ای بین مشکلاتی پ وجود بوردی!» ایلیا جاو جواب د واچه: «همه مشکلات اشته واسینه! ت یهوه که خدای واقعی و ترکا یردی و بُت بعل پرستش مییری. همه قوم اسرائیل به کوه گرمل بو.»

تموم اسرائیل از جمله انبیاء که تعدادشون به چهارصدو پنجاه نفر مژست، به کوه گرمل بومینده. ایلیا واچه: «تا کی موقوی دودل بیمینا؟ اگر یهوه خدایه جاو پَرستش یرا و اگه بعل خدایه جاوه پیروی یرا.»

آ سان ایللیا به انبیا بُت بَعل واچه: «ایدینه نزه گاو قربونی یرا، جاوه گوشت، تیکه تیکه یرا، قربانگاه سَر انیا اما جاو آتش مَزنا. از د الادّه قربانگاه سَر د همین بینه کار میَرمه. خدایی که قربانگاه را آتش پروسته حقیقی خدایه.» بنابراین انبیا بُت بَعل قوربونیشون جوړه یه، اما آتششون روشین نیه.

آ سانی انا بت بعل را دعاشون یه: «ای بعل چما صدا بشون!» آنا کل رو مشغول دعا وینده و داد و فریادشون مَزند و خوشترشون زخمیشون میه. اما بعل طَرَفه د هیچ صدایی نومه و هیچ آتشی روشینا نوه.

انبیا بعل آ سان که تموم رو دعاشون بیه، خستاونیده و دیه دُعاشون نیه. آ سانی ایلیا ایدینه نزه گاوش قربانگاه سر آنا و مردمه را واچه که دوازده خمره وویه قربانگاه سر بیرنده، ایجور که گوشت گاو و زمینون هیزم انه همه خستاونیده.

آ سانی ایلیا بین دُعاش بیه: «ای یهوه، ای خدای ابراهیم، اسحاقیون یعقوب، اُرو چمارا اُوردن که ت خدای اسرائیلیشه و اشته خدمتگذاریمه. چمه دعا برآورده یه تا ام قوم بوزونده که ت خدای حقیقی و واقعیشه.»

بلافاصله آسمونه ډ آتش نازل‌اوه و گوشتيون، هيضميون، سنگيون خاڪه و حتى قربانگاه اطراف ووي‌ا پاك بېسوزډنسجه. وقتي مردم جيناشون ويند، بلافاصله پكه تينډه زمين و واچون: «يهوه خدايه! يهوه خدايه!»

آ ساني ايليا واچه: «مرزا حتی ای نفر از انبيا بت بعل ويريجنده!» پس مردم همه انبيای بعلشون دستگيره به و هميشون آقاده به و بوکوچون.

آ سان ایللیا اخاپ پادشاه وات: «بلافاصله آگرد کیه چونکه جی زوییه زو بی وارون ما.» آ سانی جا موقع ڍ سیاه ابرون، آسمونشون پُر یه و شدید وارون بومه. بیهوه خشکسالی‌ش پایان آدا و جی کار بی، همچنین ناپتاش یه که فقط آ خدای واقعی یه.

بعد جا که ایللیا ماموریتش تاموناوه، خدا ایدینه مَرَدَکَش به نوم اِلِشعش به پیامبری انتخابه یه. خدا به وسیله‌ی اِلِشع خیلی مُعْجَوزونش انجام آدا. ایدینه از ای معجزون خو نعمانه را اتفاق پکت که ارتش دَشْمَنه فرماندهان خو وه. اِم به نوعی بیماری پوستی وحشتناکی مُبْثلا وه. آ درمورد اِلِشع بشونسته ویشه و جا پلف بوشو و جا خو تقاضای شفاش بیه. اِلِشع نعمانش وات که هفت را اردن ویه مون بیشو.

اول، نعمان جی کاره خو خیلی ناراحت آوه و فکرش میه احمقانیه ام کار، منوقچه جا کار انجام آدیه. اما تصمیمش عوضاش یه و هفت را خوشترش رود اردن مونه د باقچه وویه مون، برورچه. جا لحظه ای که هفتمین بار وویه مونه بومه بر، کاملاً شفافش آنداسته وی، خدا جاوه را شفافش آدا.

خدا قومه اسرائیله را خیلی الادیه پیامبرونش د پروستا. همه آنا مردمون را هشارشون آندا و واچون که بُت پرستی خو دست پکشا، الادیه کسون بی عادلانه برخورد یرنده و نسبت به الادیه کسون رحم، مُرَوَتشون دشته وی، شرازت خو دو گرینده و درغوض خدا خو اطاعت یرنده. اگه بین رفتار نیرنده، خدا نظره د گوناهاکار حسابامیبنده و باید موجازات گرینده.

خیلی موقونه د مردم خدا خو إطاغتشون مینیه. آنا خیلی موقع پیامبرون بی قولیه رفتارشون دشت و جانشون موکوشت! ای را، ارمیای نبی‌شون چامون باشین و جاشون آگا د و له یه. ارمیا چامونه د گیل شل مونه د غرقاوه. اما بعد جا پادشاه خوشترش نوکرون را دستورش آدا قبل از اینکه بوموره جاو چاه مونه د برورنده.

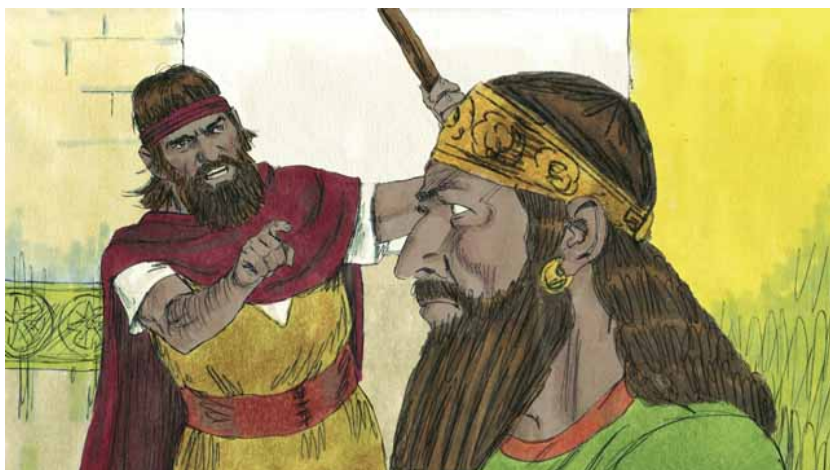

با وجودیکه مردم پیامبرون خو بدشون مومه، هامونه خدا راجبه گهشون پزند. اِم نا مَرْدْمُون را هشدارشون آندا که اگه توبه نیرا، بینه وشه یا. آنا همچنین وعده خدایشون مَرْدْمُون را یادآوری میه که همانا مسیح بُروسن وه.

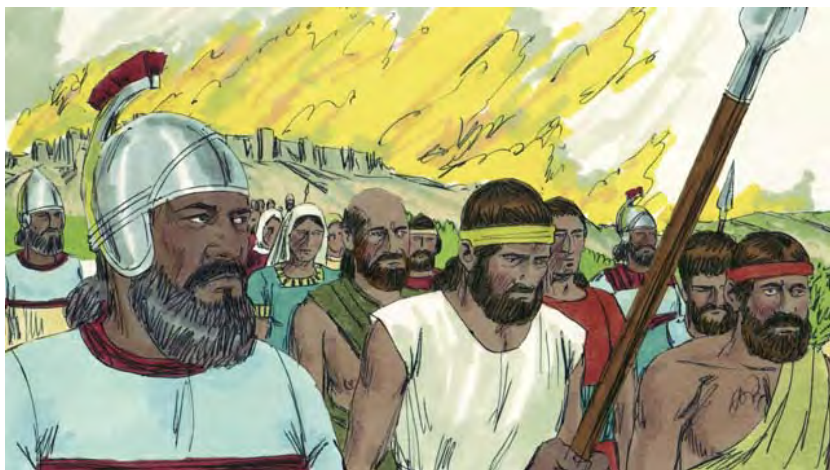
داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب اول پادشاهان فصل ۱۶ تا ۱۸؛ کتاب دوم پادشاهان فصل ۵؛ کتاب ارمیا فصل ۳۸)

۲۰- تبعید و آگردستن

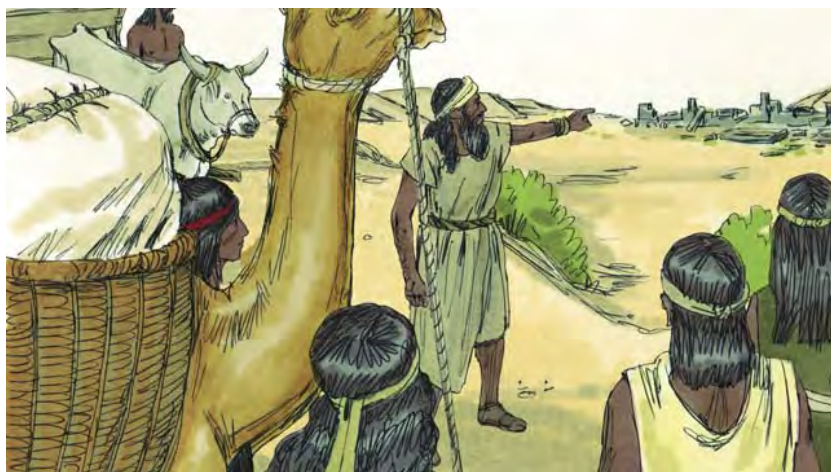
پادشاهی اسرائیل و پادشاهی یهودا، هردو د بر ضد خدا گوناگون بیه. آنا جا قسمشون که کوه سینا د بوخاردویشون، پشکچون. خدا پیامبرون طریقه جاناش هشدار ادای که توبه یرا و دوباره جاو پېژستا اما آنا خدا خو فرمونشون نهه.

خدا جاناش تنبيه په و اجازيش آدا که جانا دشمنون جانا نابود یرنده. جا ژمونه د ایدینه الاده قوم وینده، ای الاده قوم قدرتمند به نوم آشور. آشوریون الاده قومون وړ د خیلی بی رحم وینده. پادشاهی اسرائیل آشوریون دسه بیهه بوشو. آشوریون خیلی از مردم پادشاهی اسرائیلون خو، بوکوچون. هرچیشون موقوس، غارتشون په و بسیاری از سرزمینونشون د عیسا شون زند.

آشوریون خپلی جا زهرون خو، خپلی جا ټروتمندون خو و آدمایی که مهارت خاصهون دشت، جاناخون په اشور. فقط ای سری فقیره آدمون، پمندینه اسرائیله د.

آسانی آشوریون، ای سیری بیگانگونشون یو سرزمین اسرائیله د زندگی بیرنده. بیگانگون جا شهرون که ویروناوینده، جاناخون بازسازی یه. دوباره ساشون پدا و جا اسرائیلیون د که آگا د پمندوینده وپشون بیه. نسل حاصل جی ازدواجون سامری گردستینده.

مردم پادشاه یهودا وینچون که خدا به دلیل نافرمانی و اطاعت نَیرَدن اسرائیلیون، جاناش مجازات یه، هامون د بُتون و خدایون کنعونشون پَرسَتش میه. خدا ای سری پیامبرونش پروسَتا که جینا را هشداری آدینده، اما هامون د انا خوشترشون کار، ادمیشون آدا.

حدود صد سال پَس از نابودی سپاه اسرائیلیون به دست آشوریون، خدا، نبوگدنصر پادشاه بابلش پروسَتا تا به پادشاه یهودا حمله یَره. بابلیون قوم با قدرتی وینده. پادشاه یهودا قبولش یه که خدمتگزار نبوگدنصر گرده و هرسال جاو را خیلی زیاد فل آدیه.

آما چند سال بعد پادشاه يهودا غليه بابل شورشش يه. جی واسين دوباره بابليون آگردستينده و پادشاه يهوداشون حمله يه. بابليون، شهر اورشليمشون تضرّف يه، معبدشون نابود يه و هر چي ثروت معبد مونه د وه، هميشون به غارت په.

برای اينکه پادشاه يهودا تنبيه يرنده، سربازان نبوگديصر، جاشون فرون پگشت و جاشون چشمون نرور. بعد جا، جاپادشاهشون خوشترشون وي په که بابل زندون مون د بهر.

نبوگدنصر و همی سربازونش، تقریباً تمامی اهالی پادشاه یهوداشون، خوشترشون بهر و فقط چند نفر خیلی فقیر شون بشد پمندیده تا کشاورزی یرنده. جی دوران که خدا قوم مجبور اوینده سرزمین موعود بیشینده بر تبعید ماچنده.

هرچند خدا تبعید بی خوشترش قوم مجازاتش یه، اما وعده و قولونش که جانا را آدا وی، هیچوقت فراموشاش نیه. خدا خوشترش قوم هادر مومه و به وسیله پیامزون و انبیاء جانابی گپش مزن. خداوند وعیدش آدا که بعد از هفتاد سال، دوباره قوم اسرائیل به سرزمین موعود آنگردنه.

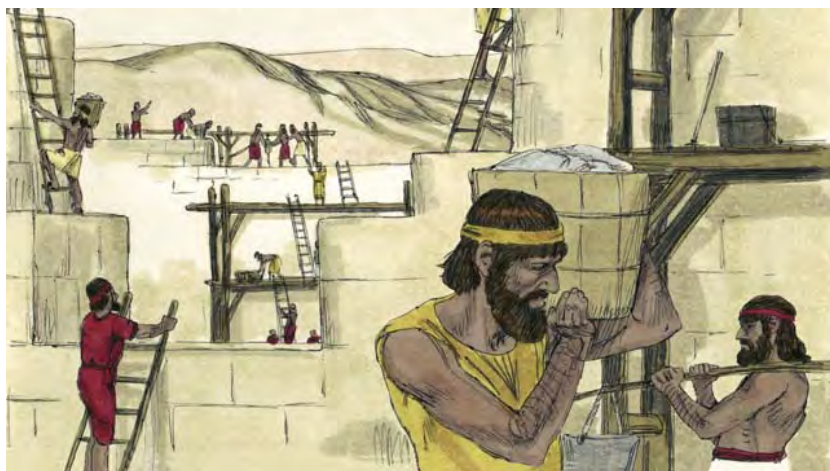

بعد از هفتاد سال، کوروش پادشاه پارسیان، بابلیونش شکست آدا و آ سان امپراطوری پارسیان، امپراطوری بابلی غوض خیلی قومونشون تسلط انداست. آ سان جی ژمونه د مردم اسرائیلشون، یهودی گوریه مزند و آنا ویشتر عمرشون بابل د زندگیشون میه. فقط آنا که خیلی پیر وینده، موتونستینده سرزمین یهودا خیالشون بورنده.

پارسیان با اینکه خیلی قدرتمند وینده آما جا قوم هایی که تحت تسلط جینا وینده، خیلی مهربانی و ملایمت بی جاناوی برخوردارشون میه. پس از ای مدت کوتاه که کوروش به پادشاهی پارسیان پزست، دستورش آدا که هر یهودی که موقو آگرده سرزمینش، موتونه آگرده. آ حتی جانارا فلیش آدای که اورشلیم معبد سایدیدینده. بعد هفتاد سال بعد تبعید دسته گوجیلی یهودیون خو به اورشلیم سرزمین یهودا د آگردستینده.

وقتی قوم به اورشلیم پرستینده معبد و دیوار شهر دوره ساشون پدا پارسبون هنوز د جاناشون تسلط دشت اما انا دوباره سرزمین موعود سَراشون میه و موتونستینده خدا معبد مونه پرستش یَرنده.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب دوم پادشاهان فصل ۱۷ و ۲۴ و ۲۵؛ کتاب دوم تواریخ فصل ۳۶؛ کتاب عزرا فصل ۱ تا ۱۰؛ کتاب نحمیا فصل ۱ تا ۱۳)

۲۱- خداوند مسیح بومیین وعده آندیه

از همی جا اول آفرینش خدا خور موزونسجه که بعد ای مدت طولانی مسیح موعودش موروسته. آ به آدمیون و هوا وعدیش آده وی که جی کار بی شک انجوم آندییه. خدا وعدیش آده وی که هوا نسل خو ای نفر ما که مار سر آنکونه. ماری که هواش واژو پزن همی آ شیطون وه. وعده ام وه که مسیح شیطون کاملاً شکست آندییه.

خدا ابراهیم را وعدیش آده وی که به واسطه جا همه جهون ملتون برکت آندارنده. آ به خوشترش وعده بعد ای مدت مسیح بوروستیین غفلش میه. مسیح باید مردومونش از هر قومی دنیاده گنایون خو نجاتش آندا.

خدا موسی را وعده‌ش آدا که آینده د اینه نجات دهنده چا وری پامبه. ام نجات دهنده مسیحای موعود وری وه. بی‌ناوه که خدا هامونه وعده مسیح بومیین آدایشه.

خدا داوود پادشاه وعده آدا که ای نفر چاوه نسل خو به پادشاهی مزسه و تا ابد خدا قوم سلطنت مییره. ام جی معنی د وه که مسیح داوود نسل خو ما.

از طریق ارمیای نبی خدا وعده‌اش آدای که پیمون جدید جوړه می‌یږه، آما نه جا عهد وری که خدا اسرائیلی وی کوه سینا د پسته ویشه. جدید پیمون مونه خدا خوشترش قانونون مردمون قلب په مینیس، مردن د شخصاً جا مشناسنده و جاوه محبت می‌یږنده جاو احکام خو اطاعت می‌یږنده. مسیح کسی وه که چی پیمون جدیدش جاناوی مېست. آنا جاوه قوم و ال طایفه مگردنده و خدا جانا گونا یون مېخسه.

خدا پیامبرون همچین و اچون که مسیح موعود نبی، کاهن و پادشاه مگرده. نبی کسی په که خدا گپون مښونه و جاوه مردمون را مآجه. مسیح موعود خدا، نبی کاملی مگرده چون آ خدا پیامون کاملاً حالیا مه و جاوه کامل مردمون را مآجه.

کاهنوں یهودی از طرف مردم خدا را قربونیشون میه که عوض جی وه که گنايشون مجازات کرده. همچنین کاهنوں مردم را خدا درگاهه ذوایشون مییه. با جی حال قرار وه مسیح موعود کاهن اعظمی گرده که خوشترش به عنوان اینه قربونی کامل تقدیم خدا یره. یعنی آ هیچ وقت گنا مینیره و وقتی آ خوشترش به عنوان قربونی تقدیمه یره، هیچ نیازی به قربونی دییه برای گناه نییه.

پادشایون و رئیسون مردم حکمرونی مییزنده بعضی موقع د اشتبایونی درنده. داوود پادشا فقط اسرائیلیونش حکومت یه. اما مسیح موعود که داوود نسل خو ما به همه دنیا تا ابد حکومت مییزه. آ عادلونه حکومتش مییه و دژسته تصمیمونش مگه.

پیومبرونی که خدا طرفه بومه وینده خیلی نبوتشون درباره مسیح بیرده وی نبی ملاکی نبوتش یرده وی که قبل از مسیح بومیین اینه پیامبر پله ی دیه ما. نبی اشعیای نبوتش یرده وی که مسیح موعود اینه باکرییه خو دنیا ما نبی میکاه د واته ویش که آ شهر بیت لحمه دنیا ما.

نبی اشعیای وچه که مسیح جلیله د زندگی مییره. آ بیشکییسته قلیون تسلا آندییه و اسیرون آزاده مییره. آ همچنین نبوتش یه که مسیح موعود مریضون یعنی کورون، لنگون، کرون و گنگون شفا آندییه.

نبی اشعیای همچنین نبوتش یرده وی که مردم مسیح موعود خو ٲدشون ما و جاوه قبول مینیرنده. بقیه انبیا ٲ نبوتشون یرده وی که ایدنه از مسیح رفقون جاوه ٲشت مییره. ز کریا نبوتش په که ام زفق سی دونه سکه ی نقری واسین جاو خیانت مییره. الاده انبیا ٲ نبوتشون یرده وی که مسیح موکوشنده و جا ارمazon سره قرعه مکشنده .

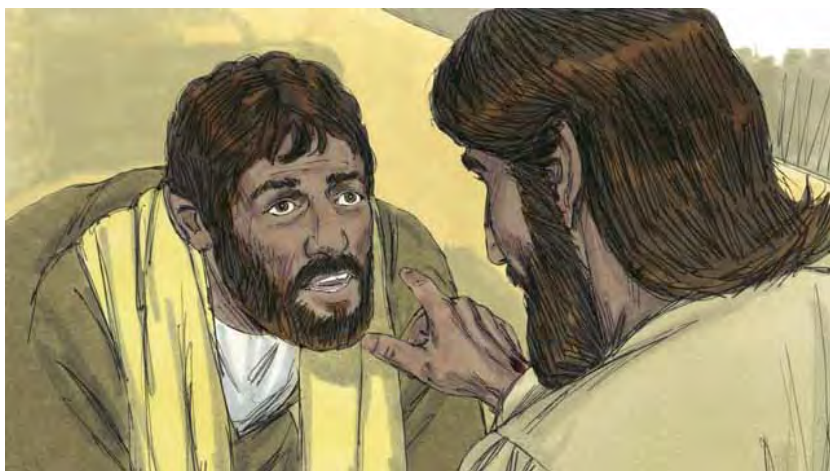

همچنین انبیا درباره چیین بومردن جاوه نبوتشون یرده وی. اشعیای نبی واته ویش که مردم جاوه سر تف ماشیننده و جا کتک مزنده و مسخره مییرنده. بعد جاوه یون لوکه مییرنده تا رنج و سختی وی بُفره، با جی وجود که هیچ گناش نیپردوی.

الاده انبيا د نبوتشون یرده وی که مسیح موعود باید انسون کامل و بدون هیچ گنایی گرده. آ باید بفره چون خدا جاوش عوض گنای همه مردم دنیا مجازات مییره. جاوه مجازات باعث مگردس که بین آدمیون خدا آرامشیون صلح برقراراوه. به جی دلیل خدا اراده ام وه که مسیح ضربه وینه و کشتاوه.

الاده انبيا ده جیشون نبوت یه که خدا مسیح بعد از بُفَرْدَنَش پایزدرنه. پس بُفَرْدَن و پاویین مسیح مرگ خو خدا موقوجه که نقشه ی گناکارون نجات کامله یره و آدمی وی تازه بیمون پهنده .

خدا خیلی چپش دربارہ ی مسیح بومیین انبیا را آشکارا یشہ. اما مسیح هیچگونہ از جی انبیا
 زموئہ نومہ وی ۴۰۰ سال ویشتر بعد از آخرین نبوت، موقعی کہ زمون بہ کمال پُرسس، خدا مسیحش
 بہ دنیا بُرستای.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش فصل ۳ آیه ۱۵، فصل ۱۲ آیه ۱ تا ۳، کتاب تثنیہفصل ۱۸ آیه
 ۱۵، کتاب دوم سموئیل فصل ۷، کتاب ارمیا فصل ۳۱، کتاب اشعیا فصل ۵۹ آیه ۱۶، کتاب دانیال فصل ۷، کتاب
 ملاکی فصل ۴ آیه ۵، کتاب اشعیا فصل ۷ آیه ۱۴، کتاب میکا فصل ۵ آیه ۲، کتاب اشعیا فصل ۹ آیه ۱ تا ۷ و فصل
 ۳۵ آیه ۳ تا ۵ و فصل ۵۳، کتاب مزامیر فصل ۲۲ آیه ۱۸ و فصل ۳۵ آیه ۱۹ و فصل ۶۹ آیه ۴ و فصل ۴۱ آیه ۹، کتاب
 زکریا فصل ۱۱ آیه ۱۲ و ۱۳، کتاب اشعیا فصل ۵۰ آیه ۶، کتاب مزامیر فصل ۱۶ آیه ۱۰ و ۱۱)

۲۲- یوحناى تعمید دهندى تولد

خیلی وقت پیشون، خدا به وسیله ی پیامبرون و انبیایونش مردمونش بی گهش مژند. اما بعداز چهارصد سال که خدا خوشترش مردمون بی گهش نژنده وی، ایبنده خدا فرشته بر اینه پیره مرتک که کاهن وه نومش د زکریا وه ظاهراره. آویون زنش الیزابته، خدا ترس وینده. آنا پیراوه وینده و الیزابته زارین دارا مینیوییه.

خدا فرشته زکریاش وات: «اشته زنه ایدينه فره موگو بزابه. ت جاوه نوم موگوی یوحنا آبی. خدا جاو روحش خو پره میزه و یوحنا مردمون برای بومین مسیح موعود آماده میزه.» زکریا جاو گپ جواب د واجه: «آزمون زنام زارین دارا ویین را خیلی پیریمون! کاد بوزونومه که راستش ماجی چوما را؟»

فرشته خدا زکریا را واچه: «از خدا طرفه بومیمه تا جي خوش خبر، اشته را پرسیتم. الان که ت چمه گیون باوار مینی پری، دیه قدرت گپ پزندی دست د اندی تا اینکه آ زارین به دنیا با.» بعد جا، دیه زکریا نوتونچه گپ پزنه. آ سانی خدا فرشته، زکریا پلفه د پاو بوشو. زکریا اگر دست کیه و ای باین نگذرت که زنش اوسنن آویه.

موقعی که الیزابت در ماه شوشوم اوسنن آویه، همی آ فرشته ایده ایدینه الیزابته فامیلون خو که نومش مریم وه، ظاهراویه. آوه باکره ویه و اینه مردک که نومش یوسف وه جا نومازه ویه. فرشته جاوه را واچه: «ت اوسننابی و ایدینه فره مزای و جاوه نوم اتی عیسی. آ خدا فره و سلطنتش د ابدی مگرده.»

مریمه واچه: «چین پینه چی امکان دره درحالی که ا تیتیايمه و از باکریمه؟» فرشته واچه: «روح القدس اشته سر ما و قوت خدا اشته سر سینکه ماشینه. آسانی آ فره، قدوس و خدا فر مگرده.» مریمه هرچی که آ فرشته وانویشه، ایمونش بو و جاوش گپون پاک قبول یه.

زمنه کمی پس از جی رویداد، مریمه، الیزابت کیه بیشیه. همین که الیزابت مریمه اش صدا نشونس، زارین جاوه زجه مونه د تکوش بوخا. آنا خدا کار واسین که جانا را انجوش آدا وی، خیلی خوشحالشون میه. مریمه سوماه الیزابتی پله بشتاپه و بعد جا اگر دسته کیشون.

پس از جی اتفاق، الیزابت به دیدن فرزندش دنیا بو. آویون زکریا، همین باین که فرشته واثویش، جاشون نوم آنا یوحنا. آسانی خدا دوباره زکریاش دون آیه و زکریا واجه: «خدارا شکر چون آ به یاری قومیون مَرْمُونش، پرسستی! و ت ای فرم، خدای متعال پیومبر مخننده اشته و مَرْمُون را مَاجی که چین موتوننده آمرزشه گوناھونشون آندارنده!»

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش فصل ۳ آیه ۱۵ و فصل ۱۲ آیه ۱ تا ۳، کتاب تثنیه فصل ۱۸ آیه ۱۵، کتاب دوم سموئیل فصل ۷، کتاب ارمیا فصل ۳۱، کتاب اشعیا فصل ۵۹ آیه ۱۶، کتاب دانیال فصل ۷، کتاب ملاکی فصل ۴ آیه ۵، کتاب اشعیا فصل ۷ آیه ۱۴، کتاب میکا فصل ۵ آیه ۲، کتاب اشعیا فصل ۹ آیه ۱ تا ۷ و فصل ۳۵ آیه ۳ تا ۵ و فصل ۶۱ و فصل ۵۳، کتاب مزامیر فصل ۲۲ آیه ۱۸ و فصل ۳۵ آیه ۱۹ و فصل ۶۹ آیه ۴ و فصل ۴۱ آیه ۹، کتاب زکریا فصل ۱۱ آیه ۱۲ و ۱۳، کتاب اشعیا فصل ۵۰ آیه ۶، کتاب مزامیر فصل ۱۶ آیه ۱۰ و ۱۱)

۲۳- عیسیٰ تولد

مریمه اینه مردکی وی که عادل و خور وه به نوم یوسف نومازه گردسته وینده. وقتی یوسف هالیاه که مریمه اوستنا ا حالی و که زارین جا خو نییه. یوسف منوقوچه که مریمه رسوایون بی ابرو یره. پس تصمیمش بگه که بی سر صدا جاوه خو جویاوه. اما قبل جی که جا کاره بیره اینه فرشته رویا مونه ظاهراره جاو را.

فرشته یوسفش وات: «مترس از اینکه مریمه اگری. زارینی که جاوه رجم مونه یه روح القدس خو یه. مریمه اینه فر مزایه و جا نوم عیسی (یهود نجات آندییه) آنی، چون آ مردومه گوناویون خو خلاصه میره.»

پس یوسف مریمه وی و پیشون بیه و جاواش بو خوشترش کیه. اما تا موقعی که زارین دنیا نومه جاوه وی همبستر نگردس.

آخرین روای مریمه بارداری، روم امپراطور دستورش آدا که سرشماری را هر کس باید خوشترش شهر اجدادی آگرده. یوسفیون مریمه خیلی راشون ناصره د به بیت الحم باید میشینده، چرا که جینا جد داود پادشاه و شهرشون د بیت الحم وه.

وقتی مریمه یون یوسف پرستینده بیت الحم یاقاشون پمندن را آنداست. تنها یاقایی که مردم موتونسچون بیمینده اینه یاقا حیوونون نیادشئن را وه. آقاده مریمه زارینش دنیا بو و جاش آخور مونه آخوسئس چون که جاو را خاب یاقاشون نذشت آنا جاشون نوم آنا عیسی.

آ شو چوپونونی بیابون مونه د خوشترشون گلون نگهونی میه. ایبده اینه فرشته نورانی جانا پرونه ظاهره و ترسیون وحشت جاناش پگه. فرشته جاناش وات: «مترسا چون از ای خبر خوش شمارا درم. مسیح موعود که خدا یه بیت الحم دنیا بومه!»

«بشه یا و جا زارین پیه بگردا و زارین قنداقه مون اوپیچا و آخور مونه آخوته آندارا.» ایبنده خیلی از فرشتگون آسمونی مُلخقاوینده جا فرشته. آنا در ستایش خدا مَخنچون و مواچون، «خدا را آسمون مونه جلال و بزرگی گرده و زمین سَره ضلحیون آرامش مردمی را که خدا به جانا لطف دره!»

پس فرشتون جانا شون وله یه و چوپونون د خوشترشون گلون، به یاقایی که عیسی اقاده وه پرستینده و اینه لئیشون ویند که آخور مونه آخوته وی همی باین که آ فرشته واته ویشه. آنا خیلی هَیجون زدا وینده. چوپونون بیشینده خوشترشون گلون پَلَف و خداهشون برای آ چی که وینده ویشون و بَشونسته ویشون شکرشون میه و ستایششون میه.

بعد از جاوه مردکونی از مشرق زمین که آستریه شناس و خیلی دونا وینده، اینه آستریه شون که خیلی شگفت انگیز وه آسمونه وین. آنا هالیاوینده که پادشاه جدید یهود دنیا بومه. پس خیلی راه طولانی خوشترشون سرزمین خو چی زارین ویندن را بومینده. آنا بومینده بیت الحم و آکیه که عیسی پییر مارش وی جا مونه زندگیش میه آنداچون.

وقتی آ مردکون دانشمند عیساوشون مایرش وی وینچون زانوشون بزن و جاشون پَرسش یه. آنا عیسی گروهه پیشکشونشون آدای و بعدش اگر دستینده خوشترشون کیه.

داستون بگروستی از کتاب مقدس: (انجیل متی فصل ۱ و انجیل لوقا فصل ۲)

۲۴- یوحنا عیسی تعمید آندی ۛه

یوحنا، زکریایون الیزابته فر، پلاوه و به پیامبری انتخاباوه. آ ایدینه بیابونه زندگیش میه، غسله صحراییون ملخش موخا، لباسش د اشتره پشمه خو وه.

خیلی از مردم میشینده بیابون، یوحنا پلف و جاوه گیون گوشاشون میه. آ جانارا روضیش میه و مردمونش موات: «توبه یرا چونکه پادشاهیه خدا نزدیکه.»

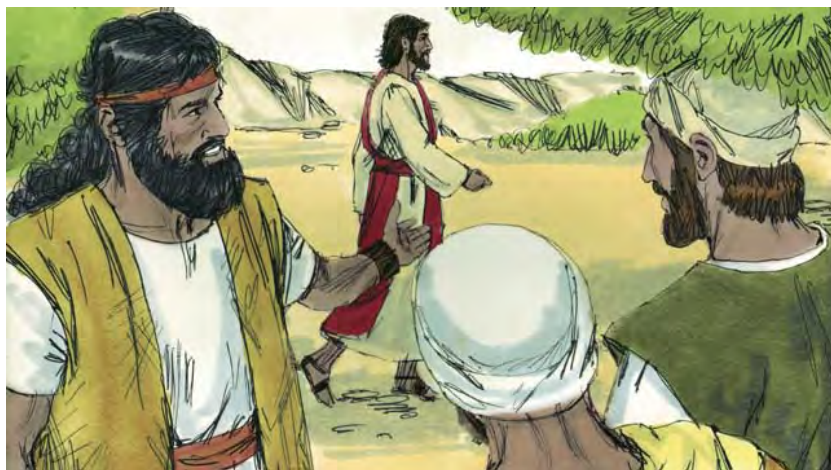
چون مردم، یوحناشون گهون گوشه میه خیلون گوناهايشون خو توپيشون یه و یوحنا جاناش ویه وی غسل اندای. خیلی از زهبرای مذهبی مومینده یوحنا پلف، اما به خوشترشون گونایون اعترافشون نیه و جانا خو توپيشون مینیه.

یوحنا ی غسل آدیه، زهبرون مذهبی را مواچه: «ای سَمی مارون، توبه یرا و زفتاریون عَوْضرا. خدا هر درخت که خوره میوه نوره، جاوه میربینه و آتش مون ماشینه.» یوحنا پیامبرونش پیشگوی به پایان بَرَسدَنس که واته ویشون: «پشگه از خوشترم پیامبَر اشته پرون تره مروستومه تا راه اشته را همواره پَره.»

خیلی از مذهبی رهبانان، یوحنا خو آپرسچون: «آیا ت مسیحیسه؟» یوحنا واچه: «از مسیح نیمه، اما بعد از چمه اینقر ما که مقامش خیلی چمه ویشتره. انقدر مقامش چمه ویشتره که از شاپسته نیمه جاوه حتی چستون بند اوشارمه.»

ساباناش عیسی برای غسل ویه، یوحنا غسل آدیه پلف بوشو. آسان چون یوحنا جاش ویند، واچه: «ام همی خدا بزیه که تموم جهون گناه اونگوره.»

یوحنا ی تعمید دهنده، عیسی را واچه: «ا لیاقت یدرم که اشته غسل تعمید آدمه. اَم اَزمه که باید اشته خو غسل تعمید اگرمه.» اما عیسی واچه که: «چمه غسل تعمید آدی چون درسته کار همی اَمه.» آ سانی یوحنا، عیساخ غسل تعمید آدا، هرچند که عیسی گوناخ نیپرده وی.

موقعی که عیسی بعداز غسل تعمید ویه خو بومه بَر، خدا روح ایدینه کوتر پری گردست و بومه جیر و پدیدار آوه جاوه را. آسان همی آ موقع خدا ندا آسمونه بَرَسَس که واچه: «امه چمه فر، که ا جا خو، ای بَین راضیمه و جا خو خشنودیمه.»

خدا یوحنا را واژه ویشه: «روح القدس بر آدمی که ت جاوه غسل تعمید آندی فرود ما، آ اینفر، خدا فره.» خدا یگانیه و هنگامیکه یوحنا عیساخ غسل تعمید میه، صدای خدای پدرش بشوئست. خدای جا فره یعنی عیساخ ویند و روح القدس بصورت ایدینه کوتر ویند.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب انجیل متی باب ۳، کتاب انجیل مرقس باب ۱ آیه ۹ تا ۱۱، کتاب انجیل لوقا باب ۳ آیه ۱ تا ۲۳)

۲۵- شیطان عیسی و سوسه می یره

بعد عیسی غسل تعمید، خدا روح بی لنگی جاش پهه بیابون. یاقایی که به مدت چل شونارو روجیش پښه. ا موقع شیطان بومه عیسی پلف جاش وسوسه په تا گناه بی یره.

شیطان عیساښ وسوسه په و واچه: «اگه ته خدا فریش، جی سنگون واتن که نون گردنده تا بوتونی بوخاری!»

عیسی جوابش آدای: خدا کلوم مونه بینیسییستی «آدم زنده بماندن را فقط نوش منوقو، بلکه به هر کلمه ای که خدا دونه با بُرا»

پس شیطان جاش به بلندترین یاقای معبد بیه و واچه: «اگه ته خدا فریش خوشتنری انگاده باشین زمین؛ چون کتاب مقدس ماچه: «خدا خوشترش فرشتون ماچه تا اشته اوکورنده، مبادا که پای پزنی سنگه.»

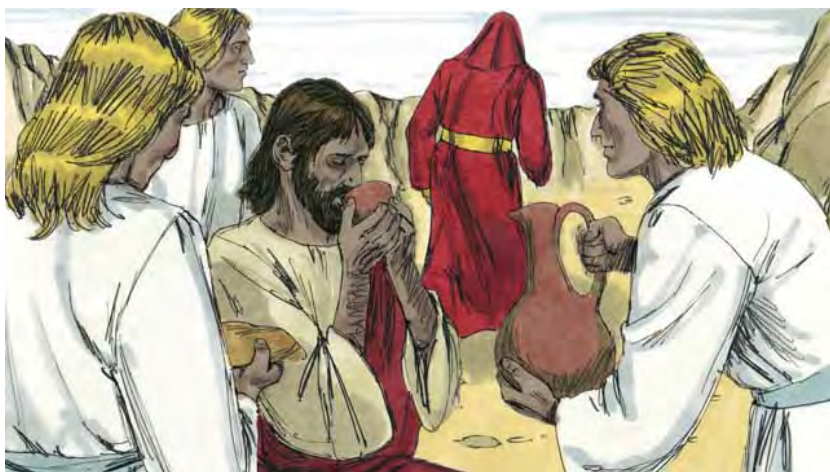
آما عیسی آ چیش که شیطان واته وی غمّیش نیه و جواپش آدای: خدا کلومش مونه خوشترش قوم دستورش آدا که: «خدای خوشترری خدا اِمّیحون مّیه.»

بعدش شیطان جاش بیه بلنده کو توک و همه ی کشورای دُنْباش قدرت و ثروت جارا اوردنس و وّاجه: «اگه ژنم بزنی و چمه پَرستش یری، همی جینا مَبْخشم اِشته.»

عیسی جوابش آدای: چمه خو درواوا ای شیطان! خدا کلوم مونه آ خوشترش قوم دستورش آدای که: «فقط خداوند خدای خوشترنری پَرسَتش یه و فقط جا خدمت یه.»

عیسی شیطان و سوسون گرفتارانوه . پس شیطان جاش وله یه و فرشتون بومینده عیسا شون خدمت بیه.

داستون پگړستی از کتاب مقدس: (کتاب انجیل متی باب ۴ آیه ۱ تا ۱۱، کتاب انجیل مرقس باب ۱ آیه ۱۲ و ۱۳، کتاب انجیل لوقا باب ۴ آیه ۱ تا ۱۳)

۲۶- شروع عیسی خدمت

بعد اینکه شیطان و سوسون چیراوه، عیسی به آنیشته لکاش جلیل آگردست. روح القدس، عیسی را قوتش آدای، آ تعلیم را از ای یاقا به الاده یاقا موشو و همه جاخو به خوری تعریفشون میه.

عیسی ب ناصره، دهاتی که زارینه موقیش اوقاده ووی بوشو. رو شبات آ بوشو پزستشگاه. رهبرون مذهبی ای نسخه کتاب اشعیای نبیшон آدای جاو تا پخنه و عیسی جا کتابش اوشا و جاوش مردمون را پخن.

عیسی بین پخنجه: « خدا خوشترش روح خو چمه را آدایشه تا خبر خوش بیناوا بیچاره را ایلومه یرمه. آ چیمیش پروستا تا اسیرون آزاد یرمه، کورون بینا یرمه و زندونیون آزاده یرمه، چون موقع رحمت خداوند پرستی.»

بعد عیسی آنیش و همه دقتی وی چُشمشون بیدوته وی جاوه چُشم. و مردم هالیونده ک آ کتاب دره به مسیح اشاره میره. عیسی واچه: «جی گبه که شمارا پخندیمه انه دره انجومامبه.» همه مردم ذوقشون په و آپریستینده که: «ام مگه یوسف فر نیه؟»

بَعْدَ عِيسَى وَاجِه: «درسته که پیامبر شهرش مونه پَڊِزُفته نِه. موقعی که ایلیای پیامبر زمونه د سوسال نیم وارون نومه، با اینکه کلی بیوه زینیه اسرائیل زیاده و خدا ایلیاش بوروستایشه بیوه زنون کمک یره که بیشینده ای شهر دیه مونه زندگی یرنده.»

وَ بَيْنَ وَاجِه ك: «زَمون الشيع پیامبر، آدمون زیادی بیماری پوستیشون دشت. اما الشيع هیچکیش شفا آندا. آ فقط نعمان سوری اسرائیل دشمنون فرمونده مریضی خو شفاش آدا.» شَوَندِگونی که یهودی وینده با بَشونستن جی گبون بر جاوه خشمشون پگه.

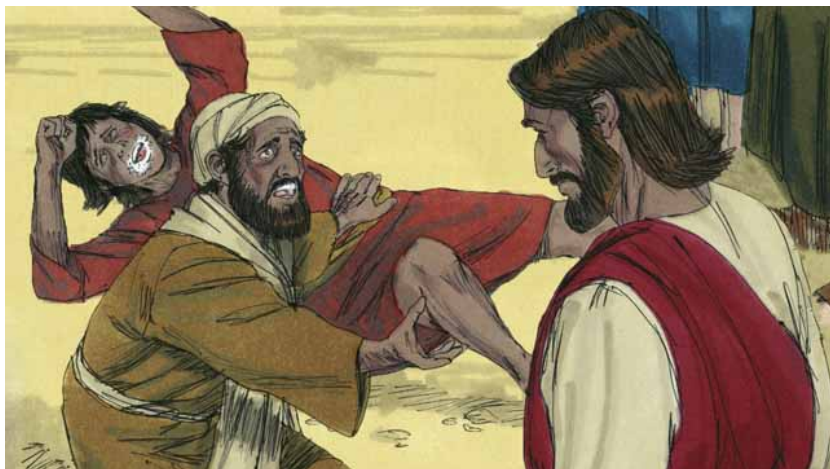

مردم ناصره، عیساښون مسجد خو بو ټر، پېرشون اینه کوه سر تا جا کوڅو باشینده زمین و بوکوښنده. اما عیسی جینا خو بگذرس و ناصره د بوشو.

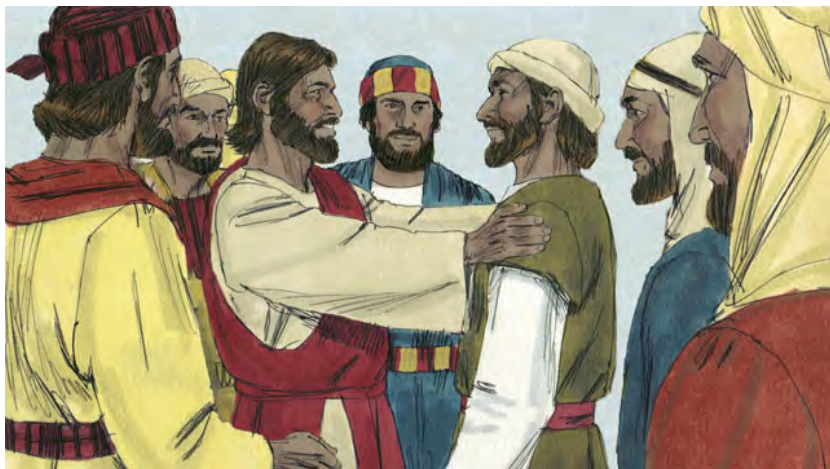

بعدش عیسی به کل جلیل بوشو. خیلی از مردم مومینده جا پلې خیلی د مریضشون خوشترشون وی مورچون. جانا مونه د چند نفری لس، کور، کر وینده بعضیشون د مونوتونسچون را بیشینده و گپ پزینده. عیسی جاناش شفا آدای.

همچنین خلیون د گرفتار بد ذاتی وینده عیسی پل ف مورچون. به دستور عیسی روح‌های بد ذات مردمون خو میشینده بر. جا مردمون خو بعضیش دایش وزن: «ته خودا فَریشه!» و مردم همی ذوق زده خوداشون می‌زسدس.

و عیسی شاگردونش مونه د ۱۲ نفرش انتخابش یه و جاناش نوم آنا رسولان. و آنا عیسی وی مسافرت میشینده و جاخو درسشون بلده مگه .

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب انجیل متی باب ۴ آیه‌های ۱۲ تا ۲۵، کتاب انجیل مرقس باب‌های ۱ تا ۳، کتاب انجیل لوقا باب ۴)

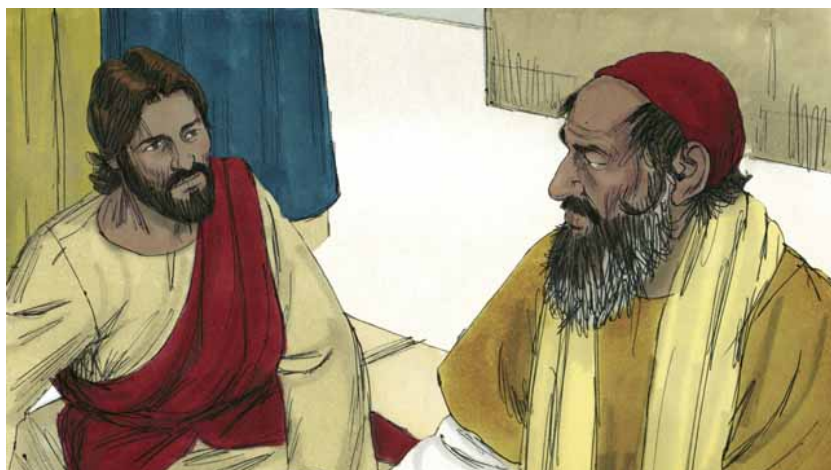
۲۷- خوره سامری داستون

ای رو ایدینه مذهبی استادون که یهودی و عیسی پلّف بومه. آ موقوستی ثابتره که عیسی تعلیمون همه اشتباهه. آ، آپرسست: «استاد، انسان باید چیره تا خوره زندگیش به دست بوره؟» عیسی واچه: «کتاب تورات مونه د جی باره د چیش بینستی؟»

آ مرّدک واچه: «خداوند، خوشتنری خدا همه ی دلی وی، با همه ی یونی وی، با تمومه قوّت و با تمومه فکر، بوقو. همسونی د اوشتنری پری بوقو.» آ سان عیسی واچه که: «راس ماجی! تیده بین په تا زندگی مانای دشته وی.»

آما آ عالم مذهبی چون موگوچه که خوشترش دانا و پارسا جلوه آدیو، هامونه آپرسخه: «چمه همسا که با؟»

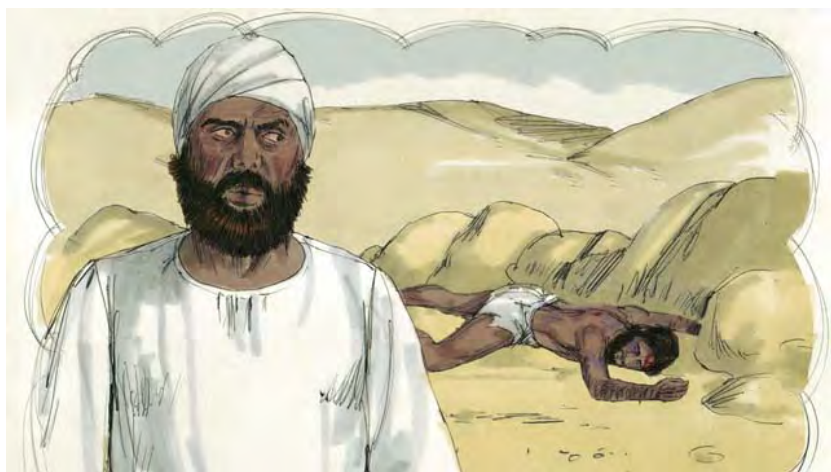

عیسی د ایدنه داستون وی جا زهبر مذهبییش جواب آدا: «ایدینه یهودی مردک، اورشلیمه د به سمت اریحا سفره د و.»

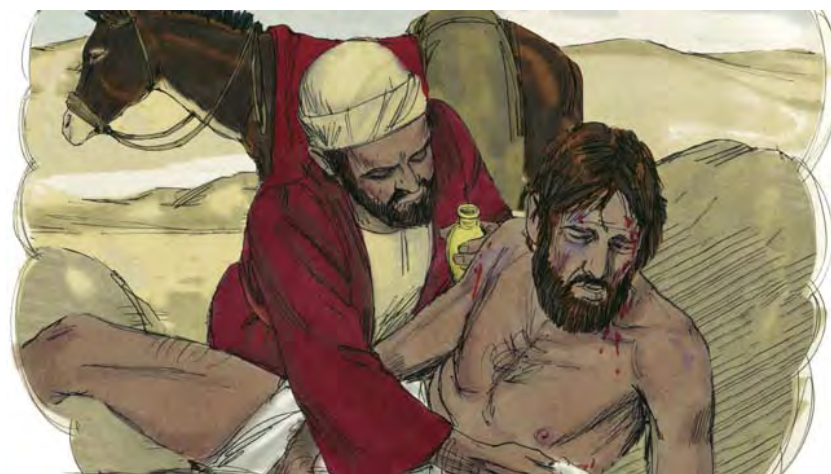
راه د راهزنون خمليشون په جا و همه ی دارايش جا خو اگړچون. جاشون کټک بزڼ و جاشون نيمه يون جادی کناره ولاشون په.

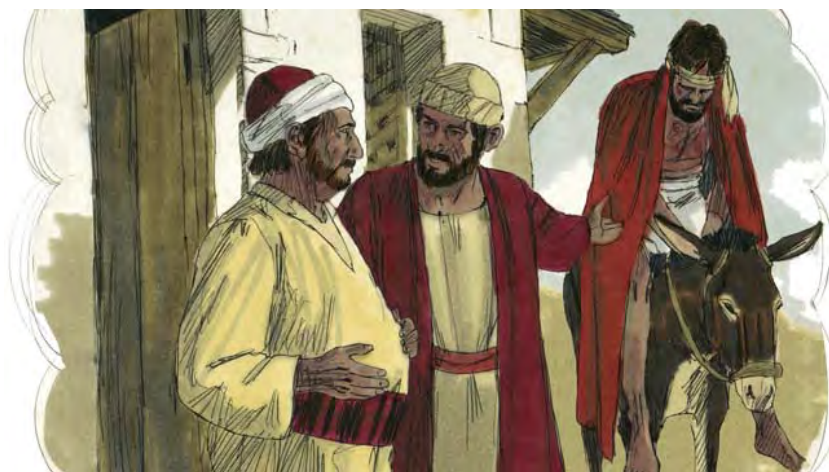
بعد از جی قضیه، کاهن یهودی اقاده مگذرس. وقتی جا مردکش، جادی مونه د وین که پکتی زمین، الاده ظرف جاده د خوشترش را د بوشو و جاش کلا ندید پگه.»

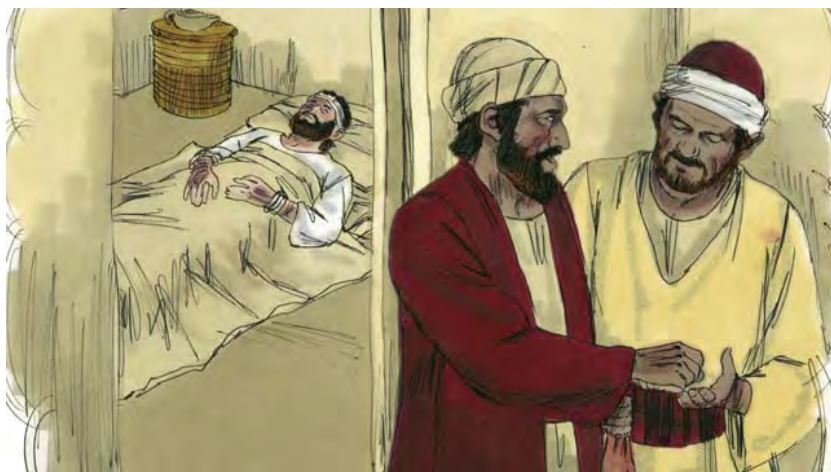
چند دقیقه بعد اینه لاوی راه د پُرسست. (لاویان، قبیله های اسرائیلی وینده که کاهنون مَعْبَدشون کومک میه). آی د جادی اوره طزف بوشو و جا مردکش نَرَسس.

آ سانی ایدینه الادە مَرَدک بومه که سامری وه. (سامریون و یهودیون، همدیره خو نفرژتшон دشت). با اینکه وینچه آ مَرَدک که زخمی آوی، یهودی و، ولی دلش جاوه را بیسوت و جاش زخمون بیشو و مَرخمشون آنا و بَبَجِه.

آسانی آ سامری مُردک جاوش، خوشترش خر سر آنیشدنسجه و بپرچه مهمونخونه د جا خو یزستاریش یه.

«سابایینه رو آ سامری مُردک باید خوشترش سفر ادامیش آندا. آ ای مقدار فیلش آدا چی مهمونخونه صابر را، و واچه: «چی مُردکی خو مُراقبت یه و اگه هزینیش ویشتر از چی گردست، موقعی که اگر دستیمه، هزینیش آندمه.»

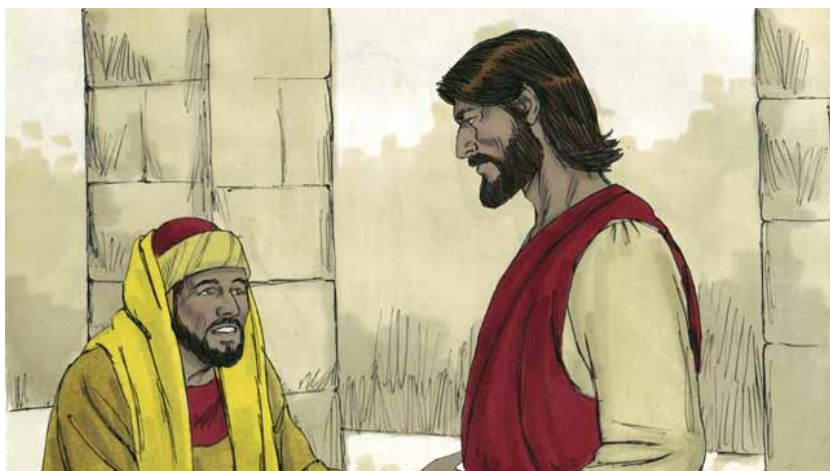

آسانی عیسی جا عالم مذهبی خو آپرسځه: «الان فکر می پری جی سونفره مونو ډ کونځن جا مردکه همسا وینده که مورد دزدیون داوا قرارش پگرده وی؟» عالم مذهبی واچه: «آ که جاو را ډلش پسوزدست.» عیسی جاش وات: «تی ډ پشه پس بین یه.»

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب انجیل لوقا باب ۱۰ آیه‌های ۲۵ تا ۳۷)

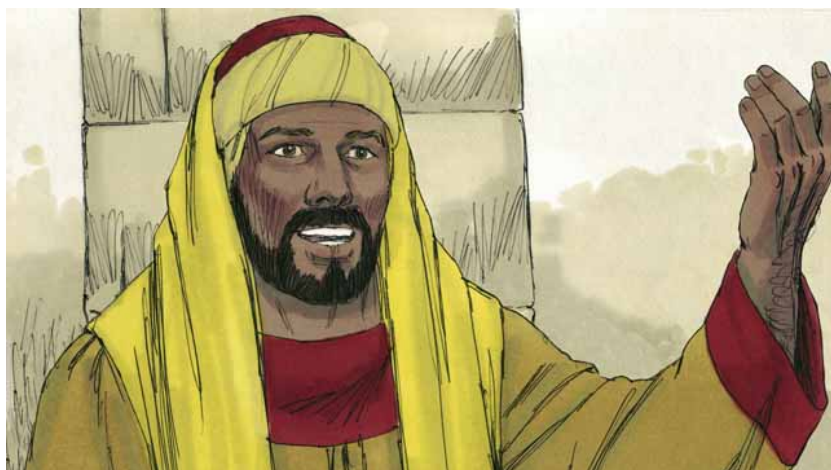
۲۸- مالداره جَوون

ای رو اینه پله فلدارون خو بومه عیسی پَلف جا خو آپرسس: «ای خوره معلم، پییرم که ای زندگی مانام دشته وی؟» عیسی جاش وات: «چرا چمه ماجی خوره معلم؟ در صورتی که بغیر از خدا هیشکِه خور نیه. اگه موقوی اینه زندگی مانای دشته وی، هر چیش که خدا واتیش انجام آبی.»

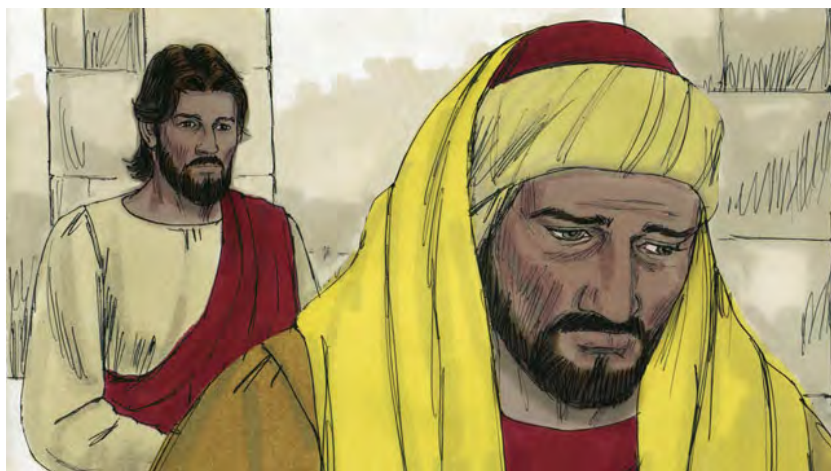
آ آپرسس: «کونه کین گپونش باید انجام آدم؟» عیسی جوابش آدا: «قتل مَیه، زنا مَیه، دزدی مَیه، دورو مواتن، پییر ماری احترام آنی و همساری د خوشتنری وری بوقو.»

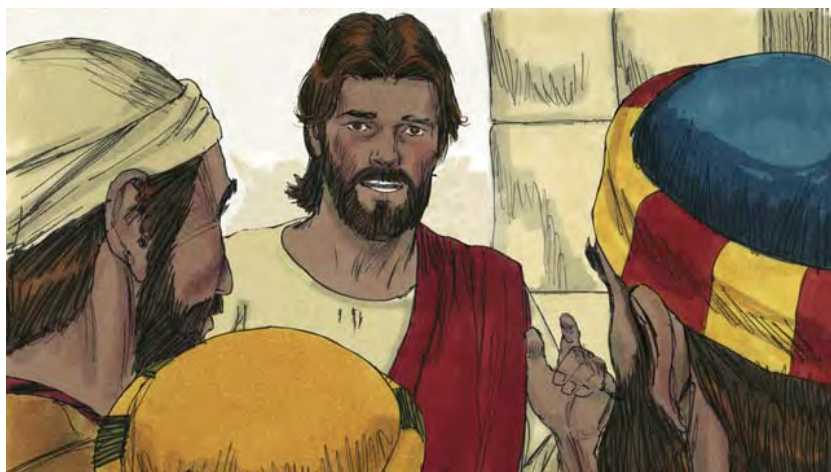
آما جَوونه مردک وَاچه: «ا زارینه موقه دانه جینام انجوم آدا. الون باید چییرم تا ای زندگی مانام دشته وی؟» عیسی محبتی وی جاش بشگشت.

و جواپش آدا: «اگه موقوی خورتیرین کار انجوم آدی پشه هر چی دیری بیروش و فِلش آدی فقیرون تا اشته گنج آسمونه د گرده نه زمینه! آسان بیرو چمه خو پیروی بیه!»

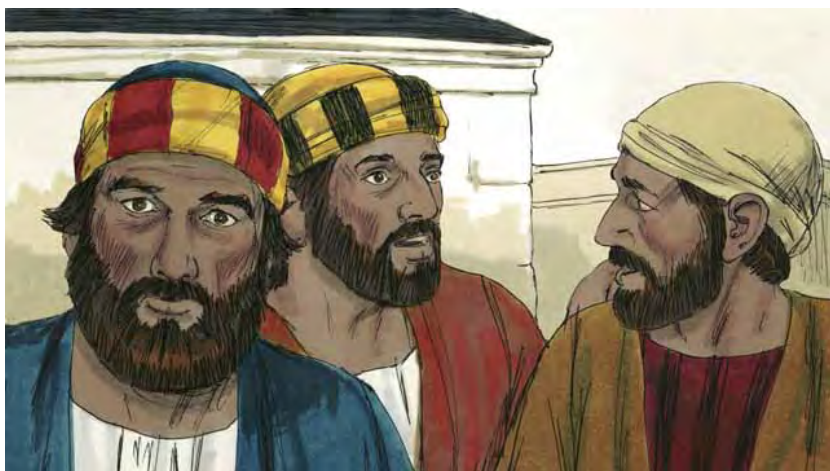

وقتی آ جَوونه مردک عیساښ گپون پُشونست، خیلی ناراحتاوه چون که خیلی فل دار و و مُنوتونچه فل و داراییش دَیسه آدیه. ا دیمش اگردنس و عیسی خو درواوه .

بعد عیسی شاگردونش وات: «جی پوزونا که ایښه فلداره آدم بومیین خدا ظرف خیلی سخته. هامونه ماچم، اشتر دَداوییین درژنه لوکه خو راحت تره تا ایښه فلدار آدم پوری خدا ظرف!»

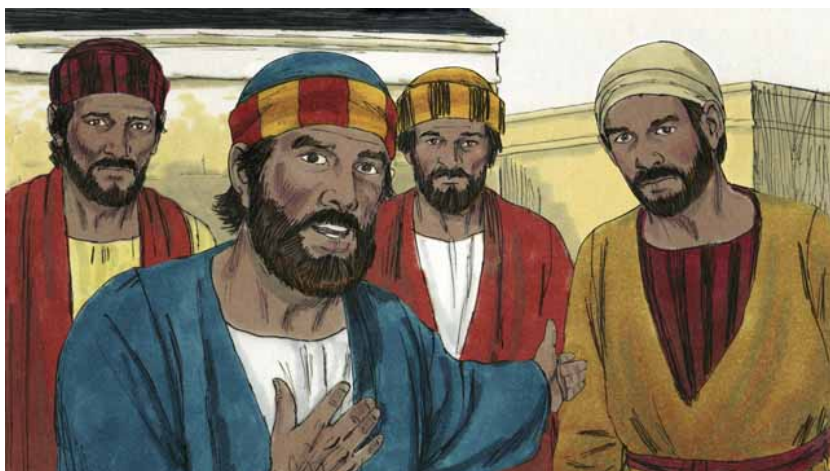

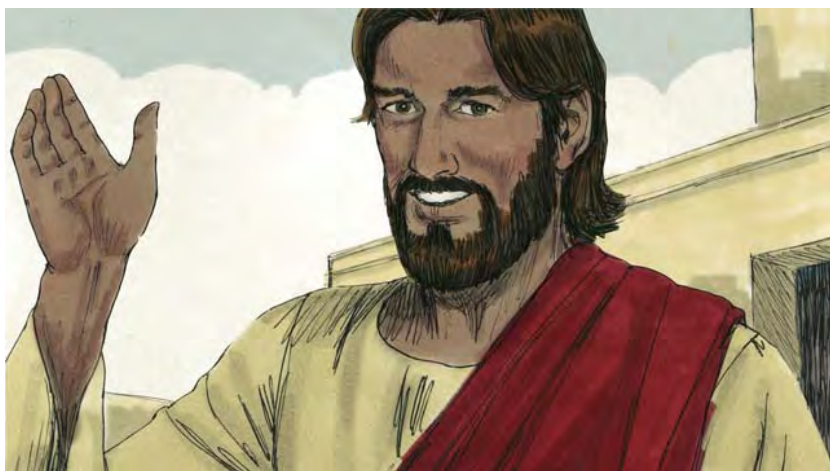
شاگردون جی عیسا شون گپ که بشونست خیلی تعجبشون بیه و آپرسستینده، «پس که موتونه نجات انداره؟»

عیسی شاگردونش بشگستت و اچه، «آدم مونوتونه خوشترش نجات آدیه، اما خدا پلغه همه چی امکون دره.»

پتروس عیساى وات: «آما خوشترمون همه چى وله دا تا اشته طرف گردوم، انه چوما پاداش چبا؟»

عیسی جوابش آدا: «هر که چمه خاطره پرا، خاکه خو، پییه، مایه خو، زارینه خو، کیه زمین خو بگذره صد برابر ویشتر آنداره و ای زندگی مانا آنداره. ولی خیلون که اولنده آخرامبینده و خیلونده که آخرنده اولامبینده.»

داستون پگرستی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۹ آیه های ۱۶ تا ۳۰، انجیل مرقس فصل ۱۰ آیه های ۱۷ تا ۳۱، انجیل لوقا فصل ۱۸ آیه های ۳۰ تا ۳۰

۲۹- نوکر سنگدل داستون

ای رو پترس عیسی خو آپرسچہ: «اوستا برایی که چمه بدی مییزه چند را باید پبخشم؟ آیا هف را؟»
عیسی واچه: «نه هف را بلکم هفتاد را هف را!» عیسی موقوچه چوما هالییزونه که همیشه باید
پبخشوم، بعدش عیسی جی داستونش وات.

آ واچه: «پادشاهی خداوند عین پادشاهی و که موقوچه حسابونش نوکررش وی تسویه یره. اینه
نوکررون بدهی برابریش میه با دستمزده دویست هزار سال کار بیردن.»

از آقایی که نوکر مونوتونسچه ایبیین بدهی آدییه، پادشاه دستورش آدا جا بدهی عوض خوشترش و زینییه زارینش و هر چی که یره بیروشه.

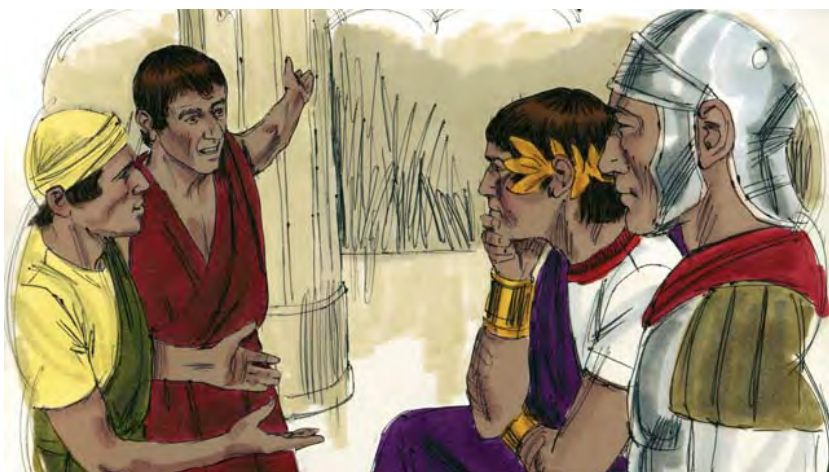
ولی آ مردک خوشترش باشیش پادشاه دست پا و التماسش میه و مواچه: «ای پادشاه، خواهش می‌ی‌رم چمه را وقت آدی تا بدهیم تا آخر آدم.» پادشاه دلش جارا بیسوت، جاوش آزاده یه و همه بدهیش د پبخشس.

اما همی که آنوکر پادشاه قصر خو بومه بر، ایدنه همکارش وینچه که اندازه فل چار ماه کار بیردن
جیوه پدهکاروه. بعد جاش قلیفته پشقالد و واچه: «چمه طلب آدی.»

پدهکاره زفّش پکت جا دست پا واچه: «خواهش می‌یرم چمه را فرصت آدی تا همه ی بدهیم که
اگر دیمه پس آدم.» اما طلبکار راضیا نوه و همکارش تا همه ی بدهیش آدییه باشیش زندون.

وقتی جا آدم زفقون جیشون بشونس، خیلی ناراحتاوند و بیشینده پادشاه پلف، جا را تریفشون یه چه گردستی .

پادشاه بدون لنگاویین جا مردکش بوقوس و واجه: «ای شرّه نوکرا! از اشته خواهش واسین اشته پله بدهی خو پگذرستیم، تیده باید همی جی کاری همکاری وی میپردی.» پادشاه خیلی حرصش برومه و دستورش آدا که جا باشینده زندون و تا پاک بدهیش آندایش جاوه آزاده نیپرنده.

بعد عیسی واچه: «اگه شما پراریون از ته دل نَبَخشا، چمه آسمونی پیه د شما وی هَمی بَین رفتار مییَره.»

داستون پگوستی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۸ آیه های ۲۱ تا ۳۵

۳۰- عیسیٰ مسیح پنج هزار نفره را غذا آندیہ

عیسی برگزیدونش مژدیون و آموزش را به خیلی از دهاتون بروسنايش. بعد از اگردستن، آنا عیسی شون از کارایی ک بیژدیویشون هالیاشون یردنس. آسان عیسی جانش به ای یاقای خلوت و نزدیکه دریاچه بپرچه تا ققنه استراحت بترنده. بنابراین همه بیشینده ای قایقه مون و به طرف غلاده روخونه بیشینده.

چون مردوم وینچون که عیسی یون شاگردونش قایق آنیشتینده و کارا مېشینده، دریا کناره شروریاشون په ویریتن تا قبل از جانا به آور دریا برسېنده. پس وقتی ک عیسی یون شاگردونش بریستینده آگا، ای عالم مردم جینا چوشمه را وینده و جانا خو استقبالیاشون په.

تعدادِ جانا به جَز زنونیون زارون نَزْدِکِه پَنج هزار مَرْدِک وه. عیسی مسیح دل ای عالم جینا حاله را بیسوت، چون چروا پری اوی صاب وینده. پَس شورپاش یه جانا آموزش آدین و آنایی که مریض وینده شفاش آدا.

نیمه ی شو، شاگردون بومینده عیسی پَلَف وَ واچون: «ای استاد، مَرْدومه بوروست تا خوشنترشون را غذا بورنده چون انگاده هیچی بُخوارَدَنه را آندارنده.»

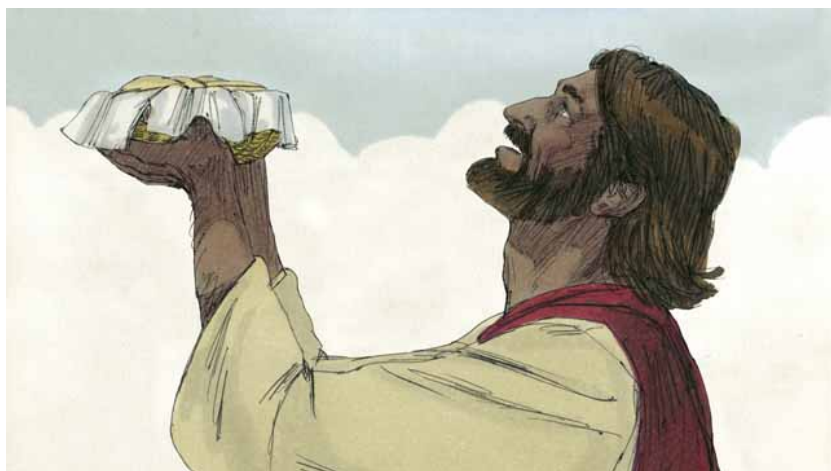

آما عیسی شاگردونش واچه: «شما خوشتینیون جینا را غذا آدیا.» آنا جوابشون آدا: «چین موتونوم جی تعداد زیاده سیره یروم؟! اما فقط پنج دونه نون و دو دونه گوجیل ماهی دروم.»

عیسی خوشترش شاگردون واچه ک مردومه واجنده گروه های پنجاه نفری گردنده و سوزلا سره آنشیننده.

آسان عیسی پنج دونه نون و دو دونه ماهیش پگه دیش و آسمونش پشگسس و خدا خو به خاطر جی بخواردنی یون شکرش یه و جاش برکت آدا.

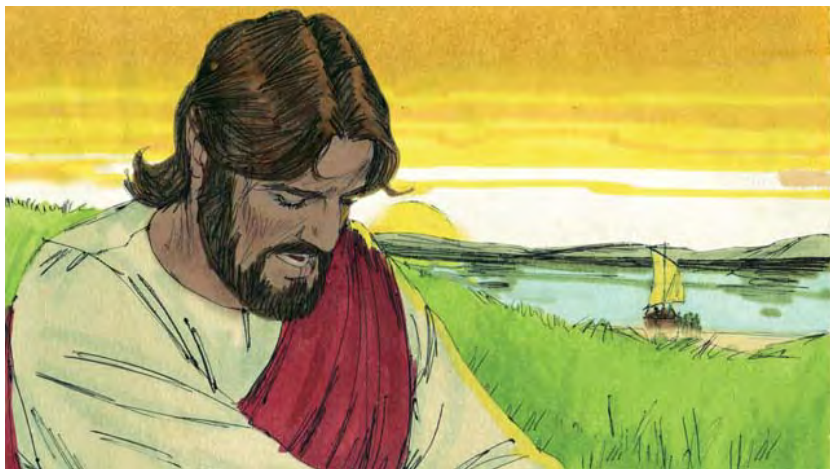
بعد از جانا عیسی نونون و ماهیونش تیکه تیکه به و به شاگردونش آدایش تا مردومه مونه پخشه یرنده. شاگردون مردومه را غذاشون آدا، همه بوخارچون و سیراوینده، اما هیچی جا غذا یون خو کما مونه.

آسان شاگردون غذایون پمّنده گرداشون گه و دوازده سَبده از بقیه‌ی جا پنج دونه نون و دو دونه ماهی، پورا وه.

داستانون بیگیریهستی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۴ آیه های ۱۳ تا ۲۱ ، انجیل مرقس فصل ۶ آیه های ۳۱ تا ۴۴ ، انجیل لوقا فصل ۹ آیه های ۱۰ تا ۱۷ ، انجیل یوحنا فصل ۶ آیه های ۵ تا ۱۵

۳۱- عیسیٰ وییه سَره را میشو

بعد از اینکه عیسی جمعیت را غذاش آدا؛ شاگردونش واچه که آنیشینا قایقه و پشیا دریاچی آور، اما خوشنیش ای مدت کوتایی آگاده پمند. شاگردونش بیشینیده و عیسی بعد از اینکه مردمش پروستایشه، بوشو کوه سر تا دعا یره، و آگاده تناوه و تا نیمه شو دعاش میه.

شاگردونش قایقه مونه مشغول پارو پزنن وینده اما ایپده سمت مخالفده یاوا برومه. آنا تا نیمه شو فقط ای گوجیله قسمت از دریاچی پشه وینده.

آسانی عیسی دویاش تامونیه و ٔشو شاگردویش طرف. آویه سره قدمش بزن به طرف جاننا قایق.

موقعی که شاگردون عیساښون ویند خیلی پټرسستینده، چون فکرشون میه روجه. عیسی وقتی حالپاوه آنا پټرسستینده جانارا واچه: «مټرسا اییمه!»

پتس عیسی را واچه: «سَرۆزَم اگه ته بییشه واتن تا وویه سَره بومه اشته پِلَف.» عیسی پتس را واچه: «بیروا!»

پس پتس قایق مونه بومه بَر و وویه سَره بوشو عیسی پِلَف. آما بعد از اینکه ای مسافت کمی بوشو، دیمش عیسی خو آگردنچه و پشگسست موجون و قدرت بادش احساس په.

پتروس پترسست و بوشو وویه مون و دابش پزند: «چمه نجات آدی!» عیسی تندنا دستش درازه یه و جاش بو یر. سپس عیسی پترسه را واچه: «ای کم ایمون! چرا به چمه اعتماد نیردی تا امنیت مونه گردی؟»

وقتی پترسیون عیسی آنیشتینده قایقه مون، یاوا ای بده آکت و وییه آروماوییه. شاگردون خیلی تعجبشون پرده وی عیسی شون پترسست یه و عیسا شون وات: «واقعا که ته خدا فریشه.»
داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب انجیل متی باب ۱۴ آیه‌های ۲۲ تا ۳۳؛ کتاب انجیل مرقس باب ۶ آیه‌های ۴۵ تا ۵۲؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۶ آیه‌های ۱۶ تا ۲۱)

۳۲- عیسیٰ اینہ دیو پڑندہ مردکیون مریضہ زینیہ شفا آندیہ

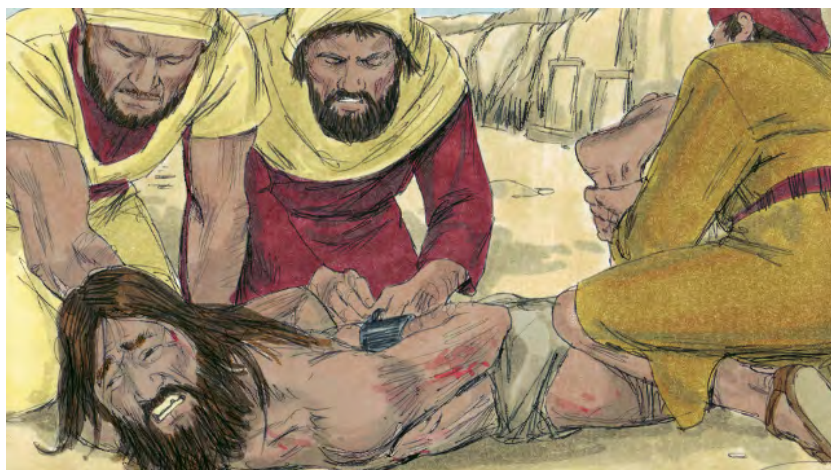

ای رو عیسی و شاگردونش قایقی وی بیشینده آور دریاچه سرزمین جَدَریون. موقعی که به خشکی پرستینده قایقشون خو بومینده بر.

اینه مردک اقاده وه که گرفتار ارواح پلید وه.

آ مردک بقدر قوی و که هیچ کس مونوتونسچه جاوه رومه بیره. خیلی جاشون پکشتنه وی زینجیره
اما آ زینجیرونش پاره مییه.

آ مردک قریستونه موناقادیه جا منطقه د زندگیش مییه. آ شونارو داد و هوارش مییه. لباسش تنبشه
نذشت و خوشترش تیجه سنگون وی زخمیش مییه.

وقتی آپرستس عیسی پلف، جا پرونه زانوش بزن. عیسی جا دیو را دستورش آدا: «جی مردک خو بی بر!»

دیو اینه پلنده دادش بزن و واچه: «ای عیسی، خدای متعال فر، چمه خو چی موقو؟ خواهش می یرم چمه عذاب مدی!» آسان عیسی جا دیو خو آپرستجه: «اشته نوم چیا؟» آ جوابش آدا: «چمه نوم لژیون، چون اما زیادیمون.» (لژیون شامل چند هزار سرباز ارتش روم مونه وه).

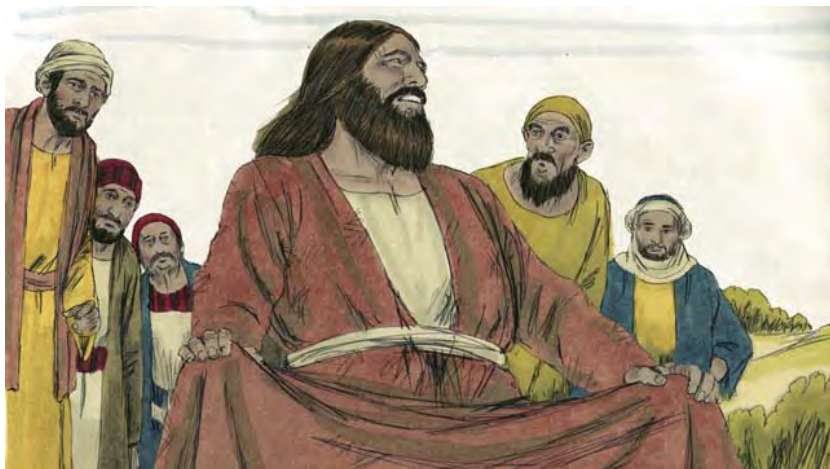

دیون عیسیٰ خو خواهشون په: «چوما جی سرزمین خو بر مېه» افاده ای گله خوکون خو اینه تپی سره در حال پېژستن وینده. ناپاکه روحون عیسا شون التماس په و واچون: «چوما ېروست خوکون انډرم» عیسیٰ اجازېش آدا و واچه: «ېشه یا»

دیون جا مردک خو بومینده ېر بیشینده خوکون انډرم. همه ی آ خوکون که نزدکه دوهزار وینده تپی پلنډیده پکتینده دریاچی مون و غرقا وینده.

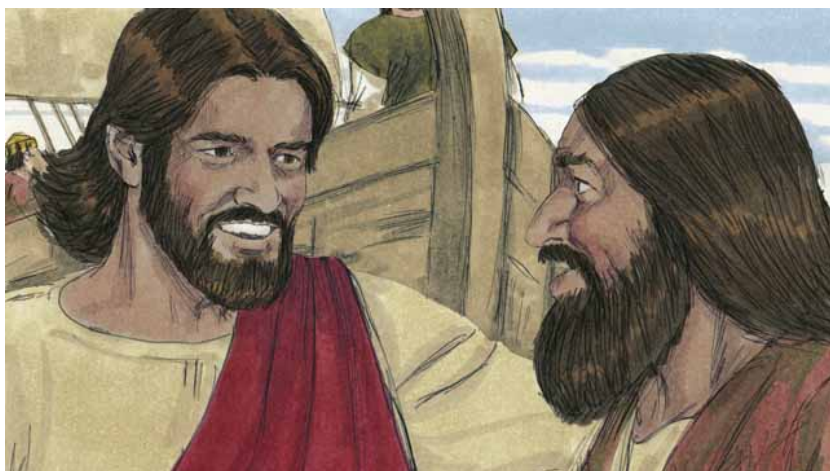

خوځبونونی که جا ګلېشون نییامدشت جی اتفاق ویندنی وی ویریتینده شهر طرّف و مردم از آچی که عیسی بیپردویشه خبرشون ادا. شهر مردم بومینده و جا دیو زده مردکشون ویند که اروماوی، لباسش تن پردی و عاقل آنیشته وی.

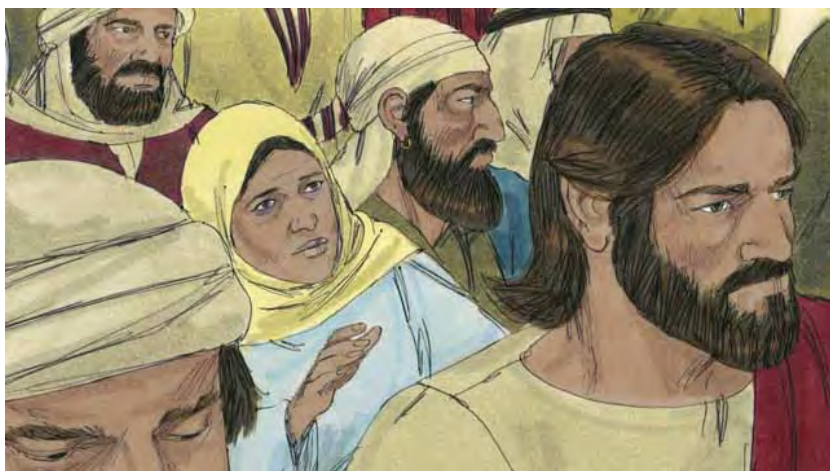
مردم که خیلی بترسسته وینده، عیسی خو بوقوچون که اقاده بیشو. پس عیسی آنیشت قایق. ولی آ مردک که قبلش اسیر دیو وه عیسی خو خواهشش بیه تا جاوی همرا بیشو.

آما عیسی جاش وات: «آگرد کی(خونت) و همی واتن که خدا اشته را چیش یردی و چیین خدا رحمت شامل اشته حال یردستی.»

پس آ مردک بوشو و هرکس وی رودرو پاموه مواچه که عیسی جاو را چیش یردی. هر کس که جاش داستون مَشونس، تعجبش مییه.

عیسی آگردس آور دریاچه. بعد از پُرسستن به اوقا خیلون جا دوره گرداوینده. موناقادہ ایباین مردم موئه، اینہ زینیہ ویه که دوازیہ سال خونریزی خو عذابش مکشس. آوه همہی دارابیش خوشترش درمون را خرجاش پرده وی و آده ویش دکثرون اما حالش بدتراوه وی.

آوه بَشونسته ویشه که عیسی خیلی از مریضونش شفا آدای پس خوشترش وی واچه: «جی باواره میپرَم که اگه فقط عیسی لباس دست پُزنم ازده شفا آندارم.» آ زینیہ خوشترش مردمون موناقادہ پُرسدنسچہ عیسی پشت سَر و جاش لباس لمسه یه. همین که عیساَش لباس دَس پُزن جاوه خونریزی قُطاوه.

همی آ لحظه عیسی هالیاهه که ای نیرو جاخو بیشی بَر. پس اگردس و آپرسچه: «که چیمیش لباس لمسه یردی؟» شاگردونش جوابشون آدا: «خیلی از مردم هر طرفه اشته فشار مورنده، چرا امپرسی «که چیمیش دست بیزی»؟»

آ زینیه جی حاله د که ترسه خو ملرزسته عیسی پایون پرونه زانوش بزن. بعد جاش وات که چیش یردی و چیین شفاش آنداستی. عیسی جاواش وات: «ایمونی ایشیتیش شفا آدا! پشه به سلومت.»
داستون بیگیرییستی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۸ آیه های ۲۸ تا ۳۴؛ فصل ۹: آیه های ۲۰ تا ۲۲؛ انجیل مرقس فصل ۵؛ انجیل لوقا فصل ۸ آیه های ۲۶ تا ۴۸

۳۳- کِشاورز داستون

ای رو عیسی دریاچی کناره کارا پلکی گروه مردمون را درسش آندای. آنا بقدر زیاد وینده که عیسی ای یاقای کافیش برای گب پزندن جانا یندجه. پس انیشت قایق که وییه کناره و و اوقاده مردمون را درسش آندای.

عیسی جی داستونش مردم را واچه که: «اینه کشاورز موقوچه بذر پکریه بوشو بز. همین که بذرش هر طرف آمپات بعضیونش راده مکت و پزندون مومینده و همه ی جانا شون موخا.»

«ای مقدار د سنگلاخ سر مکه تینده. که جانا سر خاکه اوپیته ویشه. بذر همی جا کمه خاکه سره، خیلی تند جیکش پزن اما ریشیش مونوتونسجه بیشو خاکه مون. پس موقعی که آفتاب تند بیزیش جانا سر همه بیسوتینده و بینه بیشینده.»

«بعضی از بذرون د پکت خارون مون. خاریون و بذر باهم ژشدشون بیه و تازه ساقون جا گیاه خارون فشار پخه بینه بیشینده و هیچ محصولشون به بار نو.»

«ای مقدار د بزون خو خوره خاکه سر پکتینده و هر بذر خو سی، شصت و حتی صد برابر بارش بو. هر کس موقوشه خدا خو فرمون پیره چمه گیون گوشه یره.»

شاگردون جی داستونشون بشونست گیجاوینده. پس عیسی جانارا بیین توضیحش آدای: «بذر، خدا کلوم. گذرگاه، آدم که خدا کلوم مشونه ولی جا درکه مینییره و شیطون کلومه جاخو مودوزده. در اصل شیطون مترزه که خدا کلوم درکه پری.»

«سنگلاڅه زمين، آدمی په که تا خدا پيغوم مَښونه، ځاو خوشحالی وی قبول مېیره، ولی سختی موځه ډ یا وقتی که مردم ځاوه اذیت مېیرنډه، خدا خو رو مځرخډنه. الاده جور و اچم آ خدا اعتماد خو دس اونقوره.»

«زمینی که خارون خو اوپیچیستی، آدمی په که پیغوم مَښونه ولی زندگیښ نگرونی و دل بستګیش به فلیون خیلی پییون اګرډن، بعد ای مدت کم ځاوه عشق پورزستن خدا خو یاقا مرزه. دپه توان خدا راضی یردن بر طبق آ چی که خدا کلوم خو بلدش ګردی ډډره. آ عین گنډم خوشون په که هیچ میوه ای بار منوره.»

«اما خوره زمین، آدمی یه که خدا پیغوم مَشونه، جاوه باواره میبَره و ثمر آندیه.»

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۳ آیه های ۱ تا ۸؛ فصل ۱۳ آیه های ۱۸ تا ۲۳؛ انجیل مرقس فصل ۴ آیه های ۱ تا ۸؛ فصل ۴: آیه های ۱۳ تا ۲۰؛ انجیل لوقا فصل ۸ آیه های ۴ تا ۱۵

٣٤- عيسى الاديه مئلون بلديه ميدييه

عيسى الاده داستونش د دربارہ ی پادشاهی خدا وچه. نمونی را بیین وچه: «خدا پادشاهی لاب خردل دونی وارینایه که ای نفر رزش پکرچیه. شما هالیون که خردل دونه گوجیلترین دونییه.»

«با چی وجود که خردل دونه ژشد مییزه، پاک جا رز گیاهون پله ترامبه بقدر پلامبه که پزندون جا شاخون سر استراحت مییزنده.»

عیسی الاده داستونش تعریف په و واچه: «خدا پادشاهی لږ خمیر مایی وارینای که اینه زینییه جاو آردی وی قاطیه میپریه تا پخشه پریه کل خمیر سر.»

«خدا پادشاهی، لږ اینه گنجه که ای نفر رزّش مونه قایماش پردیشه. الاده کس جاش آنداس هامونده جاش خاکه پخه قایماش په و جا ذوقه د بوشو هر چیش دشت بیروچه تا جا اندازه فل گرده گره تا جا رز که مونشه گنج و اگړه.»

«خدا پادشاهی، لاب اینه قشنگه، گرونه مروارید که اینه تاجر آنداره و هر چی دره میروشه تا بُتونه
فُلیش بی جا اکره.»

آقاده ای آذمونی وینده که فُکرشون مییه خوره کارونشون واسین خدا جانا قبول مییره. آنا بقیه ی
که خوره کارونشون مینییه هَذر موزونچون. بعد عیسی جانارا جی داستونش تعریف یه: «دو نفر
بیشینده مسجد که دوعا بییرنده. ای نفر جانا خو شوخ وه و آوه کین د باجگیر و.»

شيخ بشدا بيين دوياش بيه: «ای خدا إشته شكر مييرم كه الابه مردمون وارينا، گناكار، دزد، ظالم، زناكار و حتى جی وارین باجگیر نیمه.»

هفتی مونه دو رو روجه مگرمه و همه فلون و درآمدی که بَرمورم ای دَهمش آندم إشته.

«آما آ باجگیر دروتر از جا شیخ بشتاوی و موقعی که دویاش میبیه، حتی سرش د جور نگرچه آسمونه طَرف بلکه مُشتی وی بیزیش سینیش. واچه: «خدا یا چمه رَحَم ببیه، چون گوناکاریمه!»

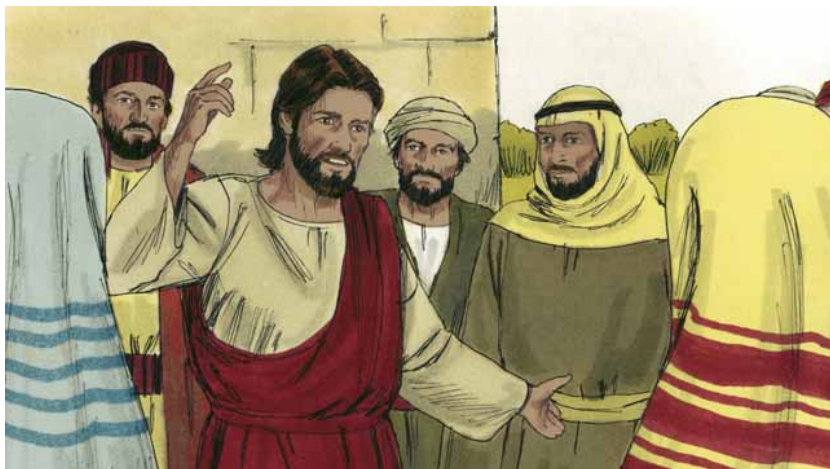

بعدش عیسی شورپاش یه: «راستش شما را ماجم؛ خدا جا باجگیرش دوعا بَشونس واچه ام خوره آدمه. خدا هر کس که خوشترش خو تعریف بییره خوشش منا و هر کس د خوشترش کم بُوزونه سرلنده مییره.»

داستون بیگیرییستی برگرفته از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۳ آیه‌های ۳۱ تا ۴۶؛ انجیل مرقس فصل ۴ آیه‌های ۲۶ تا ۳۴؛ انجیل لوقا فصل ۱۳ آیه‌های ۱۸ تا ۲۱؛ فصل ۱۸ آیه‌های ۹ تا ۱۴

۳۵- دلسوزه پیه داستون

ای رو عیسی ای عالمه مردم که جا دوره گرداووینده تا جا خو بشوینده، بلدش مدا . ویشترشون باجگیرون و الاده مردمی وینده که منوقوچون موسی گپون گوشه یرنده .

آما شخون سر دستون که اوقاده وینده، میوینچون که عیسی چین گونا کارون بی خوشترش زفقون بری رفتار مییره. بعد همدییرشون موات که عیسی اشتباه کار مییره. وقتی عیسی جاش گپون بشوئست، جی داستونش جانارا وات.

«اینه مردک دونه فرش دشت. ای رو گوجيله فره پيیرش وچه: «پیوم، از اړت میراثم همی الون موقوم!» پس پیه خوشترش مال خو جاش سم ادا.»

چیزی نگذرس که گوجيله فره هر چیش دشت گرداش گه بوشو اینه دروه شر (شهر) و آقاده هر چیش دشت زندگی پر از گوناوی وی دسه آدایش.

چیزی نگذرست که قحطی بومه آفاده که فره و و آ هیچ فلی د غذا را ندچه. بعد مجبور او که تنا کاری که بلد و خویکه پچردنستن مشغول او که انقد خسته و گوسینه و که خوکون غذاوی خوشترش اشکم سیراش مییه.

آخره ای رو گوجیله فره خوشترش وی واچه: «از انگاده چی میبیرم؟ پیبیرم نوکرون همه فراونه غذا بوخاردن را درنده اما از انگاده گوسنگیده مومورم، پس آنگردم پیبیرم پلف جا خو موقوم که ازده جاو اینه نوکرون خو گردم.»

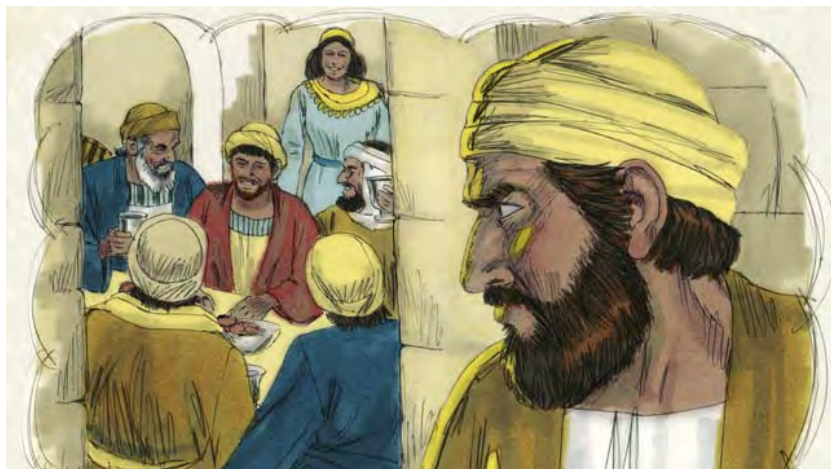
پس راکت بوشو پییرش کی ظرف. حالا کی خو درو وه که پیپاش جاش وین و دیش جاورا بیسوت و تند ویریت جا ظرف جاش پگه باقالش جاش ماچه په.

فره پییرش واچه: «پیوم، از هم اشته هم خدا حقه گنام بیپردی دیه لایق جی نیمه که اشته فر گردیم.»

اما پياش ايڻه جا نوڪرون خو واڃه: « ٿنڊ بابا بهترين لباس ڪيہ ڊ بورا باقانا چمہ فِزَر تن. آنگوشٽرڪہ باشينا ڏيسش و چست باقانا پاش و ايڻه چاقہ گوئِر بورا سرش آربيَنوم و جشن پگروم شادگردوم. چون ام فرم بُمرده وي الون زنداوي. دياريه شوي الون آنداستيم.»

بعد، همه ايڻه پله جَشِنشون پگه. جي نڱڙسته وي که پله فر که ززه کارش ميبه بومه ڪيبه. پخندنيون اوڙسٽيش صدا که بَشونچه کونجکاواو که چه خبر گردستي .

وقتی پله فره هالیاوه که ام جشن گوجیله برارش واسینه که آگردستی کیه جرحش برومه و نوقوچه که بیشو کی مون پیاش بومه تر و جاخو خواهشش بیه که با کی مون و ممونی مونه ده گرده اما آ بییرش گپ باشیش زمین.

پله فره بییرش واجه: «همه ی جی سالون وفاداری وی ایشتم خدمت بییردی. هیچ موقع ایشتم گپ زمین ناشیندی و همه ی جی مدت اینه بزقالی د آندای تا بتونم رفقونم بی جشن بگرم. اما ام فری، ایشتم مال گنامونه حیفاش پردی انه د که آگردستی کیه بهترین چاقه گویری جاورا سرش آربیندی که جشن پگری.»

بیپاش جوابش آدا: «فرم، ته همیشه چمه پَلَفه دریشه هر چی د درمه اشته یه. اما بهترین کار اینه که
الون جشن پگروم و شاد گردوم چون که برای بُمرده وی الون زنداوی، دیاره شه وی انداریستی.»

داستون بیگریستی از کتاب مقدس: انجیل لوقا فصل ۱۵ آیه های ۱۱ تا ۳۲

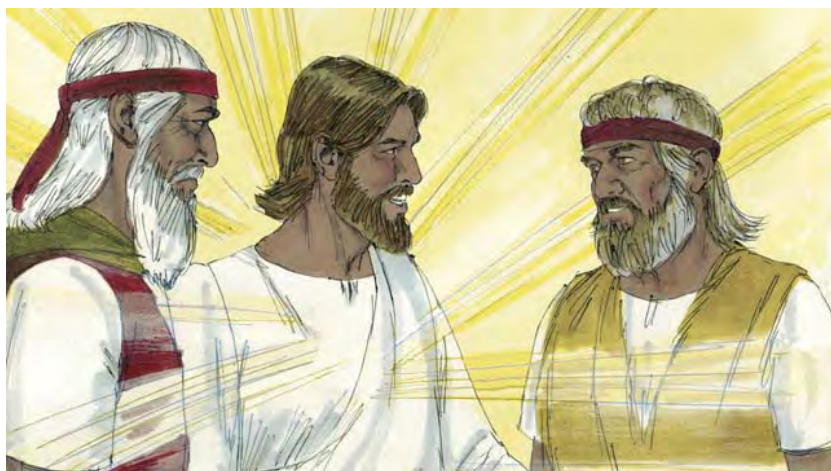
۳۶- مسیح دیم ډگرګوناوی

ای رو عیسی سودونه شاگردونش خو ینی پترس، یعقوب و یوحناش اوقورچه بوشو کوه جور باهم دويا یرنډه. (یوحنايي که عيساش تعمید ادای، ای آدم ديه وه).

دوعا موقوده عیسی دیم خورشید وارینا مدزخشت و لباسش د ایسبیه نور گردست. بین ایسبی آوه که زمینده باینه چی نوه اصلا.

آ موقع موسی و ایلای نبی آنداریستینده. آنا صدسال پیش زندی میرچون زمینه د. آنا عیساوی دربارہ ی جاوہ مرگ کہ خیلی زو موقوستی اورشلیمہ اتفاق بیگینہ گهشون بز.

آ موقع کہ موسی و ایلای عیساوی گپه وینده، پترس عیساو وچه: «چه خوره که آما انگا دریمون. بز سو دونه سینکا ساہدوم ایدنه اشته را ایدنه موسی را ایدنه د ایلایارا.» پترس حالی نوه چه ماچه.

هنوز پترس گپ تامونا نوه‌وی که ایدنه روشینه ابر بومه جیر، جاناش پگرچه و ندا بومه: «ام چمه فره که جاخو راضیمه جاوه گپ گوئرا.» سودونه شاگرد پتریسستینده پکتینده زمین.

عیسی دیش آنا جانا سر و واچه: «پاویا مترسا، آموقع که آنا دوره وره بشکستینده، بجز عیسی هیچ کیشون اوقاده نیوین.

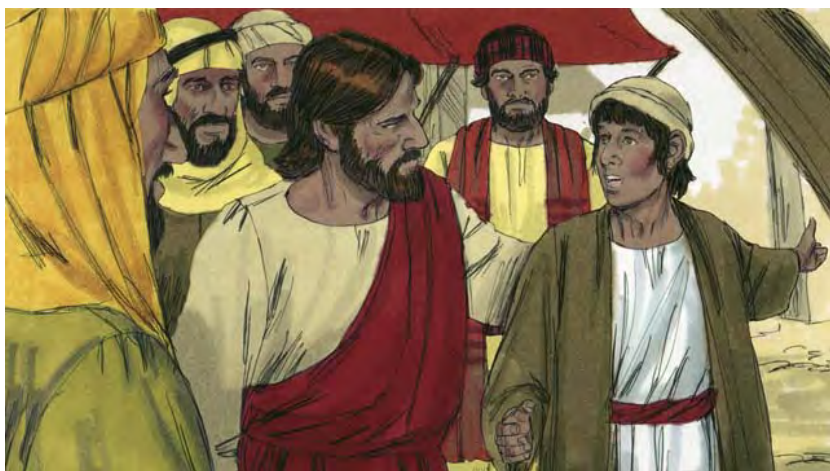

عیسا سو شاگردوی بومینده کوده جیر. آ موقع عیسی جاناش وات: «ئه جا چپایون که ویندی هیچ کس را هیچی مواجه یا. از خیلی زو مومورم هامون دوباره زنداممه بعد از جا موتونا بقیی را واجه یا که چییون ویندی.»

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۱۷ آیه‌های ۱ تا ۹، انجیل مرقس فصل ۹ آیه‌های ۲ تا ۸، انجیل لوقا فصل ۹ آیه‌های ۲۸ تا ۳۶

۳۷- عیسیٰ ایلعازرش زنده یه

ای نفر و که نومش ایلعازر وه، آویون دو خاکونش مریمه و مرتا، عیسی نزدیکه رفقون خو وینده. ای رو عیسی بشونچه که ایلعازر حسابی مریضای. وقتی عیسی جی خیرش بشونس و اچه: «ام مریضی جاوه مونوکوشه بلکم پلگی و جلال خدا همی را جا مونه معلومامه.»

عیسی با وجود اینکه جاناش موقوس، دو رو د آقاد که وه بمتد. بعد اینکه آ دو رو تاموناوه عیسی شاگردونش و اچه: «بایا اگر دوم یهودیه.» اما شاگردونش و اچون: «ای استاد، همین چند رو پیش وه یهودی مردم موقوچون اشته بوکوشنده!» عیسی جاناش جواب آدا: «چوما رفق ایلعازر آخوتی از باید جا پایرم.»

عیسی شاگردون جوابشون آدا: «خداوند، اِگه آ آخوتی، خوارامبه.» بعد عیسی واضح واچه: «ایلعازر بُمردی. خوشحالیم که آقاده نُویم تا شما بوتونا چمه ایمون بُرا.»

وقتی عیسی به جا شهری که ایلعازر زندگی‌ش می‌ه پَرَسَس. چهار رو وه که ایلعازر بُمردن خو زداوه وی . مرتا بیشیه عیسی پَلَف واچه: «سرورم، اِگه ته اِنگاهه ویشه، پرام مُنُفرد. آما از ایمون درم که هر چی که ته خدا خو بوقوی، اِشته را اَندیهه.»

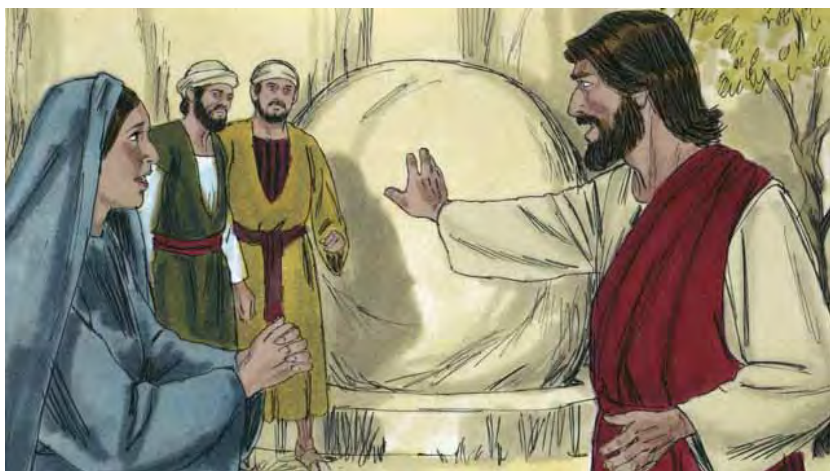

عيسى جوابش آدا: «آز قيومتيون زندگيمه. هر کس چمه ايمون بوره، حتی اگه بُفَره، زندامبه. هر کس چمه ايمون بوره ديه مُنْفَره. آيا چمه جي گپ ايمون ڊيري؟» مرتا جوابش آداي: «بله استاد از ايمون درم که ته مسيح خدا فريش.»

بعد مريمه بيشيه عيسى پَلَف و پکنه جاو يا و واچه: «سرورم، اگه انگاده ويشه پرام مُنْفَره.» عيسى جانا خو آپرست: «کاده جاپون جيره ږدي؟» آنا جوابشون آداي: «اينه قبر مونه. بيرو پشگه.» بعد عيسى پرئس.

ایلعازر قبر اینه غار وه که پرونشه اینه پله سنگشون آنه وی. وقتی عیسی بَرَسَس قبر سَر جاناش وات: «سنگ پکشا کنارا! اما مرتا واچه: «چهار رو که ا بُمردی. الون دیه جاوه جنازه بوش پگردی»

عیسی جوابش آدا: « مگه نواتیم اگه همه ایمون بُورا پلگی خدا میوینا؟» بعد جا سنگشون پکشست کنار.

بعد عیسی پشگسست آسمونه واچه : «پیوم، اشته شکر می‌رم که چمه مَشونی. موزونمه که همیشه چمه گوشه می‌یری، ولی جیم جی مردمون واسین که انگاره ینده واتیم، تا ایمون بورنده که ته چیمی بَروستای.» بعد پلنده صدا وی واچه: «ایلعازر، بی بُرا!»

ایلعازر، همی که یونش کفن مونه وه قبرمونه بَرومه. عیسی جاناش وات: «جاوه اوشارا تا بوتونه را بَیشو.» خیلی از جا یهودیون که جی معجزیشون، وین عیسا شون ایمون بو.

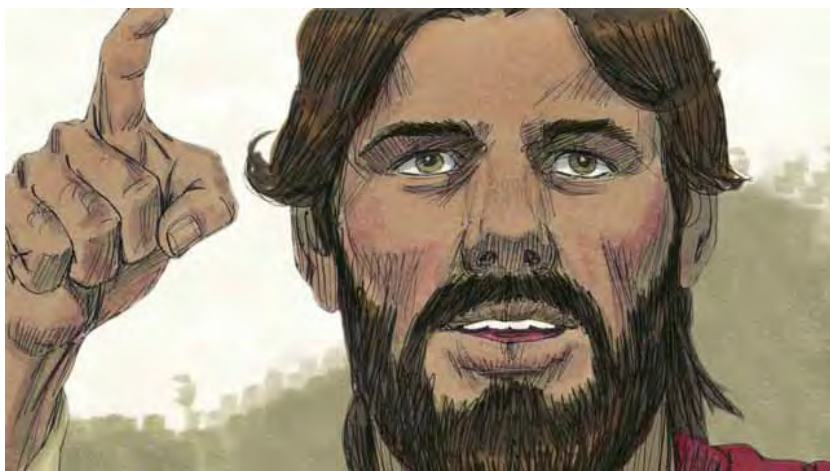

آما يهود پله شخون خسفتيشون بؤخا، بعد گرداوينده همدییر دور تا عيسايون ايلعازر را نقشه پکشنده که جانا بؤکوشنده.

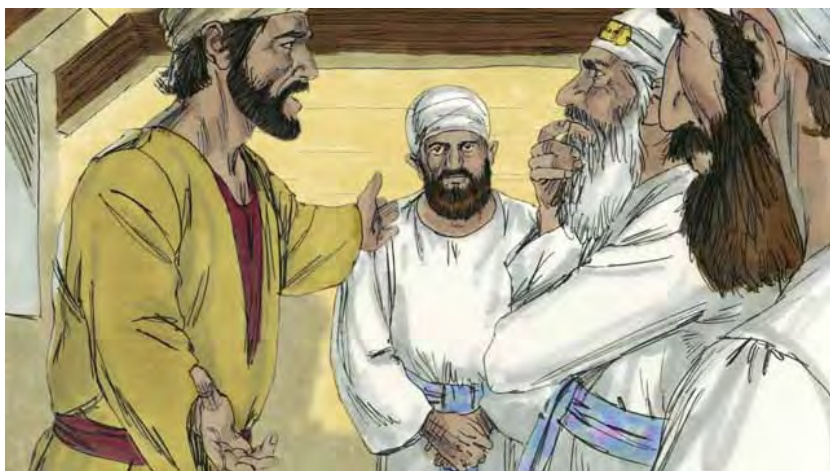
داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: انجیل یوحنا فصل ۱۱ آیه های ۱ تا ۴۶

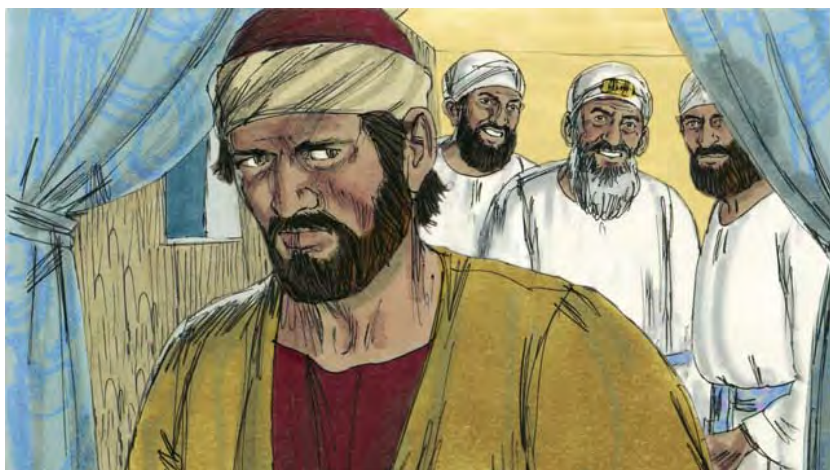
۳۸- خیانت به عیسی

یهودیون هر سال، عید پسخ شون جشن مگه. اِم جشن، جاناش خیال ماشین که چین خدا صدها سال قبل، جاناش پییون از نوکری مصر خو نجات اداوی. نزدیک سو سال بعد از جاو که عیسی شورپاش پرده وی همی را نصیحتش میه، شاگردونش واچه که موفوش عید پسخ جانانوی اورشلیمه د جشن بگرم. آ جیشته واچه که آقاده جاوه موکوشنده.

یهودا اینه عیسی شاگردون خو وه و خزانه دار گروه شاگردون وه. ویشتر وقتون د جا خو فلیش مودوزچه. بعد جا که عیسی و شاگردونش به اورشلیم پرستینده، یهودا بوشو یهود کاهن اعظم پل و جانا را پیشنهادش ادا که عیسی لو ادمه یاقاش چمه را فل آده یا. آ هالی وه که یهود پلون عیسی مسیحی وین قبول ندرنده و موفوشون جا نکشنده.

يهود پله شخون به رهبري كاهن اعظم، خيانت يهودا واسبن و تحويل آديين عيسي به، سي دونه سكه نقريشون جاو را اداي. درست همي باين كه پلون پيشگوييشون پرده وي. يهودا قبولش يه و فليش اگه و راکت. از آقا به بعد آ فرضت په يه وه كه عيسي تسليم جانا يره.

عيسي اورشليم د، عيد پسڅش شاگردونش بي جشنش بگه. موقع شوم بوخاردن پسڅ، عيسي نوش بگه پاره يه و واچه: «بگرا بوخارا، ام چمه پونه كه شما را آنډم. جيوه چمه خياله بوخارا.» بييناوه كه عيسي واچه جانا خاطره يون آنډم و يونم جانارا قوربوني مييرم.

بعد عیسی پیلپیه شراپش پگه و جاناش وات: «ام چمه خمنه پیمون جدید مونه که شما گونا پبخشستن واسین میریجییه. جی کاره بعدا چمه واسین انجوم بدیا.»

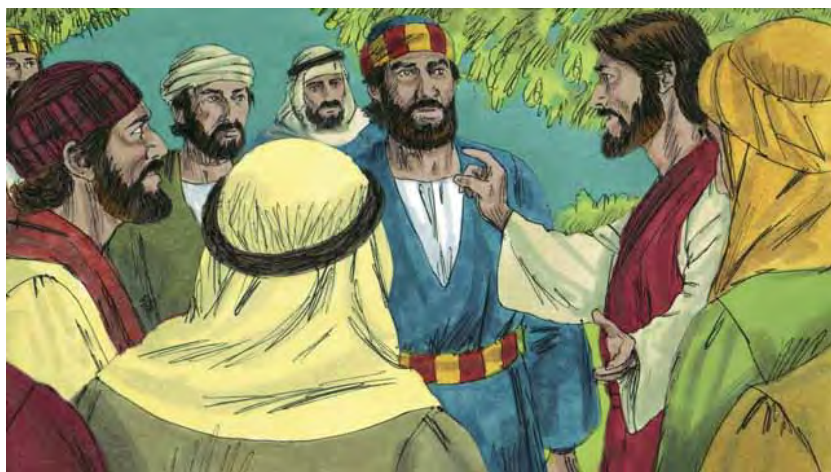

بعد عیسی شاگردونش وات: «اینه شماییون خو چمه خیانت مییرا.» شاگردون تعجبشون یه و واچون که بینه کار مییره؟ عیسی واچه: «آ کس که جی دژمه چمه خو انگره، خیانت کاره.» بعد نوش آدا یهودا.

بعد جا يهودا نونش اوقو، شیطون بوشو جا مون. آ بوشو يهود پلَف تا جانا کمک يره عیسی پگرنده. اما همه شو گردس .

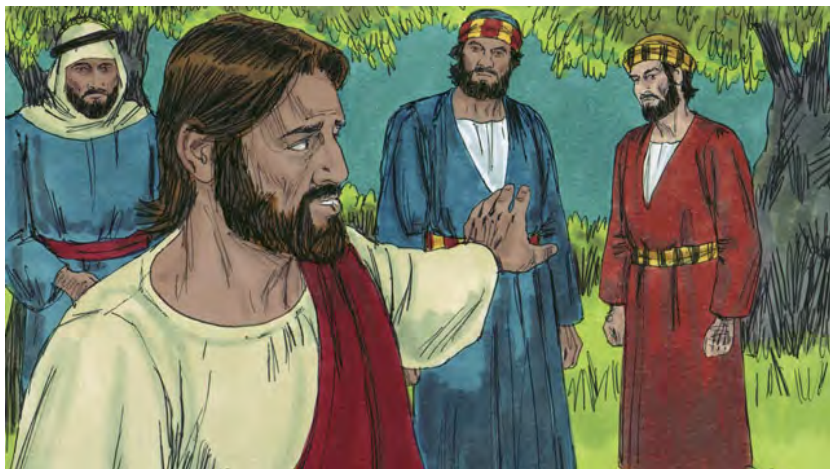
بعد از غذا بوخاردن، عیسی شاگردونش بی بوشو کوه زیتون ظرف. عیسی واچه: «اشو همه چمه تنا مرزا. چون که بینسیستی: «چوپون مزّمه و همه چروایون ولامبینده.»

پتروس واچه: «حتی اِگه همه اِشته وله یَرنده، از جی کاره مینییَرم.» عیسی جاش وات: «شیطون موتونه شما همی خوشترش یَره، اما از اِشته را دویم بیپردی که ایمونی بینه نیشو. باهمه ی جیوا، اشو، قبل اینکه خورس پُخِنه، ته سو را انکار میپری که چمه مشناسی.»

پتروس عیساخ وات: «حتی اِگه بُرم، اِشته انکار مینییَرم.» آوه کین شاگردون د بیین واچون.

بعد عیسی و شاگردونش بیشینده جتسیمانی رز. عیسی جاناش وات دویا یرا که شیطون نوتونه جاوه وسوسه یره. بعد جاش وله یه و بوشو خوشترش خلوت مون تا دویا یره.

عیسی سو را ببین دویاش یه: «ای پییوم، اگه امکون دره، اجازه آدی جی پیلییه زنج خو آنخارم. اما اگه الاده راه برای پَخسستن گونای بَشَر نییه، پس اشته کار انجوم موخاره.» عیسی ببین هولاوله وی که غرقش قطره ی خمن موشو. خدا اینه فرشتیش بُروستای تا جا تقویت یرنده.

بعد هر سیری دویا یردن، عیسی آنگردس شاگردونش پلف، اما جاناش خاوه د میوین. سومین بار که آنگردس واچه: «پاوه یا، ا خیانتکاره شاگرد اینگادره.»

یهودا، یهود پلون بی، سربازون و پله جمعیتی وی بومه. آنا خوشترشون بی شمشیریون چوشون دشت. یهودا بومه عیسی طرف و واچه: «سلام ای استاد» و جاش ماچه یه. ام ای نشون وه که عیساخ اوردنجه یهودیون که دستگیره یرنده. عیسی جاش وات: «یهودا، آیا چمه ماچه یردنی وی چمه خیانت مییری؟»

آموقع که سربازون، عيساشون پگه، پترس خوشترش شمشير برو و کاهن اعظم خدمتکارز گوش بيريبنجه. عيسي جاش وات: «شمشيري غلاف يه. از موتوئم پيئرم خو بوقوم که اينه لشگر فرشتون خو پروسنه چمه کمک. افا بايد پيئرم خو اطاعت یرم.» بعد عيسي جا مردکش گوش شفا آدا و همه شاگردون ويريتينده.

داستون بيگيريستی از کتاب مقدس: انجيل متی فصل ۲۶ آیه های ۱۴ تا ۵۶، انجيل لوقا فصل ۲۲ آیه های ۱ تا ۵۳، انجيل يوحنا فصل ۱۸ آیه های ۱ تا ۱۱

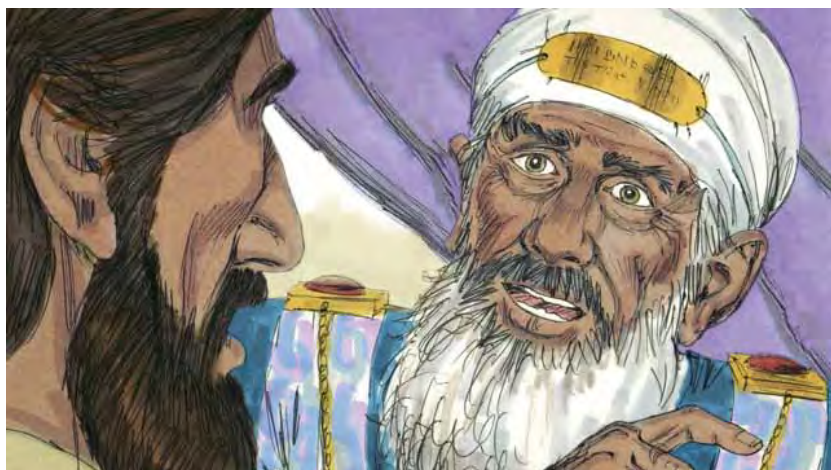
۳۹- محاکمه عیسی

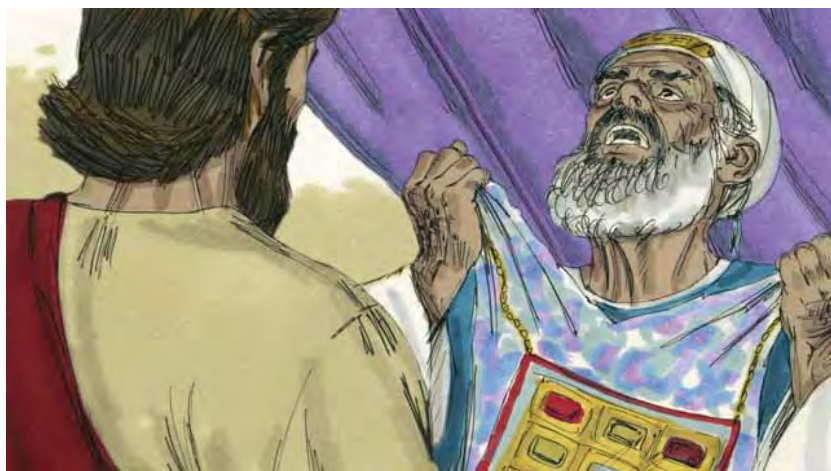
نیمه ی شو، سربازون بومینده عیساښون په کاهن اعظمه کیه تا جاوه خو بازجویی یرنده. پترس د جاوه پیه د مومه. وقتی که عیساښون په کی مون، پترس کی بره د آتش ځناره بشدای تا خوشترش گرمه یره.

یهود رئیسون، کیمونه د عیسی خو بازجوییښون میه. آنا تعداد زیادی شاهدشون بور تا عیسی تهت ژنده. اما، وقتی جانا گهون همدیر بی ای نوه، بنابراین رهبرون یهود، نوتونچون جاوه گونا ثابت یرنده. عیسی د هچ گپی نیزیشه.

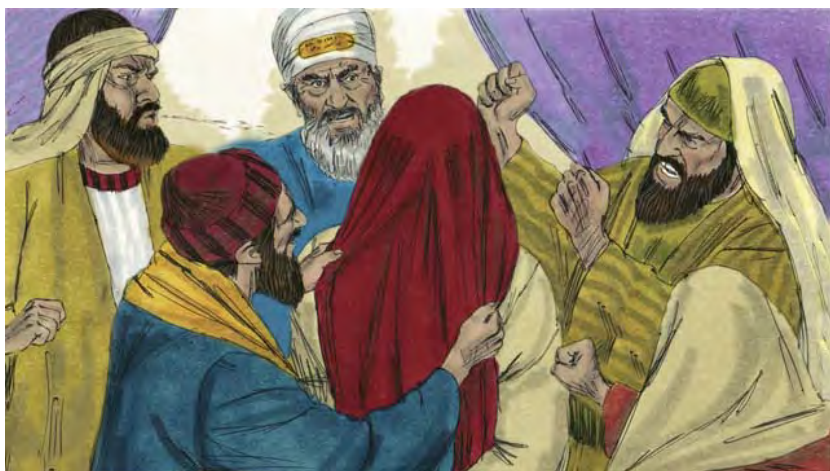

سرانجام کاهن اعظم پشگست عیسی و واچه: «چوما واتن آیا ت مسیح خدای زندی فریشه؟»

عیسی واچه: «بله ازیمه، ای رو چمه میوینا که خدا راسته دسه آنیشتیمه و آسمونه آنگردم زمین.»
کاهن اعظم که چی گیونش خو عصبانی اوه وی، لباسونش پاریش په و دادی وی الاده شخونش وات:
«آما الاده شاهذنمون منوقو همه بشونچون که آ واچه خدا فریمه چه رای آندیا؟»

یهود رهبرون همه در جواب کاهن اعظم واپچون: «آ سزاوار مرگه» عیسی چشمون بپچون و جاو دیم توفشون باشین و جاشون پزن و مسخریشون په.

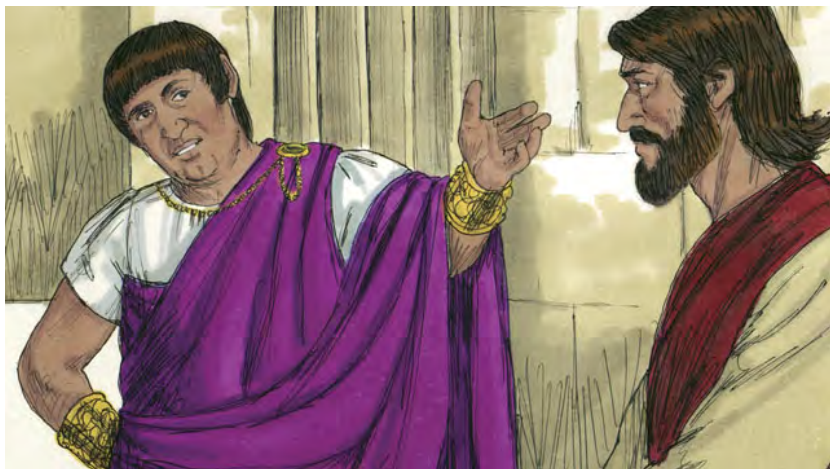
پترس که کی تر د بشتاوی. اینه کنیزه جاش وین و جاش وات: «تیده عیساوی ویشه.» پترس منکراوه ققنه ورا الاده کنیزه د همی جی گپش جاوی پزن و پترس هامونده انکارش په. آخره آنایی که اوفاده بشتاوینده جاشون وات: «هالیمون که ته ایدینه از عیسی شاگردونیشه چون تیده جلیلی پییشه.»

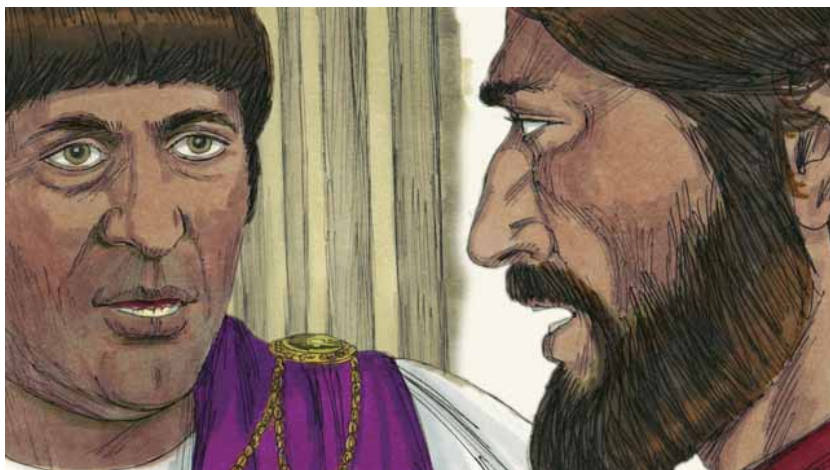
پتروس جا لحظه ڊ قسمش بوخا و واچه: «خدا چمه لعنت یره اگه از جی مرذکه پشناسمه» جا لحظه ڊ خورس مځنچه و عیسی اگردست و پترویش مشگشس.

پتروس بوشو و زار زار مرتبس و همی آ لحظه یهودای خیانتکار وینچه که یهود رهبرون عیسا شون به مرگ محکومه پردی. غم و غصه جاش پگه، بوشو و خودکشیش په.

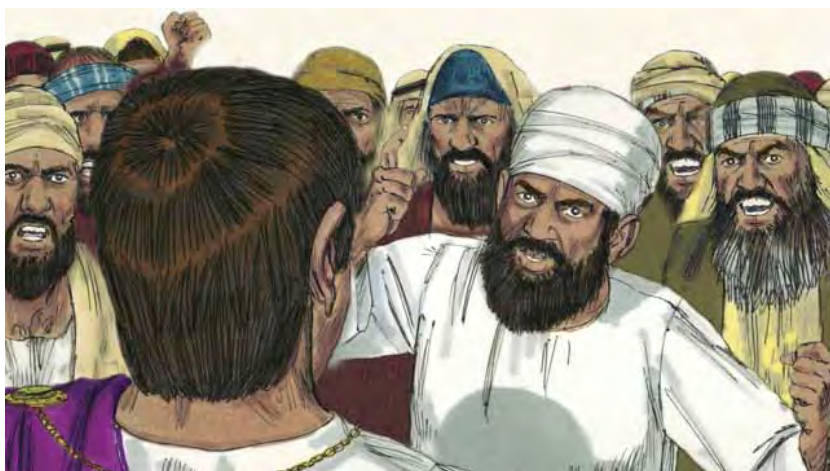

جي روون مونھ ڊ پيلاٽس ڪه روم فرمانده و. يهوديون را حڪمرانين ميه. يهود پٿون عيساشون بهه جا ٿلف. حانا درخواست ام و ڪه پيلاٽس، عيسيٰ به مرگ محڪوم ڀره. پيلاٽس عيسيٰ خو آپرسچھ ت يهوديون پادشاهيشه؟

عيسيٰ واچه: «درست ماچي. آما چمه پادشاهي زميني نيه. اگه بين موه، چمه پيژوون چمه را مچنگستينده. ولي ا بوميم جي دنيا مون، ڪه حقيقت خدا باره ڊ همي را وامج. هرڪس ڪه حقيقتش بوقو، چمه گپون گوش آنديه. » پيلاٽس آپرسست: « ڪه حقيقت چه با؟ »

پیتالس پس از گپ پزندن عیسی بی، بیشینده جمعیته ور و پیتالس واچه: «آ گوناھی جی آدمه مونه نیویندیمه که مُسَخَقه مرگ گرده.» ولی سران یهود و جمعیت دایشون پزن. واچون: «جیوه ضلیب بکشا» پیتالس جوابش آدا: «آ گوناهاکار نیه.» ولی آنا اومکتو صدای بلند تری وی غربدیشون بکشتست. بعداز جا پیتالس برای سؤمین بار واچه: «آ گوناهاکار نیه.»

پیتالس برای اینکه مثرست شورش گرده، قبولش یه و عیساخ آدایش سربازونش دُست تا جا ضلیب بکشدنه. سربازان رومی عیساخون شلاق پزند و لباس سلطنتیشون تن یزدنست جاو و تاجی از جنس خار آناپشون جا سُر. بعد از جا خنده بی واچون: «زنده باد پادشاه یهود.»

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: انجیل متی فصل ۲۶ آیه ۵۷ و فصل ۲۷ آیه ۲۶، انجیل مرقس فصل ۱۴ آیه ۱۵ و فصل ۱۵، انجیل لوقا فصل ۲۲ آیه ۵۴ و فصل ۲۳ آیه ۲۵، انجیل یوحنا فصل ۱۸ آیه ۱۲ و فصل ۱۹ آیه ۱۶

عیسی به صلیب پکشستن

بعد جا که سربازون عیسا شون مسخره یه، جاشون په بر تا به صلیب پکشنده. آنا جاشون مجبوره یه که خوشترش صلیب پکشه.

سربازون عیسا شون ای یاقا په که جلجتا (یعنی کلی اسقونج) مواچون و دست . پاش مخی بیزیشون صلیب سر. اما عیسی واچه: «ای پیوم! جی مردم پېخش، چون ک حالی نیینده چی میړنده.» به دستور پیتلاتس جاو جور سره ایڼه سنگ نوشتیشون آنا که جاوه سره بېنېسیسته وی: ام یهود پادشاه.

بعد جا، سربازون عیسی ارمزون سره پوشکاشون باشین. جی کاری بی کتاب مقدس از قبل واته انجومش بخا که مواچه: «ارمازونم خوشتن مونه قسماشون په و چمه سترین ارماز سره پوشکاشون باشین.»

سربازون همزمون دونه دزدشون د به صلیب پکشدنس و عیسا شون صلیب سره د آنايشون جانا موناقا. اینه جانایون خو عیسا ش مسخره میبه، اما آوکین جاش وات: «آیا ته خدا خو منترسی؟ اما گنا کاریمون اما اِم مُردک بی گناي.» بعد عیسا ش وات: «ای عیسی! چمه خوشتنری پادشاهی مونه خیالی بور.» عیسی جاش جواب ادا: «ت همی اړو چمبی بهشته دریش.»

یهود پله شخون و مردمی که آقاده وینده عیسا شون مسخره په و واچون: «اگه ت خدا فريشه صليپ خو بی جیر و خوشننری نجات ادی! بعد اما اشته ایمون موروم.»

اگر چه نمرج و، اما پاک جا هولکی آسمون تارکاوه. ام تارکا تا سو ساعت ادمیش دشت.

بعد عیسی دایش پزن: «تاموناوه. ای پیوم، خوشترم روح واگذاره میترم اشته دسون.» بعد سرش خوله یه و خوشترش روح تسلیمش یه. وقتی که یونش ادا زمین پلرزس و معبد پله پرده، که مردمش خدا حضور خو جویاش پرده وی جور تا جیر دویاراوه.

عیسی خوشترش بمردنی وی ای راش اوشا تا مردم بوتونیده بانده خدا پلف. وقتی نگهون رومی جیواش وین، واچه: «راستی که مردک بی گنا و. آ خدا فر وه.»

بعد دو نفر از یهود پلون، نیفودی موسیون یوسف که ایمونشون دشت که عیسی همی آ مسیح موعود، پیتلاتس پلف بیشینده و بوقوچون که عیسی جنازه تحویل اگرنده. آنا جنازشون اوپیشدست کتوننی پارچی مون و آنایشون سنگ قبر مون و اینه پله سنگشون د فلاشون دا قبر پرون تا پهنده.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب انجیل متی باب ۲۷ آیه‌های ۳۷ تا ۶۱، کتاب انجیل مرقس باب ۱۵ آیه‌های ۱۶ تا ۴۷، کتاب انجیل لوقا باب ۲۳ آیه‌های ۲۶ تا ۵۶، کتاب انجیل یوحنا باب ۱۹ آیه‌های ۱۷ تا ۴۲)

۴۱- خدا عیسی مُردون مَوْنِه پامییره

بعد جا که سربازون عيساشون به صليب بکشتست، قوم يهود پلون پیتلاتس پلف بيشينده و واچون: «عيسى دوروش وات که بعد سو رو موردون مونه پامم. جا خاطره که شاگردونش نوتوننده جاو جنازه بډوزينده بايد ای نفر مامور يروم تا سو رو قبر هادربا. اگه بوتوننده جنازي بډوزينده، آ موقه انا ادعا مييزنده که موردون مونه پاوی.»

پیتلاتس واچه: «سربازون خوشتئری بی په تا آقایی که موتونی قبر خو حواسیه گرده.» بعد جا انا سنگی که قبر پرونه و سفتاشون په و سربازونشون انا آقاده نگهونی آديينده، تا هيشکه نوتونه جنازي بډزده.

چون رو بعد جی‌زدن عیسی، یعنی رو شبات کار بیردن ممنوع و، هیشکون از عیسی رفقون خو نوتونچون بیشینده قبر سر. اما رو بعد ضیکی زونا، چنه جا زنون خو حاضراوینده بیشینده عیسی قبر سر تا جا چنازه خوشبو یرنده.

قبل اینکه زنون آقا پرسینده، قبر پَلفه اینه پله زلزله گردس. اینه فرشته آسمونه نازل‌اوه، قبر پرونه سنگش غلاش دا کنار و جاو سر آنیشیت. آ فرشته لایب آسمون برق بری مؤشسته. نگه‌بونون که جاوشون وین بین پتیرستینده که مُردی وری پکتینده زمین.

آ موقه که زنون قبر سر پرستینده، فرشتیه جاناش وات: «مترسا! عیسی انگاده نییه. آ همی باین که وُعدیش آداوی مُردون مونه پاوی. قبرمون پشگسا و وینا.» زنون قبر مون پشگستینده و آقاده که عیسا شون آنه وی وینچون ولی جنازیشون آنډاست.

بعد جا فرشتیه زنونش وات: «پشیا شاگردون واجیا که عیسی مُردون مونه پاوی و قبل شما به جلیل می‌شو.»

زَنون همی که تعجبشون پرده وی و خوشحال وینده بیشینده شاگردون طَرف تا خوشه خَبر پَرسَتننده جانا.

همی که زَنون میرویتینده که جی خوشه خَبر شاگردون را آدیننده، ایئده عیسی جانا پَرونه ظاهراره. آنا جا پَرونه سجدیشون په . عیسی جاناش وات: « مَترسا! پشیا چه شاگردون واجیا که بیشینده به جلیل چه آقاده میویننده.»

داستون بیگیرییستی از کتاب مقدس: (کتاب انجیل متی باب ۲۷ آیه ۶۲ تا باب ۲۸ آیه ۱۵؛ کتاب انجیل مرقس باب ۱۶ آیه‌های ۱ تا ۱۱؛ کتاب انجیل لوقا باب ۲۴ آیه‌های ۱ تا ۱۲؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۲۰ آیه‌های ۱ تا ۱۸)

۴۲- عیسیٰ آگِردَسْتَن به آسَمون

آ روی که خدا عیساښ مُردون مونه پایه، دو نفر جا شاگردون خو موقع بیشین به اینه جا نزدک شهرن، هر چي که عیسی را اتفاق پکته وی گهشون مزن. آنا امیدشون دشت که عیسی همی آ مسیح موعود گرده، آما جاشون بکشته وی. حالا زنون ماچنده که دوینبرا آ زنداوی، آما شاگردون حالی نیوینده چی باوره یرنده.

عیسی شاگردونش نزدکاوه و جانا بی گهش پزن اما آنا جاشون نشناسست. عیسی جانا خو آپرسست که چی باره د گپ مزنده. عیساښون وات گهشون جی اتفاق باره دره که چند رو پیش عیسی را پکته وی. آنا فکرشون میه عیسی اینه غریبیه که اورشلیم اتفاقون خو بی خبره.

بعد عیسی جانارا توضیحش آدا، که خدا گپ مسیح درباره د چیش واته وی. خیلی وقت پیش پیامبرون واته ویشون که شریرون مسیح شون شکنجه آدا و جا موکوشنده ولی ا سومین روه د زندامه.

وقتی آ دونه مردک پرېستېنده، تقریبا شو گردسته وی. آنا عیسی خو دعوټشون پرده وی که شو جانا پلغه بیمینه، آیده جاناوی بوشو اینه کی مون. وقتی آنېشتېنده شوم سفری سر، عیسی نوش اوقو شکرش یه و پاریش یه. ایږده چوشمونشون اوشارییست بی لنگی جاشون پشناسست. ولی عیسی همی جا لحظه جانا چشم پرونه غیباوه.

آ دونفر هنديروڻ وٽ: «آ عيسيٰ و، جي واسين ڪه آ ڪتاب مقدس بينيستون چوما را مواچہ ڊلمون تن تن مي زيش.» بعد جا بدون لنگاوڻين اڳر دستينده اورشليم و موقعي ڪه پريسستينده، شاگردوڻشون وٽ: «عيسيٰ زنديهه! آما جامون ويندي.»

همي جا حاله ڊ ڪه مشغول گپ پڙندن وينده، ايڏهه عيسيٰ جانا مونا قاده ظاهر او و واچه: «يونيون سلومت گرده!» شاگردون فڪر شون يه ڪه روح ميوينده، آما عيسيٰ واچه: «چرا پترسستيون! شڪ درا ڪه از عيسيٰ گرديم؟ چمه دست پا پشگسا، ارواح چمه وارين جسم ندرنده.» و جي واسين ڪه جانا حالويه يردنه ڪه روح نيهه، جانا ش وٽ ايچي آده يا از بوخارم. آنا اي تيكه ماهيشون آدا جاوه و عيسيٰ جاش بوخا.

عیسی واچه: «از شمام وات که هر چی کلوم خدا مونه د چمه باره د واته ویشون، باید انجوماوه. بعد جا عیسی جاناش کمک په تا خدا گپون بهتر بلډه گرڼده. ا واچه: «جا قدیمون، پیامبرون کتابون مونه د بینیسټه ویشون که مسیح موعود باید سختیون زحمت پکښه، بُفره و سومین رو موردون مونه پاوه.»

«پیامبرون همچنن بینیسچیون که چمه شاگردون خدا گپون اعلومه میړنده و همی را ماجنده که باید توبه یرنده. هر کس که توبه یره، خدا جا گونایون مېڅښه. چمه شاگردون اورشلیمه د شرویاشون پردی جی پیام واتیین را، بعد همه ملت و قوم مون میشینده. شما همه شاهد چمه گپون و تموم ائتافون پیون که چمه را پکتی.»

عیسی جا چهل رو بعد اینکه موردون مونه د زنداوه وی، چندين را خوشترش شاگردونش اوردنجه. آ حتی ای بار خوشترش هم زمون پونصد نفر د ويشترا اوردنجه. آ چن زوشی وی خوشترش ثابتنش يه به شاگردونش که زندييه و به جانا دربارہ ی پادشاهی خدا بلداس مدا.

عیسی شاگردونش وات : «خدا پاک زمینیون آسمون اختیارات آدایشه چه. پس بشیا همه ی قومون چه شاگرد یرا و جیوه به نوم پییه، فر و روح القدس غسل تعمید یرا و جیوه بلده دیا که چیین پاک جا دستورونم که شما را آدا إطاعت یرنده. خیالییونه گرده که از همیشه شماوی پییه.»

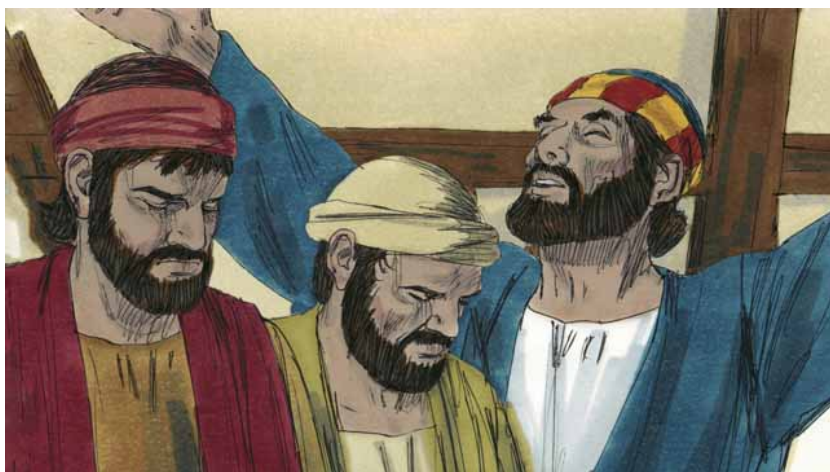
چهل رو بعد جا که عیسی موردون مونه پاوه شاگردونش ببین وات: «اورشلیمه د بَشدا یا تا چمه پییه روح القدس بوروسته، شما را قدرت ادییه.» بعد جا عیسی جانا چشمون پرویه آسمونه ظَرْف بوشو جور و ابر مونه ذیاراوه. عیسی خدا راسته دَس سَر آنیشت تا همه چی حکومت یَره.

داستون بیگیریهستی از کتاب مقدس: (کتاب متی باب ۲۸ آیه‌های ۱۶ تا ۲۰؛ کتاب مرقس باب ۱۶ آیه‌های ۱۲ تا ۲۰؛ کتاب لوقا باب ۲۴ آیه‌های ۱۳ تا ۵۳؛ کتاب یوحنا باب ۲۰ آیه‌های ۱۹ تا ۲۳؛ کتاب اعمال باب ۱ آیه‌های ۱ تا ۱۱)

۴۳- شروع کلیسا

بعد از ام که عیسی به آسمون اگرددس، شاگردون باین که عیسی دستورش آده وی، اورشلیمه د بمندینده. ایمون دارون مورتب باهم گردامیوینده تا دوعا یرنده.

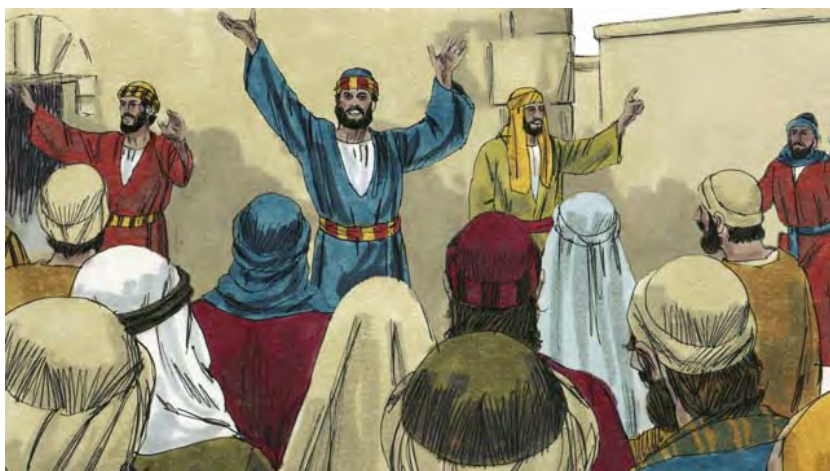

یهودیون هرسال روه مهمی به نومه پنتیکاسته جشنشون مگه که مصادف با پنجاهمین روه بعد از عید پسخ وه. پنتیکاست یهودیون جشن برای برداشت محصول گندم وه. آنا از سرتاسر دنیا به اورشلیم مومینده تا جی جشنه باهم برگزار یرنده. جا سال، جشن پنتیکاست، حدود ای هفته بعد از بیشینه عیسی به آسمون اتفاق پکت.

موقعی که با ایموندارون همدیگر دوره گرداوه وینده، ایبده ای صدا عین شدیده یاوا صدا بشونچون. بد جا ای چی آتش وری بومه همه ی جانا سر آتشاش گه. ا موقع همه روح القدس خو پراوینده و خداهون به ژبونایی که مونوزونچون پَرسَیشون یه. روح القدس قدرت گب پَزندن به ژبونونش بیخُسته وی جانا.

وقتی مردومی که به اورشلیم بومه وینده، جی صداهون بشونس، دور هم گردآوینده تا ویننده چه اتفاقی پکتی. آنا بشونچون که ایموندارون کارای پله ی خدا اعلومه میبَرنده. آنا از جی موضو شگفت زداوینده، چون موتونچون جانا گیون حالیاوینده. جانا کَشُوره، مردم الایه ژبونشون دَشت. شاگردون اسرائیله خو وینده و فقط موتونچون به ژبونای آرامی، عبرانی و یونانی گپ پَزنده. آما آنا بشنچون که شاگردون به جانا ژبون مادری خدا کارون اعلومه میبَرنده.

بعضی ده واچون شاگردون مستاوینده. اما پترس بشتا و جاناش وات: «گوش یرا! اِم مردم مست نیینده! بلکه اِم همی آ یوئیل نبی پیشگوی یه که خدا واته ویشه: «روای آخر، از خوشترم روح به همه بشریون میبرم.»

«ای قوم اسرائیل، عیسی ای نفر و که عجیب غریب کارونش انجام آدایشه تا خوشترش چما پشناس دنه. آ بوتونس با قدرت خدا عجیب غریبه کارون بیره و شما جیون موزونس و شاهد جی کارونش ویون اما هامون د جاویون به صلیب پکشت.»

«عیسی بمرد، ولی خدا جاوش دوباره مُردون مونه پاش یه و اِم گپ پیشگوییه جا پیامبریّه که وّاچه: ته منرزی که عزیزه زارینه ری یون قبر مونه فاسداوه. اما شاهدیمون خدا عیساَش مُردون مونه پاپردی.»

خدایی که پییا، انه عیساَش آسمون د در بالاترین جایگاه که آسمونه مونه د یه، خوشترش راسته دسه آنیشدنستی همی باین که عیسی وّعدیش آداوی، روح القدوسش چمارا پروستا و اِم کارونی که انه میوینا و مَشونا همیش روح القدس مییره.

«شما عيسايون به صليب پكشست، آما هالي گردا كه خدا جاوش، خدا و مسيح معلوماش پردی.»

مَرْدَمَ شَدِيدَا تَحْتِ تَاثِيرِ پَتَرَسِ گِیَوَن قَرَارِشَوَن پِگَر وَ بَخَاطِرِ جِی هَم جَاخُو وَ هَم اِلَادِه شَاگَرْدَوَن خُو
اَپَرَسْجَوَن: «كه انه بايد چيزم؟»

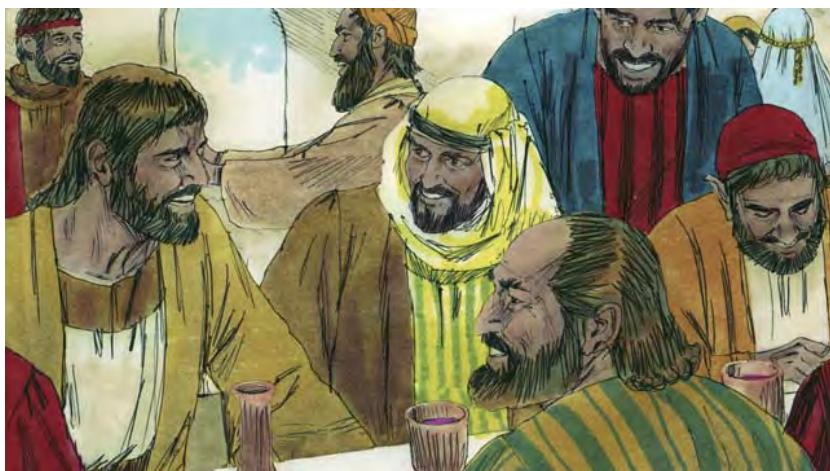

پترس واچه: «همه‌ی شما باید گونا‌یونیون بخشیدا و. پس توبه یرا و در نوم عیسی غسل پگرا. آ موقعی که خدا روح القدس هدیه د مبخشه شما.»

تقریباً سوهزار نفر گپونی که پترس پزنچه به جاوشون ایمون بو و شاگرد عیسی گردستینده. آنا غسل تعمیدشون پگه به جمع ایمون‌دارون اورشلیم کلیسا د پیوستینده.

آنایی که ایمانشون بورده‌وی، یکسره آجیایی که پیامبرون جانا را درسشون آندای گوشاشون مییه و همدیتر وی گردامیوینده، غذاشون موخا، دُعاشون میه و آنا جمع مونه خداشون مِپَزَسْش و هرچی که دُچون، باهمدیه شریکامیوینده و مردم جانا دُرباره د خیلی خور گِشون مَزند و هر رو، تعداد زیادی جاناش ایمون مو.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۱ آیه ۱۲ تا ۱۴ و فصل ۲

۴۴- گدا مَرَدَکَہ شفا پترسیون یوحنا طریقه

ای رو پتروسیون یوحنا به ظَرْف پَرستشه یاقا میشینده. دروازی کَناره اینه فُلجه مَرَدکَشون وین که گداییش مییه.

پتروس پشگسَس جا فُلجه مَرَدکه و واچه: «ا هیچ فلی ندرم که آدمِ اشته. اما آ چی که درم آندم اشته. عیسی نومه د پاوا و رابشه!»

خدا همی آنحظه جا مردکَش شفا آدا و آشروپاش په را بوشو و جانا ظَرْفه خوشحالېش مېيه و خداس وپېژستس. آدمونی که پېژستشگاه حياط مونه وينده تعجبشون په.

تندنا خپلی جمعیت گرداوینده تا جا مردکی که شفاس آنداسته وی ویننده. پترس جا جماعتش وات: «جی مردک شفا خو تعجب مېړا. اما جی مردکه قدرت واسین یا به دلیل خوشترمون دینداری شمامون آندا. بلکه ایم عیسی قدرته که جاش شفا آدا، چون اما به جاو ایمون دروم.»

«شما آنایی ییون که فرموندار روم خو بوقوستیون که عیسی بوکوشه. شما آ کس که همی را یون اندیه بوکوشتیون، اما خدا جاش موردون خو زنده یه. هر چند شما حالی نوه یون چی کارا مییرا، اما انبیا از قبل واته غفلیاشون یه که واته ویشون مسیح باید عذاب پکشه و بفره. خدا بوقوچه که بییناوه. پس توبه یرا و به طرف خدا اگردا تا آ شما گنایون پاکه یره.»

موقعی که پَرستش گاه شخون پترسیون یوحناشون گپون بَشونس خیلی غضبونیایونده. پس جانشون پگه و باشیشون زندون. اما خیلی از جانا که پتروسیشون پیغوم بَشونس، ایمونشون بو و تعداد ایماندارون به پنج هزار نفر پَرَسَس.

صاباینه رو، یهود پلون، پترسیون یوحناشون جا فلجه مردکی وی همرا پېرچون کاهن اعظمیون شخای مذهبی پلّف. انا پترسیون یوحنا خو آپرسچون: «چه قدرتی وی جی فلجه مردکیون شفا آدا؟»

پترس جوابش آدا: «إم مردک که شما روبه روده نّشدای عیسی مسیح قدرتی وی شفّاش آنداستی، شما عیسا یون به صلیب پکّشس، آما خدا جاش دوباره زنده په! شما جاییون زده په، آما الاده راه نجاتی وجود ندره، جزعیسی قدرتی وی!»

شخای مذهبی پترسیون یوحنا شجاعت خو تعجبشون په، چرا که آنا بی سوادپون معمولی وینده. آسان خیالشون کت که ام مردکون عیسی وی وینده. پس جانشون وات: «اگه هامونده عیسی باره ږ مردمی وی گب پزنا شما به شدت تنبیه مییروم.» آنا بعد از جی که پترسیون یوحناشون تهدیده یه جانشون آزاده په.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان فصل ۲ و فصل ۴ آیه ۲۲

استيفانيون فيليبس

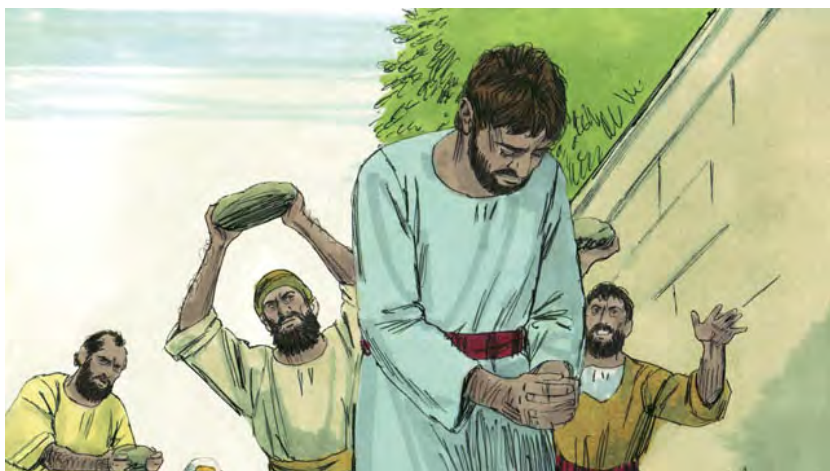
ایډنه از رهبرای کلیسای اول، ای آدم به نوم استیفان و که همه جا را احترام قائل وینده. روح القدس جاو را قدرتیون و حکمتش اده وی. استیفان خیلی معجزیش انجوم ادا و خیلیون جاوه گپون وی عیساشون ایمون بو.

روی که استیفان مشغول و عیسی درباره د آموزش آدییه، بعضی یهودیون خو که عیساشون ایمون نداشت شرویاشون په جَرِ بَت استیفانی وی. آنا خیلی عضبونیاوینده و به رهبرای مذهبی استیفان باره د به دورو واچون: «آما بشونستیمون که آ موسایون خدا باره د هَدره گپونش مزن.» پس رهبرای دینی استیفانشون بَگه و جاشون په کاهن اعظمیون بقیه رهبرای مذهبی پَلَف. بعدش دورو واجینه شاهدون ویشتری بومینده و جا باره د دوروشون وات.

کاهن اعظم استیفان خو آپرسچہ: «آیا آچی که ایم آدمون اشته باره د ماچنده راسته؟» استیفان جی سوال جواب خیلی گیونش کاهن اعظم را وات. آ وچه که خدا ابراهیم ژمونہ تا عیسی دوره خیلی پله کارونش یهودیون را انجومش آدا، آما ایم ال طایفه خیلی موقون جا خو نافرمونیشون یردی. استیفان جانش وات: «شما ای ال طایفه ی سر سختیون و خدا براڙره نافرمنیون. شما همیشه روح القدسیون زډ یردی، همی باین که چوما پیون همیشه خداشون زډه یردی و جاشون انبیا بوکوشتی. آما شما ای کاری بدتر از جانا بیپردیون، شما مسیحیون بوکوشتی!»

موقعی که رهبرای مذهبی جی گیونشون بشونست خیلی غضبانیاوینده، گوشونشون پگرچون و دادشون پزن. آنا استیفانیشون پکشس شهر یر و جاشون سنگساره په تا نمره.

استيفان جا حالی که يونس آدا دابش پڙن: «ای عیسی! چمه روح قبول یه.» آ موقع زانوش پڙن و دوباره دابش پڙن: «خدایا! جی گونا جینا خو مزون» و بعدش یونس آدای.

آ رو خیلی از اورشلیم آدمون شروپاشون یه به اذیت و آزار عیسی ظرّدارون و با ایمونون ویریتینده الاده یاقا. آما با وجود إم إتفاقون، آنا هر یاقا که میشینده عیسی باره د گېشون مزن.

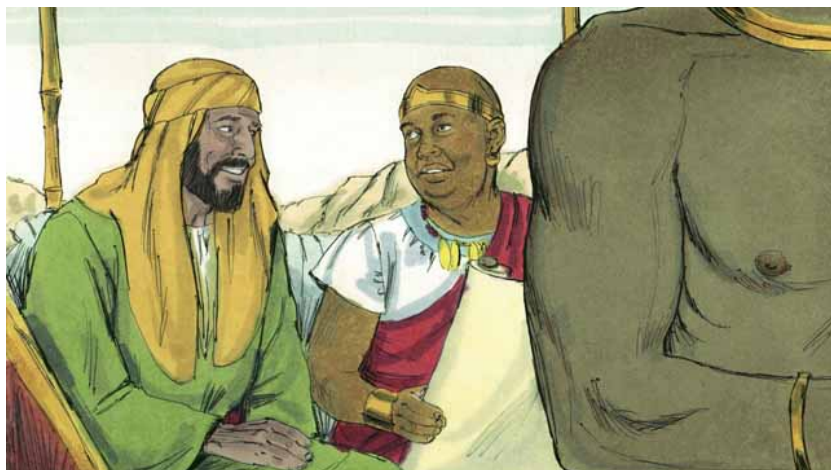
اینه شاگردون خو که نومش فیلیپس و خیلی از با ایمونه آدمون بی همرا، موقع ظلم د اورشلیمه ویریتنه وی. آپشه وی سامره، اوquadه عیسی باره د گهش مزن و خیلی از اوفا مردم نجاتشون آنداس. بعدش ای رو اینه فرشته خدا ظلفه فیلیپس را دستورش آدا بیشو اینه جاده بیابون مونه. موقعی که آ جا جادی مونه و اینه از حبشی مَهمه آدمون خو وینچه که خوشترش ارابی وی سفرش میه. روح القدس فیلیپسش وات تا بیشو جا مردک پلف و جاوی گب پزنه.

موقعی که فیلیپس نزدکاوه ارابی بشونچه که آ آدم حبشی ای قسمت از کتاب اشعیای نبی کارا مَخنه. اوقای که ماجه: «عین جا چروایی که قوربونی را مَبَرَنده و وَره ای که خوشترش پشم چینون پلفه ساکنه، هیچ ای کلمیش د نوات. جاوی ناعادلونه بَرخوردشون بیه و احترومشون نییه. آنا جاشون یون اگه.»

فیلیپس جا حبشی آدم خو آپرسجه: «آیا جا چی که مخنی حالیا مبی؟» حبشی آدم جوابش آدای: «نه. از مونوتونم جاوه حالیاوم مگر اینکه ای نفر چمه را توضیح آدیه. خواهش می‌کرم بیرو و چمه پَلفه آیشین. آیا اشعیا جی خوشترش باره د یا الاده کس ماجة؟»

فیلیپس بوشو ارابی مون و جاوه پَلفه آیش، بعدش حبشی را توضیحش آدا که اشعیا جا قسمت‌شون عیسی باره د بینستی. فیلیپس خیلی از قسمتون از خدا کلوم جاوه را توضیحش آدا و انجیل عیساخ پیغوم جاوه را پَرسدنس.

جی حاله د که فیلیپسیون حبشی مردک میشینده، پرسستینده اینه هوپه ویه. حبشی مردک واچه: « بشگه اینگاده ویهه یا! آیا مگرده غسل بییرم؟» و خوشترش نوکزر دستورش آدای که اراپی نیادره.

پس آنا پیشینده ویه مون و فیلیپس حبشی مردکش غسل آدای وقتی که ویه خو بومینده بږ، اییډه روح القدس فیلیپسش بیه الادیه یاقا. فیلیپس اوقاده د عیسی باره د موعظیش یه.

حبشی مردک سقرش به طرف خوشترش کیه اِدومیش آدا. آ از جیوه که عیساش بشناسستی خوشحال و.

داستون بیگیرپیستی از کتاب مقدس: کتاب اعمال رسولان باب ۶ تا ۸

۴۶- پولس مسیحی مگرده

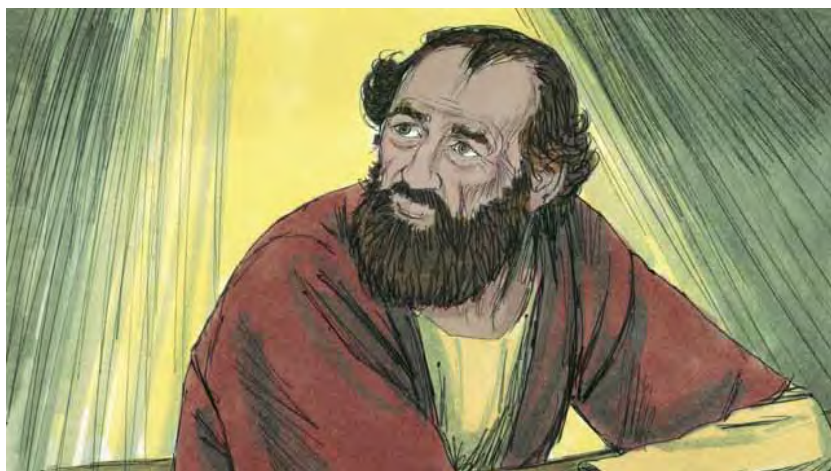
اینه مردک و به نوم سولس که جُونِیشه اِستیفان بوکوشتن موقه د، یهودیون اُرمازون هادرمومه عیساَش ایمون نِذشت. اَ مسیحیونش اذیت میه و اورشلیمه د جی کیه جا کیه مُشو تا مُردکون و زنون پُگره باشینه زندون. کاهن اعظم جاش وات که به شهر دمشق بیشو تا مسیحیون ک آفاده درنده دستگیره یره و اَگردنه اورشلیم.

بَعد جا سولس راکت بوشو دمشق، قبل اینکه اوقا پَرسه، نور دَرخشونی آسمونه طَرفه جاش دوروَر پُگره و پکت زمین. سولس اینه صداش بَشونچه که جاش وات: «شائول، شائول، چرا چمه اذیت مییری؟» سولس اَپرسنچه: «سرۆم ته کِیایشه؟» عیسی جاش جواب آدا: «عیسایمه. همی آ که جا اذیت مییری!»

آ موقه که سولس یاقاشه پاو، چُشمونش مینوینچه. زُفقونش جاشون دَمشق طَرَف بُروستا. سولس سو رو، هیچیش نوخا و اینخا.

شهر دَمشق مونه، شاگردی به نوم حنّانیا زندگیش میه. خدا جاش وات: «بشه جا کیه ای که سولس جا مونه آنیشتی خوشتنری دَسون آنی جا سَر تا دوباره بوتونه وینه.» اَمّا حنّانیا واچه: «خداوند! از بشونستیمه که ام مَرَدک چیین به جانایی که ایمون درنده آزار مَرَسْتینه.» خدا در جواب واچه: «بشه! از جام انتخابه پردی تا چمه نوم یهودیون و الادّه قَبیلون اِعلوم یَره. آ چمه نوم خاطره، سختی و بلای زیادی میوینه.»

بعد حنانيا بوشو سولس پَلَف و خوشترش دسون آنایش جاو سَر و واچه: «همی آ عیسی که راده اشته پرونه ظاهر او، چیمیش بَروستا تا ت خوشتری چوشمون سو به دَست بُری و از روح القدس پُراوی.» سولس بی لنگی بوتونچه دوباره وینه و حنانيا جاش غسل آدا. بعد سولس غذاش بوخا و زورش آگردس.

سولس بی لنگی موعظیش دمشق یهودیون را شروباش یه و واچه: «عیسی خدا فرا!» یهودیون خیلی تعجبشون یه، چون که آدمی که تقلاش مَزَن آنایی که ایمونشون دَشت بینه پَره، الون خوشش به عیسی ایمونش بورده وی. سولس یهودیون بی جَز بَش بیه. آ تاپتاش یه ک عیسی همی آ مَسیح.

بعد چند رو، یهودیون موقوفون سولس بوکوشنډه. آنا نفرونشون ټروستایشون تا چاو شهر دروازه ډ اندارنډه و بوکوشنډه. اما سولس جانا نیت حالیاو رفقونش جاشون کمک په تا ا ویریجه. ای شو جاشون آنا سبده مون و شهر دیوارون خو ټروستا جیر. بعد جا که سولس دمشق ډ ویریت، به موعظه یردن عیسی باره ډ ادمیش آدا.

سولس پوښو اورشلیم تا رسولون وینه، اما آنا جا خو پترسستینډه. بعد ای نفر که ایمونش دشت به نوم پرنا، سولسش په رسولون یلف. آجاناش وات که چیین سولس، دمشقه ډ با شجاعت عیسی خو تعریفش ميه. بعد جا و که رسولون سولسشون قبول په.

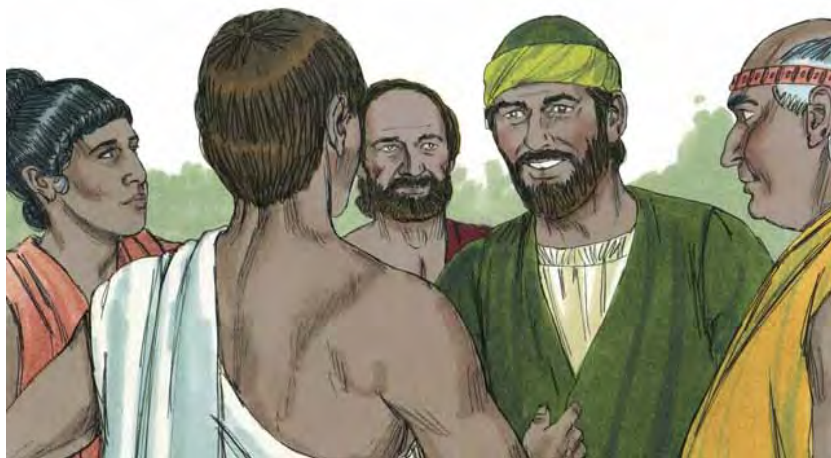
بعضی از ایموندارون که ستمه سر اورشلیمه د ویریته وینده، اینه دروه شهر به نوم انطاکیه بیشینده و عیسی باره د تعریفشون میه. ویشترین مردم انطاکیه یهودی نیوینده، اما برای اولین بار ایمونشون بو. برنابا و سولس بیشینده آقا به آنایی که تازه ایمونشون بوردی درباره عیسی ویشتر آموزش آدیینده و کلیسا تقویت یرنده. انطاکیه د و که آنایی که ایمونشون دشت به مسیح، برای اولین بار «مسیحی» مواجون جانا.

ای رو انطاکیه مسیحیون مشغول روجه و دویا وینده که روح القدس جاش وات: «برنابا و سولس ای کاری واسین که جینام جاو انجوم را واتیمه، جویا یرا.» بعد کلیسای انطاکیه خوشترشون دسون آنیپنده برنابا و سولس سر و جانارا دویا یرنده. بعد جانشون راشین تا عیسی خوشه خبر الاده یاقاپونه واجنده. برنابا و سولس به خیلی از مردم قبیله های جورباجور آموزششون آدا و خلیون ایمونشون بو به عیسی.

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب اعمال رسولان باب ۸ آیه ۳؛ باب ۹ آیه ۱ تا ۱۳؛ باب ۱۱ آیه های ۱۹ تا ۲۶؛ باب ۱۳ آیه های ۱ تا ۳)

۴۷- پولسیون سیلاس فیلیپی د

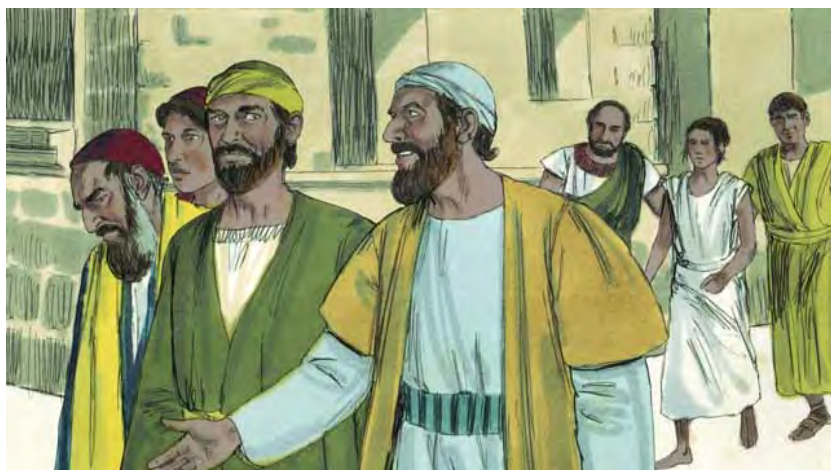

سولس آ موقه که سراسر رومه د مسافرتش میه، تصمیمش پگه که خوشترش رومی نوم که پولس و، استفاده یَره. ای رو، پولس زَققرش سیلاسی وی بیشینده شهر فیلیپس تا عیسی خوشه خَبر اعلومه یَرنده. آنا روخونی پَلَف که شهر بَره د و بیشینده. مردم آقاده گِردامیوینده هندیر دُور تا دوعا بییَرنده. آقاده آنا ایینه زینیاشون وین که نومش لیدیِه و که تاجر ویه. آوه خداهش موقوس و جاش عبادت میه.

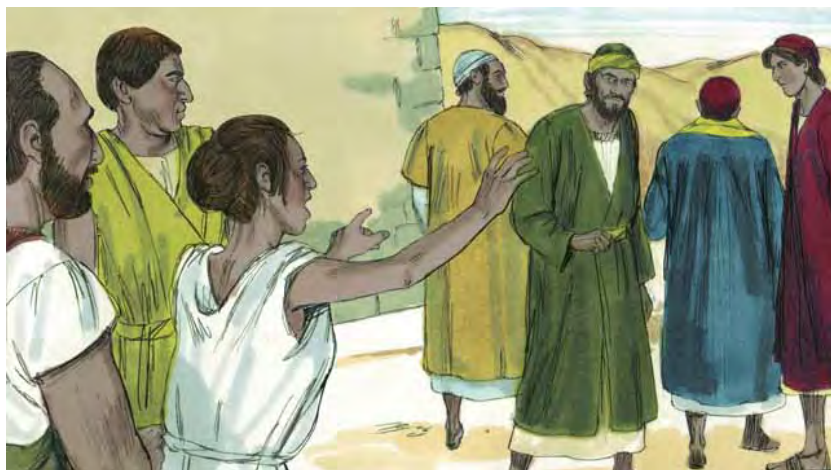

خدا لیدیاش توانمنداش یه به عیسی ایمون بوریه. پولسیون سیلاس جاواشون خانوادییَرش بی غسل آدا. بعد آوه، پولسیون سیلاسیش دعوت یه که جاوه کییه د بَشَتِنده و آنا د جاوه پَلَه د بَشَتاینده.

پولسيون سيلاس معمولا ياقايوني که يهوديون دوعاشون ميه، ميشينده مردمون ويندن. آقاده اينه کنيزه ويه ناپاکه روچش دشت و هر رو موميه جانا پی. اوه به کمک جی هذره روح، اينديش مردمون را پيشگويايش ميه همی جی راده که غيب گویی و سود زيادی اربابونش مژس.

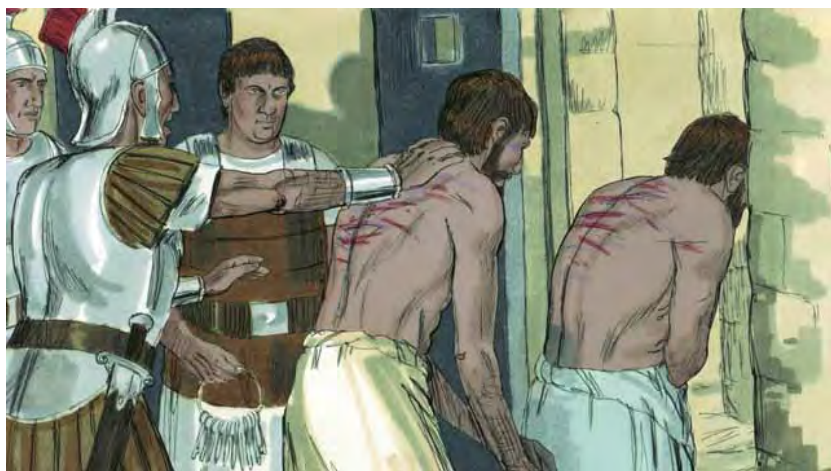
آ کنيزه آ موقه که آنا را ميشينده، دادرش مژن مواچه: «إم مَرَدَکون خدای متعال خدمتگزارانده آنا راه نجات شما را انوردينده!» اوه چندین رو بينه کارش بيه تا آخره پولس صبر سر اومه.

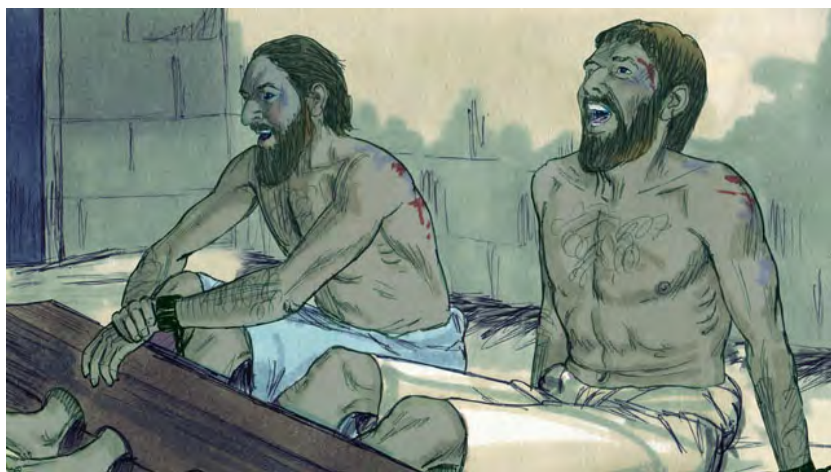
آخړه ای رو موقعی که کنیزه ددش مزن، پولس پشگنس جاوه دیم و به جا ناپاکه روحی که جاوه مونه ډ وه واچه: «به نوم عیسی جی تیتیه مونه ډ بی بر» ناپاکه روح فوری جاواش ولیه.

بعد کنیزه اربابون وینچون که چه اِتفاقی پکتی، خیلی حرصشون بَرومه. اِم به جی معنی وه که دیه مردم به جا تیتیه اربابون فل آنیدینده، چون که هالیاوینده بدون جا هَدَره روح، کنیزه دیه مونوتوَنچه غیب واجیه.

بعد جا، جا کنیزه اربابون، پولسیون سیلابشون په مقامات رومی پُلَف. آنا پولسیون سیلابشون کتک پزن و باشیشون زندون.

آنا پولسیون سیلابشون په ای باقایی از زندون که ویشترین نگهبونوش دشت. باشیشون، آنا همی بیین جانشون پایون د چو پله تیکون بی پېچون. با همی جی وَا آنا نیمه ی شو، شعری دربارہ ستایش و پرستش خدا مخېشون.

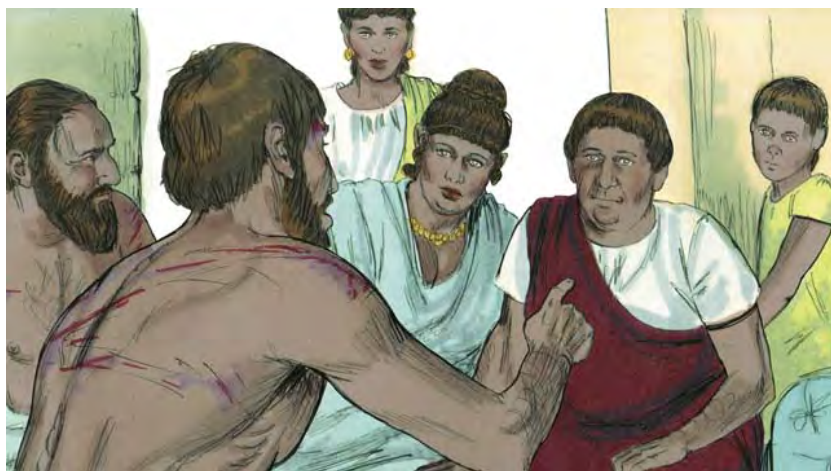

ای ټډه، شديده زلزله گړدست! زندون پاک برون اوشاريست و همه ی زندونیون زینجیره د بیرجیست.

بعد زندون بون پاوه و وینچه که زندون برون واژنده. آ فکرش بیه که پاک زندونیون ویریتینده و از ترس چی که مقامات رومی جاو مجازات یرنده، تصمیمش پښه که خوشترش بوکوشه. آما پولس جاش وین و دابش پزن: «خوشتری صدمه مزن! آما همه ینگادریمون.»

زندون بون ترسون لږزون بوشو پولسيون سيلاس پلف و آپرسست: «چی یرم تا نجات اندارم؟» پولس جوابش آدا: «جا خداوند عیسی ایمون بو. بعد ت و خانوادی نجات اندارا.» بعد زندون بون، پولسيون سيلاش ببه خوشترش کیه و جانش زخمون بيشو. پولس عیسی خوشه خبر همهی جانایی که کیه د وينده واچه.

آ زندونيون و پاک خانوايشون ايمونشون بو به عیسی و پولسيون سيلاس جانشون غسل آدا. بعد زندون بون پولسيون سيلاس را غذاشون آدا و هندیير بی شاديشون بيه.

رو بعد، شهر پلون پولسيون سيلانيشون زندونه د آزاده يه و جانا خو پوقوچون که فيليپی د بيشينده بر. پولسيون سيلاس بيشينده ليدیه و چنډونه رفقونشون ويندن و بعد شهر د بيشينده بر. خوشه خبر عیسی باره د هی زياداموه و کلیسا پلاموه.

پولس و الادہ مسيحيون پلون خيلي شهرون سفرشون ميه. آنا به ټلده ديین و گپ پزندن عیسی خوش خبر باره د مشغول وينده همی بيین آنا زياد ناميشون بينيست که آنایي که ایمونشون دشت کلبسا مونه د ټلده ديینده و تشويقه یرنډه. بعضی جی نامون خو کتابونی از کتاب مقدس گړدستی.

داستون بيگيريیستی از کتاب مقدس: (کتاب اعمال رسولان فصل ۱۶ آیه های ۱۱ تا ۴۰)

۴۸- عیسیٰ مسیح وعده آدیستی

آ موقه خدا دنياش ساڤدا، همه چي تكميل و و گونا نو. آدميون حوا همدییرشون موقوست و خداشون د علاقه دشت. هیچ مریضی یا بُفَرْدَن نُو. اِم همی آ دنیایی و که خدا موقوچه.

شیطون به وسیله ی ماری که رَز مونه و ، حوایی گیش بَرَن. چون موقوچه جاوه سَر وازو بَرَنه. بعد آوه یون آدم گوناشون بیه. به دلیل گپ گوشه نیبیرْدَن جانا، همه ی آنمون محکوم به بُفَرْدَنْدَه.

حتی بخاطر گونا بیپردن آدم و حوا اتفاق وحشتناکتری د پکت، آنا خدا دشمنون گردستینده. در نتیجه از جا زمون تا الون، همه گونا شون بیپردی، هر که که جا موقع به دنیا ما خدا دشمنه. خدایون آدم مونه د رابطه ی خوری نوه، آما خدا موقوچه صلح برقرار کرده .

خدا وَعَدِيش آدا که ای نفر حوّا نسل خو شیطان سَر آنکونه و شیطان جاوه پاشینییه مگزه. به جی معنی که شیطان مَسِیح موکوشه، آما خدا جاوه دویَنبَرَا زنده میبَره. آ موقه مَسِیح وعده ادیسته شیطان زور برای همیشه بینه مَبَره. بعد چند سال، خدا روشیناش په ک عیسی، همی آ مسیحه که وَعده ادیسته.

خدا نوحش وات تا اینه کشتی سابییه که خانوادیهش جا طوفونی که موقو بَروسته خلاصه یره. بعد جا خدایابی که جاشون ایمون دشت نجات ادا. به جی زوش همه ی آدمون گونایونشون خاطره خَقشونه که از طرف خدا بفرنده. اما خدا عیساخ بَروستا که هر که جاش ایمون بورچه نجات آدییه.

صدها سال خاطره، کاهنون آدمون واسین خدا پَلفه قوربونی میپرنده. اِم کار مردمونش انوردنست که گوناخون بیپردوی و خَقشونه که خدا طَرَفه مُجازاتشون دشته بی. اما آ قوربونیون مونوتونچون باعث بخشش جا آدمون گوناویون گرده. عیسی پله پیره. آ ای کارش بیه که پلون نوتونسچون جا کاره بیپرنده. آ خوشترش فدا یه تا اینه قوربونی آدمی زاده گوناویون را آماده گرده. آ قبولش یه تا غوض همه ی آدمون گوناویون، مجازات گرده. همه جی خاطره عیسی پله پیر گردس.

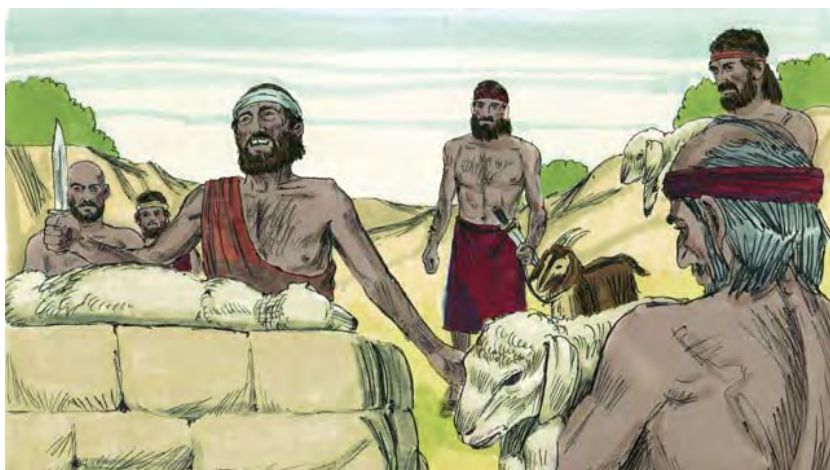

خدا ابراهیمش واته وی: «اشته طَرفه همه ی دنیا ال طایفی یر برکت آندم.» عیسی ابراهیم نسل خو و. خدا ابراهیم طَرفه همه ی مردم جهان برکت آندیه، چون که هر که عیسی ایمون بوره گونا خو نجات آنداره. وقتی ام مردم به عیسی ایمون مورنده، خدا جانا ابراهیم نسل خو موزونه.

خدا ابراهیمش وات که فُزَرش اسحاق جا را قوربونی یره. آما خدا ایینه وَریش اسحاق یاقا جوهره په تا قوربونی گرده. آما همه ی گوناپوئیمون خاطره سزاواره مرگیمون! آما خدا عیساش بَخَشْجه به دنیا تا چوما یاقا قوربونی گرده و بوموره. همی جی خاطره د عیسی خدا وَره ماجوم.

وقتی خدا آخرین بلاش مصر را بُروستای، هر خانواده ی اسرئیلش وات تا اینه وُره بوکوشنده. اِم وُره باید عییش مِیْدش. بعد انا باید جاشون خمن کیشون بَر چارچوب پَلفیون سَر اَمپاچون. وقتی که خدا جا خمنش میوین جانا کییون خو زداموه و جا خانوادیش اولین فُزَر مونوکوشت. وقتی اِم اتفاق بکت. خدا جاش نوم انا پَسَخ.

عیسی لاب عید پَسَخ وره. آ هیچ اشتباهی نیبرده ویش و هیچ موقه گوناخ نِه. آ هَمی جا عید پَسَخ رُوْنه ده بُمَرْد. وقتی ای تفر عیساس اِیمون مو، عیسی خمن، جا طرفه گونا جریمه اَندا، مندری خدا، با مجازات نیبَرْدَن جا، جا خو زدامبه.

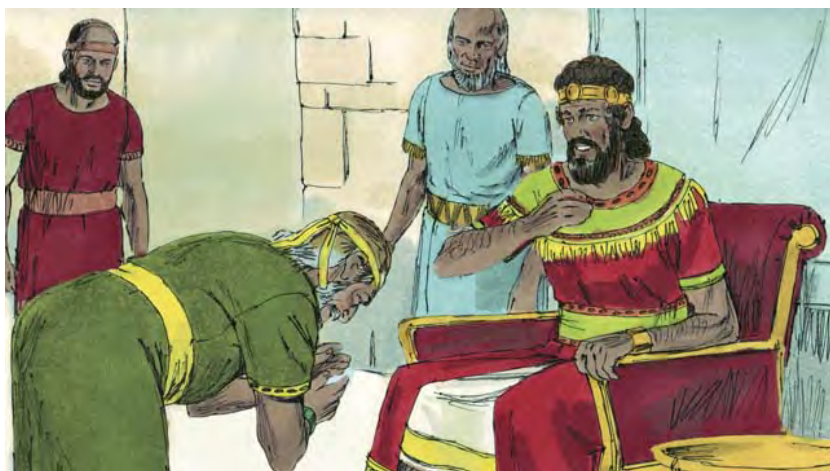

خدا بنی اسرائیلی وی پیمونش پست، چون آنا ای قوم وینده که انتخاباش پرده وی تا جاو گردنډه. اما خدا الون اینه تازه پیمونش راشینده وی که همی دم دسه په. هر کس هر قوم و قبیلی خو، اگه جی پیمون قبول یر، به خدا آدمون اضافامه. آ به خاطر ایمون دشتن به عیسی به خدا آدمون اضافامه.

موسی پیامبری و که خدا گبون پلنده صداپی ایلومش په، ولی عیسی پله ترین پیامبره. آ خدای، پس هر چیش که آ انجوم آدا و واچه، خدا کارون و گبون وینده. به جی دلیل که کتاب مقدس عیسی کلمه ی خدا میخنډه.

خدا پادشاه داودش وات که ای نفر جا نسله خو تا آخر بر خدا آدمون حکومت مییره. عیسی خدا فر و مسیح انتخاب شدیه و آجا داود نسل خو یره که موتونه تا آخر پادشاهی بییره.

داود قوم اسرائیل پادشاه و. آما عیسی همه ی جهان پادشاه. آ دوباره ما و عدالتیون صلح وی تا آخر پادشاهی مییره.

داستون بیگریستی از کتاب مقدس: (کتاب پیدایش فصل ۱؛ فصل ۳؛ فصل ۶؛ فصل ۱۴؛ فصل ۲۲؛ کتاب خروج فصل ۱۲؛ فصل ۲۰؛ کتاب دوم سموئیل فصل ۷؛ کتاب عبرانیان فصل ۳ آیه های ۱ تا ۱۶؛ فصل ۴ آیه ۵؛ فصل ۵ آیه ۱۰؛ فصل ۷ آیه ۱؛ فصل ۸ آیه ۱۳؛ فصل ۹ آیه ۱۱؛ فصل؛ کتاب مکاشفه فصل ۲۱)

۴۹- خدا تازه پیمون

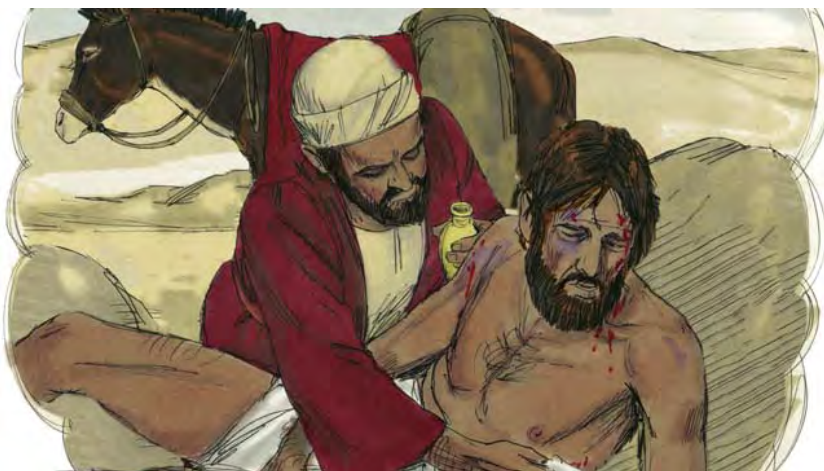

اینه فرشتیه جوونه تیتیه که نومش مریم و واچه که ته خدا فَرز دنیا موری. آ موقه که حالا مریمه تیتیه ویه، روح القدس پُفاش په جاو ظَرْف و استناویه. اوه اینه فَرش دنیا بو و نومش آنایش عیسی. جی دیمده عیسی هم خدا و هم آدم.

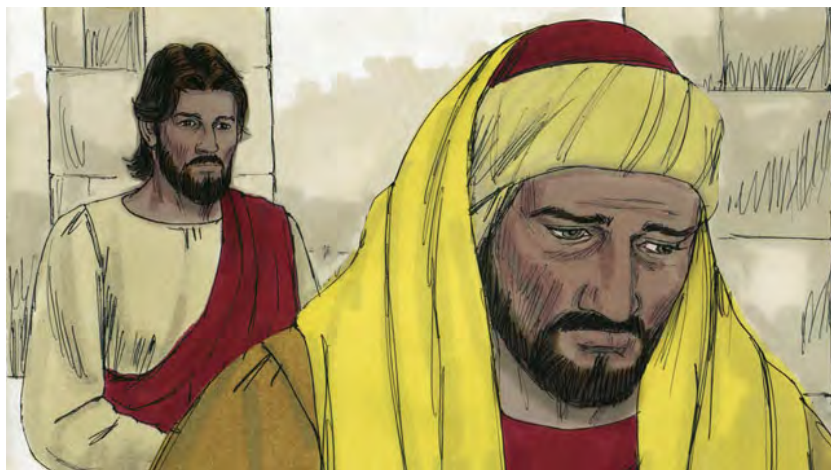

عیسی خیلی معجزیش په که ثابتاش میه آ خدایه. آ ویه سره را موشو، طوفونش آرومه په، خیلی مریضونش شفا ادا، خیلی آدمون خو هدره روحش بر په. مردونش زنده په و پینه نونیون دونه گوجیله ماهیش برکت آدا و جاش تهدیله په به غذای کافی که ۵۰۰۰ نفر د ویشتر سپره یره.

عیسی پټه معلم د و. هر چپش که ټلده مدا راست و. مردم د هر چپش که آ جانا را مواچه باید انجومشون مدا، چون آ خدا فر و نمونی را آ ټلداش مدا که الادیپرش د باید خوشتنری وارین محبت پری.

آ همی بیین جاناش ټلده دا که باید خداوند همی ویشتر حتی مال و اموالشون ویشتر بوقوشون.

عیسی واچه که خدا پادشاهی، د ویین با ارزش تر از هر چی یه که جی دنیا د یه. موقوی پشی خدا پادشاهی مون، باید آ اشته گونایونی خو خلاصه یره.

عیسی واچه بعضی جی آدمون خو جاو قبول مییرنده، بعد خدا جانا نجات آندییه؛ اما همه جاو قبول مینیرنده. آ جیشته وات که بعضی از آدمون د خاک ورین خورنده، چون که عیسی خوشه خبر قبول مییرنده و خدا جانا نجات آندییه. بعضیون د جادی کناره سفته خاکه ورینده. خدا گپ ایته دونی وارینه که جا زمین مون مگته، اما هیچ محصولی منوره. انا مردمی پنده که عیسی گپون قبول مینیرنده و منوقوشون بیشینده خدا پادشاهی مون.

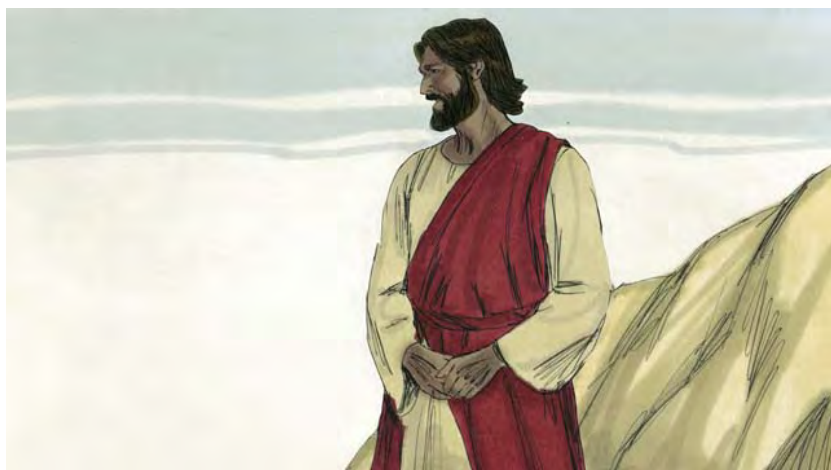

عیسی جاناش بلده دا که خدا گونا کارونش خیلی موقو. آ موقوشه که جانا بېخشه و خوشترش زارین یره.

عیسی همی بیین جاناش وات که خدا گونا خو بدش ما. آدمیون حوا گونا خاطره، پاک جانا نسلون گونا مییرنده. آخره د هر که دنیا د گونا مییره و خدا خو جویامه. پاک خدا دشمننده.

ولی خدا همه ی مردمی که دنیا د پنده. بیین محبتش بیه که خوشترش تکه فر عیساں آدا، تا هر کس جاوه ایمون پوره گونا یونیش واسین مجازاتا نو و تا آخر خداوی زندگی بییره.

شما گونا بیپردن خاطره، خقشه که بومورا . خدا حق دره که شما دسه حرصش برا. اما عیسی بیشیین به صلیب سر و بومردنش، چوما گنایون عذاب خوشترش پگرچه.

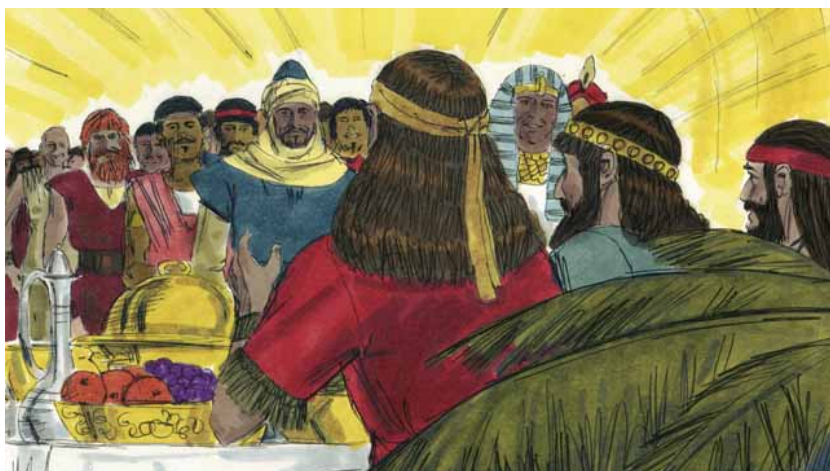

عیسی هیش موقه گوناش نییه، ولی قبولش په که آدمون گوناویون واسین مجازاتاو. آ حتی سنگین ترین مجازات که بومردن وه، قبولش په. همی جی واسین آ کامله قوربونی و تا شما گوناویون و هرکس دیه د جی دنیا د په پاکه پَړه. چون که عیسی خوشترش به عنوان قوربونی تقدیماش په خدا، بعد خدا پاک گوناویون، حتی آنایی د که خیلی هذره گوناشون نشت به جا ایمونشون بورده وی مَبَخْشَچِه.

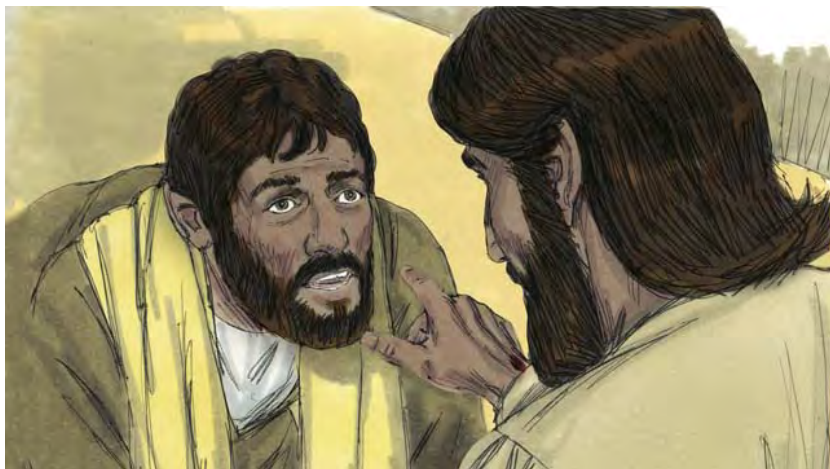
حتی شما خوره کارون د مونوتونه باعث شما نجات گرده. کاری نییه که بوتونا با انجوم آدیییش جاوی زفقاوه یا. جا یاقا باید ایمون بورا که عیسی خدا ږر و شما یاقا صلیب سره د بومرد. و خدا دوباره جاش زنده په. اگه جی حقیقت ایمون بورا خدا د شما پاک گوناویون مَبَخْشَچِه.

خدا هر کس که به عیسی ایمون بوره و جاو به عنوان خوشترش خدا قبول یره، نجات آندیه. اما خدا آنایی که جاوه ایمون نورنده، نجات آتی دییه. مهم نییه فقیر گرده یا دارا، مردک گرده یا زینییه، پیر گرده یا جئون و یا اینکه کا آدم گرده. خدا شماش موقو و موقوش که به عیسی ایمون بورا تا آ بوتونه شما بی رابطه خورش دشته بی.

عیسی شما دعوت مییره که جاوه ایمون بورا و غسل بییرا. آیا ایمون درا که عیسی همی آ مسیح که وعده آدیستی و خدا تنای فر؟ آیا ایمون درا که گونا کاریون و حقییونه که خدا شما مجازات یره؟ آیا ایمون درا که عیسی صلیب سره بومرد تا شما گونایون پاکاوه؟

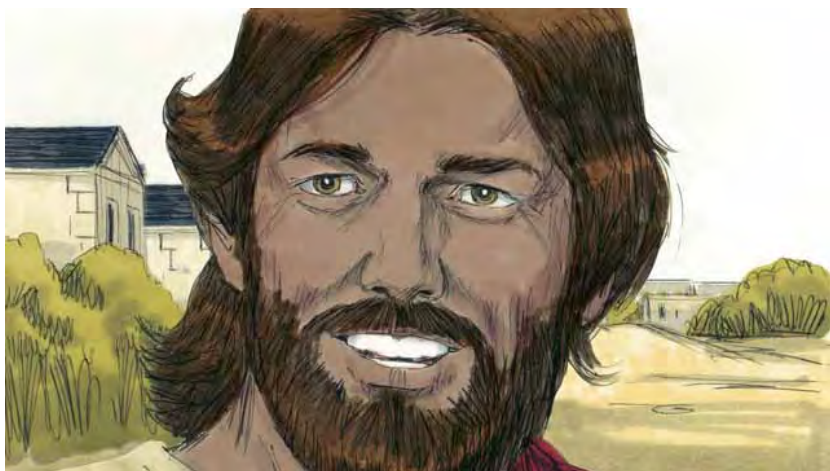

اڳه به عیسی و هر چیش که شما را انجوم آدا ایمون درا، پس شما مسیحیون! بعد جی شیطان خوشترش تارکه پادشاهی مونه د شما حکومت مینییره. الون خدا خوشترش روشینه پادشاهی مونه شما حکومت مییره. خدا شماش قویه په که قبل وارین گونا نییرا و شما را خوره زندگی بییردیش بلده دا.

اڳه مسیحیون، خدا شما گوناپون عیسی کار خاطره مبخشه. الون خدا شما خوشترش نزدیکه زفق موزونه نه دشمن.

اڳه خدا رفق و عيساي خدا نوکريون، مشتاق جي ڀيون که عيسي درسون خو پيروي ڀڙا. با جي وجود که مسيحي پيشه، شيطون هامونده شما وسوسه ميڙه تا گونا بيڙا، اما خدا هميشه خوشترش وعدون عمل ميڙه. آ ماڃه اڳه خوشترينون گونايون واجيا شما مڻخسه و شما را قدرت آندييه تا گونايونون وي بڻنگا.

خدا شما ماڃه که دويآ ڀڙا و جاو گهون ڀڻا. آ همي بيڻن شما ماڃه که الاده مسيحيون بي جاو عبادت ڀڙا و بقيه د واجيا که شما را پيش پردي. اڳه پاک جيوآ انجوم آڊيا، شمايون خدا مونه د رفاقت خيلي خوري به وجود ما.

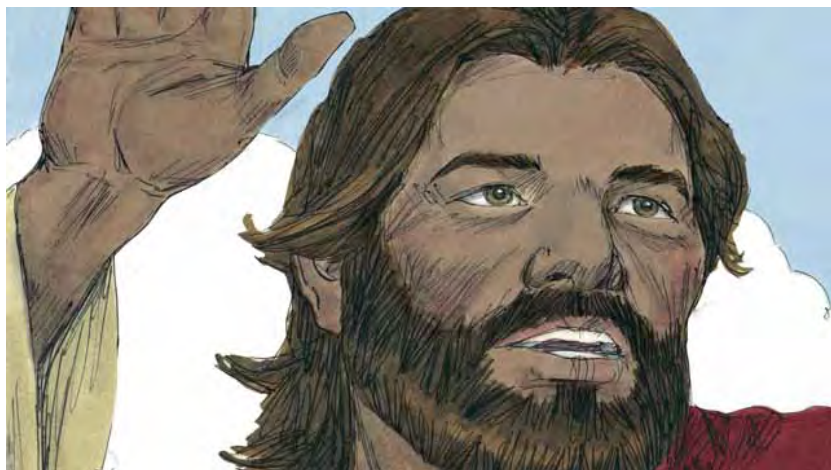
داستون بيگريستي از کتاب مقدس: (رساله پولس به روميان باب ۳ آيه ۲۱ تا ۲۶؛ باب ۵ آيه ۱ تا ۱۱؛ کتاب انجيل يوحنا باب ۳ آيه ۱۶؛ کتاب انجيل متي باب ۱۶ آيه ۱۶؛ رساله پولس به کولسيان باب ۱ آيه ۱۳ تا ۱۴؛ رساله دوم پولس به تسالونيڪيان باب ۵ آيه ۱۷ تا ۲۱؛ رساله اول يوحنا باب ۱ آيه ۵ تا ۱۰)

۵۰- عیسیٰ آنگرده

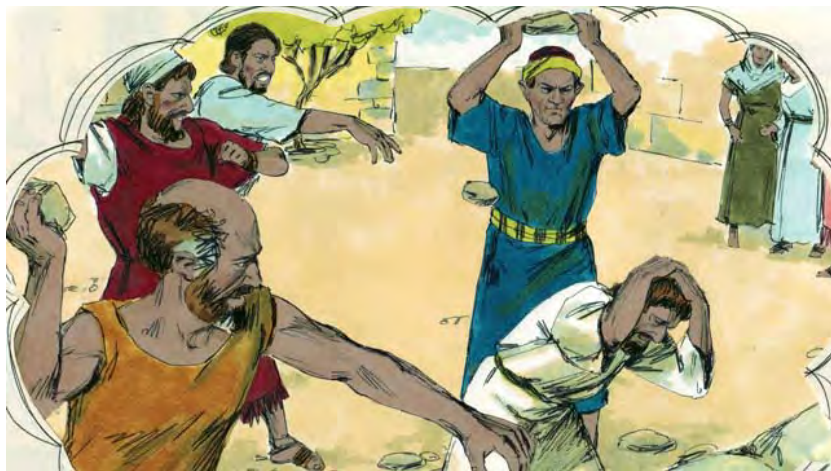
نزدیکه به ۲۰۰۰ساله که آدمای زیادی دنیا، عیسی مسیح انجیل خو خوشه خبر مشوننده. کلیسایون کارا زیاداموینده. عیسی وعدهش آدا که آخر دنیا د انگرده اگر چه عیسی حالا نومی، ولی به خوشترش وعده وفاداره.

خدا چوما خو موقوش همی بیین که منتظر مسیح آگردستن ییمن، ای جور زندگی بییروم که مقدس گردوم و جاوه عزیز بوزونوم. آ همی بیین چوما خو موقوشه که جا پادشاهی باره د بقیی وی گب پزنوم. آ موقه که حالا مسیح زمین سره زندگیش مییه، بیین واچه: «چمه شاگردون خوشه خبر خدا پادشاهی پاک دنیا د موعظه میپرنده، بعد جا آخرت مژسه.»

الاده طایفونی د پنده که حالا عیسی باره د هیچیشون نشونستی. قبل اینکه مسیح اگریه آسمون، آ مسیحیونش وات که جی خوشه خبر به همه جانایی که هیچوقت نشونستیشون اعلوم یرنډه. عیسی واپه: «بشیا و پاک ملتون چمه شاگردون یرا، چون که قلبون رز ورین بیچیندن را آمادیه.»

عیسی جیشته وات که: «نوکر خوشترش اربايز جور تر نيه. همی بیین که جی دنیا اربابون چمه خو بدشون مومه، شماشون د چمه خاطره شکنجه میبرنده و موکوشنده. جی دنیا د اذیتامه یا ولی دلبون قویه یرا چون که ا، شیطان که جی دنیا حاکمه شکستم آدا. اگه تا آخر چمه وفادار گردا، آ موقه خدا شما نجات اندییه!»

عيسى خوشترش شاگردون را اينه داستونش تريف په، تا جانا را توضيح آدييه كه جى دنيا آخره د چه بلا جى آدمون سر ما. ا واچه: «اينه مردك خوشترش رز مونه خوره دونيش بكر. وقتى حالا خوابه و، جاوه دشمن بومه و گندم دونى لاده، هرزه غلغش توم بكر و خوشترش را بوشو.»

وقتى گندم دونون جيکښون پزن، جا مردك کارگرون واچون: «آقا، ته خوره دونى جى زمين مونه پکردى! چرا جينا لاده هرزه غلف سوزاوى؟» آ مردك جوابش آدا: «ام فقط موتونه چمه دشمنون کار گرده كه جانا پکړنده. اينه چمه دشمنون خو جى کارش بيپردى.»

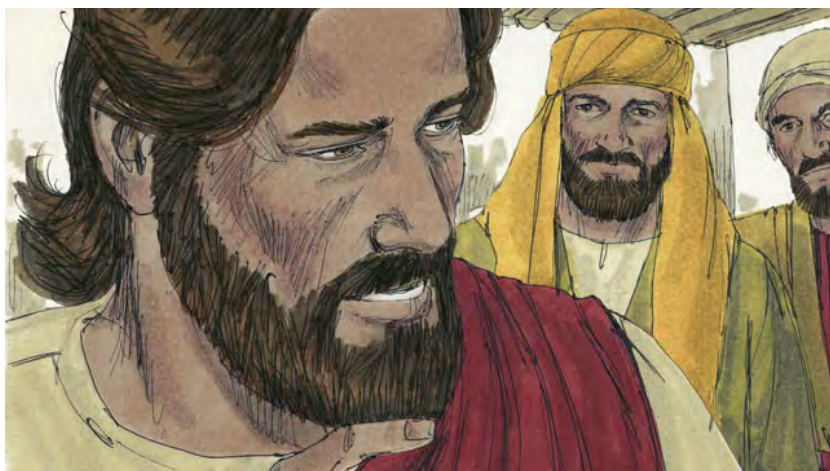

کارگرون در جواب خوشترشون اربابون و اچون: «آیا باید غلفون پکشوم بَر؟» ارباب جوابش آدا: «نه اگه جی کار انجوم آدیا، بعضی جی گندومون دِ جانا بی مکشا بَر. تا وقت بیچیندن ضریرا بعد غلفون گرده گرا بیسوزدنا، آفا گندومون بورا چمه آنبار.»

شاگردون جی داستون معنی هالیانیوینده و مسیح خو بو قوچون که جی داستون جانا را توضیح آدییه. عیسی و اچه: «مردکی که خوره دونیش پکر اونوردنه که مسیح. زز دِ یعنی اِم دنیای و خوره دونه دِ یعنی مردمی که خدا پادشاهی مونه درنده.»

هرزه غلفون د آدمونی پنده که شیطان پنده، یعنی شؤنده. جا مردک دشمن یعنی آ کس که هرزه غلفونش پکر همی ا شیطونه. فصل بیچیندن، دنیا آخره و انایی که میچیننده فرشتوننده.

آ موقعی که دنیا به آخر پَرسه، فرشتون همه جا مردمی که شیطوننده، پاک دنیا خو گرده مگرنده و ماشیننده آتش مون. یاقایی که آنا سختیون مصیبت وحشتناکی وی مرئینده و خوشترشون دندون مزنده سرنديیر. آما عادلونی که عيساشون پی پگرده وی خورشید وارینا خوشترشون پییر پادشاهی د، خدا، مؤشنده.

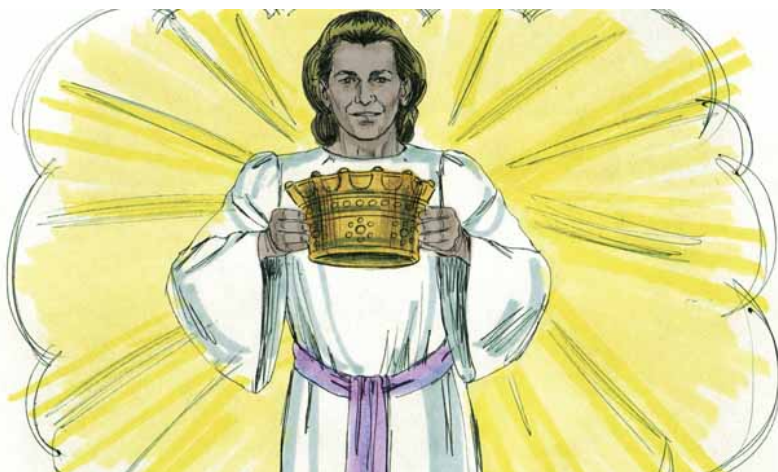

عیسی همی بیین و اچه قبل اینکه دنیا تاموناو آنگردم زمین. آ همی باین که زمین خو بیشی بر هامون آنگرده، یعنی اینه یون که قابل لمس در و آسمون ابرون سره ما. آ موقه که عیسی اگرد، هر مسیحی که بومردی، هامونده زندامه و جاوی آسمونه ملاقات مییره.

بعد جا آ مسیحیونی که حالا زندیبنده میشینده آسمونه ظرف و جاو کین مسیحیون پلف که زنداوپنده. همه ی آنا عیسی وی آقاده درنده و عیسی خوشترش قومی وی زندگی مییره. آنا صلح همیشگی وی هندیر بی زندگی مییرنده.

عيسى وعديش آدا هر که جاو ایمون دره، اینه تاج مېخشه جاو. آنا خدایې همرتا تا آخر همه چی حکومت میپرنده و آرامش کامل مونه درنده.

آما خدا جانایی که عیسا شون ایمون نور دیشون، داوری میپره. آ جانا ماشینه جهنم مون. آقا یاقایی که آنا تا آخر مرینده و خوشترشون دندونون مشقالنده سرنیدییر و عذاب مکشنده. آتشی که هیچ موقه خاموشا منوه جانا میسوزینه و کرمون جانا بوخاردن خو دس مکشنده.

آموقه که عیسی اگریده، شیطان و جاو حکومت بینه مېړه. شیطان تا آخر با جا آدمونی که عوض اِم که خدا خو اطاعت یرنډه، جاخو پیژویشن پردی آقاده میسوچیښته .

آدم و هوا گب گوشه نییردن واسین و پومیښ گونا به چی دنیا، خدا دنیاش لعنت په و تصمیمش بگه که جا بینه مېړه. ولی ای رو خدا جدیده آسمونیون زمین سامدیبه که کامله.

عیسی قومش وی جدیده زمین مونه زندگی میپرنده، و آتا آخر بر هر چی که په حکومت میپره. آهر ارسه مردمون چوشمه پاکه میپره. دیه هیچ غمی نیبه و هیشکه سختی منکشه. آنا هیچ موقه منربنده، دیه هیشکس مریضامونه و منوموره. و هیچ هذره چی آفاده نیبه و عیسی صلیون عدالتی وی خوشترش پادشاهی مونه د حکومت میپره. بعد جاو آ خوشترش قومی وی تا آخر په

داستون بیگیریستی از کتاب مقدس: (کتاب انجیل متی باب ۲۴ آیه ۱۴؛ باب ۲۸ آیه ۱۸؛ کتاب انجیل یوحنا باب ۱۵ آیه ۲۰؛ باب ۱۶ آیه ۳۳؛ کتاب مکاشفه باب ۲ آیه ۱۰؛ کتاب انجیل متی باب ۱۳ آیه ۲۴ تا ۳۰؛ باب ۱۳ آیه ۳۶ تا ۴۲؛ رساله اول پولس به تسالونیکیان باب ۴ آیه ۱۳ و باب ۵)

Get Involved!

We want to make these unrestricted visual Bible stories available in every language of the world. You can help! This is not impossible—we think it can happen if the whole body of Christ works together to translate and distribute this resource.

Share Freely

Give as many copies of this book away as you want, without restriction. All digital versions are free online, and because of the open license we are using, you can even republish unfoldingWord® Open Bible Stories commercially anywhere in the world without paying royalties! Find out more at [.openbiblestories.org](http://openbiblestories.org)

Extend!

Get unfoldingWord® Open Bible Stories as videos and mobile phone applications in other languages at openbiblestories.org. On the website, you can also get help translating unfoldingWord® Open Bible Stories into your language.